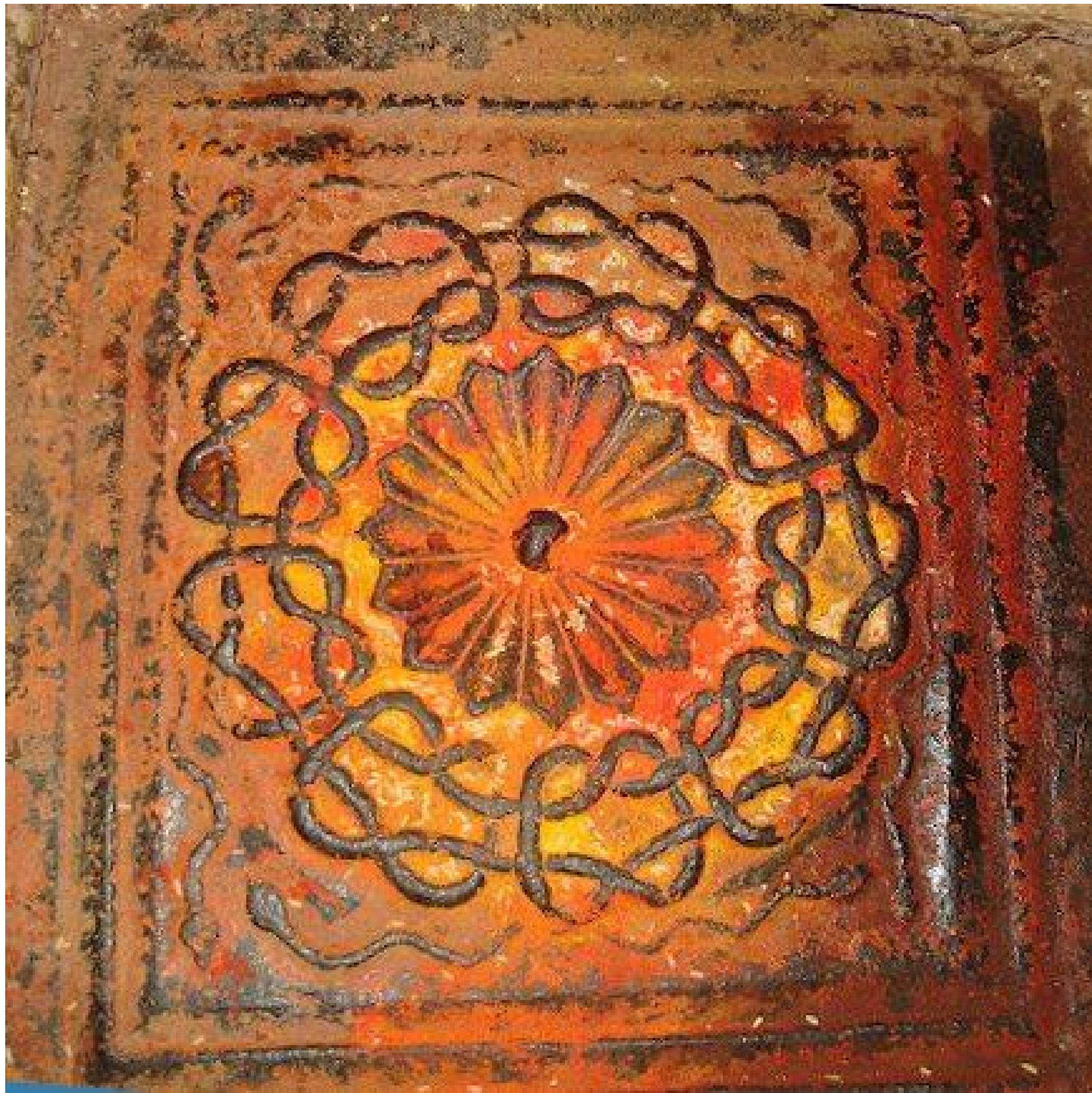

എന്റെ ഭാരതം 5

എന്റെ ഭാരതം 5

ഉള്ളടക്കം

തപസ്വിനി പാർവ്വതി

ദേവീദേവന്മാരുടെ വിവാഹം ജനനം ഇവയോടു കൂടി അപ്സരസ്സുകളും ഗന്ധർവ്വന്മാരും മറ്റ് ദേവതാരൂപങ്ങളും കൊത്തിവെക്കുക പതിവാണ്. പാർവ്വതിയുടെ തപസ്സ് പുരാണങ്ങളിലെ പ്രസിദ്ധമായ രംഗമാണ്.

തപമതിനുടെയന്ത്യകാഷ്ഠയല്ലോ
ദ്രുതമണയും ദ്രുമപർണ്ണമാത്രവൃത്തി
സുകൃതിയവളതും ത്യജിക്കയാലേ
വിരുതു ലഭിച്ചിതപർണ്ണയെന്നു പാരിൽ എന്ന് കവി പാടിയത് ചെറിയ ക്ലാസുകളിൽ പഠിച്ചിട്ടില്ലേ. അപർണ്ണയുടെ പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിലെ ആ തപസ്സ് നിഴലും പ്രകാശവും ശോഭായമാനമാക്കുന്ന ആ ദിവ്യരൂപം ശിൽപ്പികൾ കൊത്തിവെക്കാറുണ്ട്. എനിക്ക് അപ

ർണ്ണ എന്ന് പേരിടാനുള്ള അമ്മയുടെ മോഹം അമ്മാമൻ വേണ്ടെന്ന് വെപ്പിച്ചത്, സകലവും ത്യജിക്കുന്ന അവസ്ഥ അവൾക്ക് വരരുത് എന്ന് വിചാരിച്ചാണ് ത്രെ.

പാർവ്വതി മൂന്നു ഘട്ടത്തിലാണ് തപസ്സ് ചെയ്തത്. ആദ്യത്തേത് വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് ശിവനെ ലഭിക്കാനുള്ള തപസ്സ്. അതിൽ സപ്തർഷികളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ജനനവും വിവാഹവും മംഗളകരമാകയാൽ ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളും സിംബലുകളും മംഗളകരമായിരിക്കണം. .രണ്ടാമത് ശിവൻ അവളുടെ കറുത്ത രൂപത്തെ കളിയാക്കിയപ്പോളാണ്. ഗൌരി അഥവാ വെളുത്തവളാവാനുള്ള തപസ്സ്. അത് വിവാഹശേഷമാണ്. മൂന്നാമത്തേത് നവവധുവായ പാ ർവ്വതി ശിവന്റെ മൂന്നു കണ്ണും തമാശക്ക് പൊത്തിയ കഥയോടു ബന്ധപ്പെട്ടാണ്. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും താരകളും അപ്രത്യക്ഷമായി. പ്രപഞ്ചം ഇരുണ്ടു. ഈ തെറ്റിന് പശ്ചാത്തപിച്ച് ശിവനെ പ്രീതയാക്കാനാണ് മൂന്നാമത്തെ തപസ്സ്.

സൌരസിദ്ധാന്തം സൂര്യനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് ഒറീസയിലെ കൊണാരക്കിലും സിന്ധിലെ മുൾത്താ നിലും കാശ്മീരിലെ മാർത്താണ്ഡക്ഷേത്രത്തിലും എല്ലാം സൂര്യന് ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. സൂര്യ,ചന്ദ്ര, മംഗല,ബുധ, ബൃഹസ്പതി, ശുക്ര, ശനിമാരും രാഹുകേതുക്കളും ഇന്ത്യയിലെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ പ്രിയവിഷയങ്ങളാണ്. രാഹു തല മാത്രമായും കേതു പാമ്പിന്റെ വാലോടുകൂടിയ ഒരു സുന്ദരിയുടെ ശരീരമായും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊത്തിവെക്കപ്പെടുന്നു. (നാഗകന്യ) തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഈ സമ്പ്രദായം ഗുപ്തകാലത്ത് വടക്കേ ഇന്ത്യയിലും പ്രചാരത്തിലായി. ആറാം നൂറ്റാ

ണ്ടുമുതൽ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇവ പോപ്പുലറാണ്. തപസ്വിനിപാർവ്വതി ശിൽപ്പങ്ങളിലെ 18. 1 ശതമാനം ഈ സിംബലുകളോടുകൂടിയതാണ്. (വടക്കേ ഇന്ത്യ). ശൈവശാക്ത ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രമിശ്രഭാവമാണ് ഈ ശില്പ്പങ്ങളിൽ. ഇത്തരം ശില്പ്പങ്ങൾ ഗുജറാത്ത്, രാജസ്ഥാൻ, മദ്ധ്യപ്രദേശ്, ഉത്തർപ്രദേശ്, ബീഹാർ, ഒറീസ, ബംഗ്ലാദേശ് വരെ പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് കിഴക്കോട്ട് വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്നുണ്ട്.
കർക്കിടകരേഖയുടെ (ട്രോപ്പിക്ക് ഓഫ് കാൻസർ . 23 ഡി 26 മി 12.9 ഉത്തരഅക്ഷാംശം) രണ്ടര ഡിഗ്രി അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടുമാണ് ഇവയിലെ ഭൂരിഭാഗവും എന്ന് ജി, ജെ, ആർ മെവിസ്സൺ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി ഈ അക്ഷാംശത്തിലാണ് ഇന്ത്യയിലെ സമ്മർ , വിന്റർ സോൾസ്റ്റിസ്സുകളിൽ സൂര്യൻ നേരെ മുകളിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചൂട് (താപം) തരുന്നത്. ഇതും പാർവ്വതിയുടെ തപസ്സും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. പഞ്ച ഗ്നിമദ്ധ്യത്തിലെ തപസ്സിന്റെ താപം ആ സമയത്ത് സിംബോളിക്ക് മാത്രമല്ല, പ്രപഞ്ചസത്യവും ആണ്.

ശിൽപ്പം

സമഭംഗമായി അഥവാ ഏകപാദയായി ആണ് ശിൽപ്പം കാണുക. (ഏകപാദത്തിൽ സാധാരണ വലത്തുകാലാണ് മടക്കുക) ചതുർഭുജമായിരിക്കും. 13 ശിൽപ്പങ്ങളിൽ രണ്ട് കൈ മാത്രമേ ഉള്ളു. മറ്റ് സ്വഭാവങ്ങൾ:-

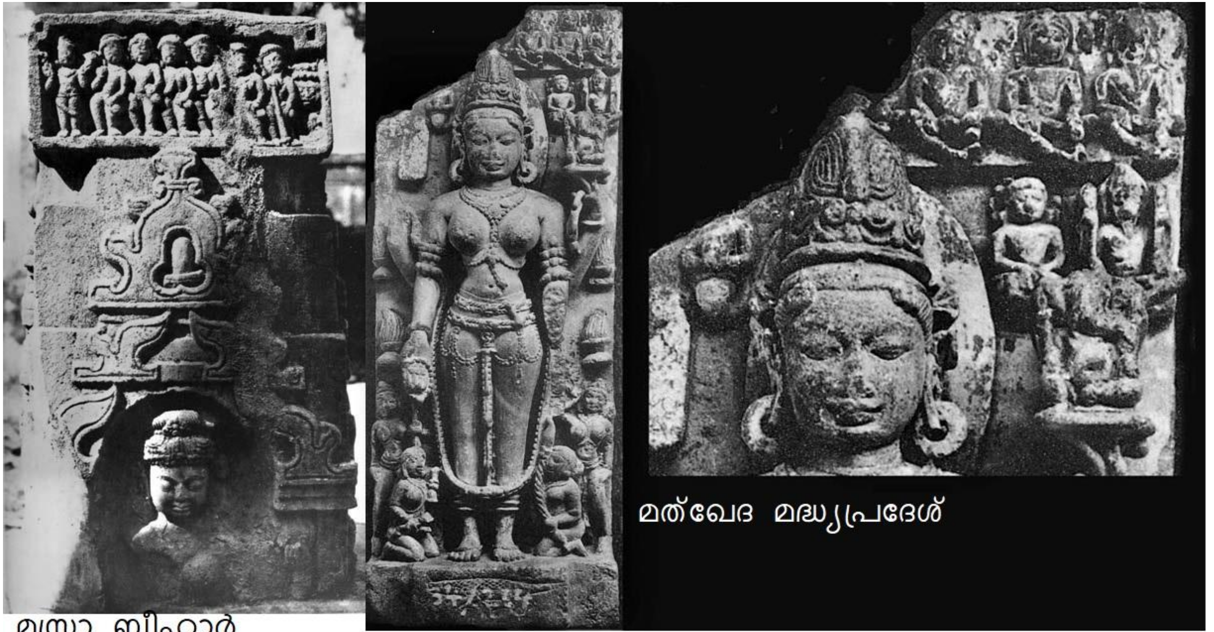
1. അഗ്നികുണ്ഡവും അഗ്നിയും നാലെണ്ണം . ചിലതിൽ അഗ്നിദേവനെ കാണാം
2. വൃക്ഷങ്ങളും ലതകളും മാൻ, സിംഹം മുതലായ മൃഗങ്ങളും . വനമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു
3. പീഠത്തിൽ ഗോദാ അഥവാ വരാണസ് .

4. ഗണേശനും ശിവലിംഗവും മുകളിലെ കൈകൾക്ക ടുത്ത്. ഗണേശനും സ്കന്ദനും ചിലതിൽ കാണാം.

കൂടെ ഉള്ള ശിൽപ്പങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി 10 ഗ്രൂപ്പ് ആക്കി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.

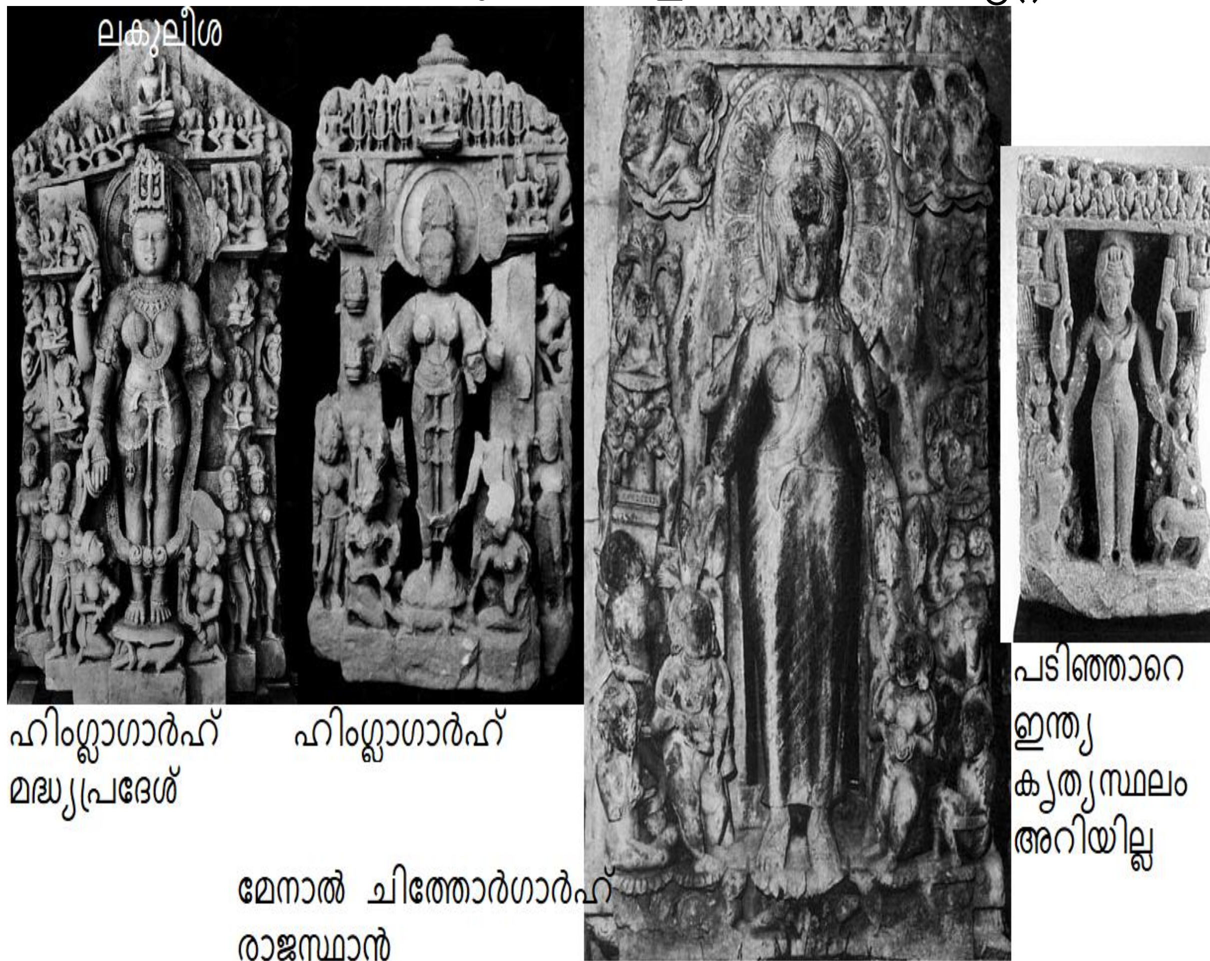
1. നവഗ്രഹങ്ങളുള്ളത് 15, അഷ്ടഗ്രഹമുള്ളത് 2,
2. സൂര്യൻ മുകളിലുള്ളത് 2
3. ശിരസ്സിന് ഇരുവശം സൂര്യനും ചന്ദ്രനും 12
4. 9 തലയോ 9 ബിന്ദുവോ മാത്രം 14
5. 8 തലയോ ബിന്ദുവോ 3
6. 7 തലയോ ബീന്ദുവോ 4
7. ശിലാഫലകം 5 അല്ലെങ്കിൽ അതിലധികം ശിരസ്സോ ബിന്ദുവോ 10
8. വൃത്തങ്ങളുള്ളത് 1
9. 12 മണിയുള്ള അക്ഷമാല ധരിച്ചത് (ദ്വാദശരാശി) 3
10. 27 അഥവാ 28 മണിയുള്ള അക്ഷമാല ശിരസ്സി നു മുകളിലായി പിടിച്ചത്. (നക്ഷത്രമാല) ദേവീപുരാണം പറയുന്നത് പ്രകാശിക്കുന്ന ഗ്രഹ ങ്ങൾ ദേവിയെ അനുഗമിച്ചു എന്നാണ്. സ്കന്ദപു രാണം പറയുന്നത് തന്റെ പിതാവ് ദക്ഷൻ പൂർവ്വ ജന്മത്തിൽ സതീവിവാഹവേളയിൽ ഗ്രഹങ്ങളെ അവഗണിച്ചതിനാലാണ് ആ വിവാഹം ശുഭപര്യ വസായിയാകാതിരുന്നത് എന്നാണ്. ഗുപ്തകാല ത്തിനു ശേഷമുള്ള ബീഹാറിലെ മസ്രായിലെ ശിൽപ്പം ഒറ്റക്കൽത്തൂണിന്റെ ഒരു വശത്ത് പാർവ്വ തി, മറ്റ് മൂന്നു വശത്തുമായി വിഷ്ണു, സൂര്യൻ ഗണേശൻ ഇവർ, മുകളിൽ കേതു ഒഴികെ 8 ഗ്രഹം ഇങ്ങനെയാണ്. ആദ്യം നിൽക്കുന്ന സൂര്യനും അവ സാനമുള്ള ശനിയും രാഹുവും തനിമയോടെ കൊ ത്തിയിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും. ഒരേ പോലെ

യാണ് .

മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ അത്‌വേദയിൽ ചതുർഭുജയാണ്. രണ്ട് വരിയായി മുകളിൽ നവഗ്രഹം. ബുധ,ബൃഹസ്പതി, ശുക്ര, ശനി, രാഹു, കേതുവിന്റെ താഴത്തെ ഭാഗം കാണാം. നാല് അഗ്നിപാത്രവും ഗോദയും കാണുന്നുണ്ട്. ഹിംഗ്ലാഗാർഹ് . മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ ശിൽപ്പം അഷ്ടഗ്രഹം, മുകളിൽലകുലീശൻ മുകളിലുള്ളത് 10ആം നൂറ്റാണ്ടില് ഇവിടെ പാശുപതം പ്രബലമായിരുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നു. സൂര്യനും ശനിയും തനിമയുള്ളവയാണ്. ചന്ദ്രനും ശനിയും ഒരേപോലെ .നാലുവശവും അഗ്നിദേവനാണ്, അഗ്നികുണ്ഡമല്ല. ഗോദ പീഠത്തിലുണ്ട്. ഹിംഗ്ലാഗാർഹിലെ മറ്റൊരു ശിൽപ്പവും ലകുലീശനെ കാണിക്കുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഇതിൽ സൂര്യൻ മാത്രം ഇരിക്കുന്നു, മറ്റ് ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുകയാണ്. കേതുവിന് സർപ്പവാലുണ്ട്. അഗ്നി പാത്രങ്ങളിലാണ്. ഗോദ പീഠത്തിലുണ്ട്. പടിഞ്ഞാറേ ഇന്ത്യയിൽനിന്ന്

കിട്ടിയതിൽ അഗ്നികുണ്ഡങ്ങളാണ്.(8ആം നൂറ്റാണ്ട്)

ഗുജറാത്തിലെ റാണീ കീ വാവിൽനിന്ന് 3 ശിൽപ്പം കിട്ടി. 107ആം കോഷ്ഠത്തിലേത് വടക്കോട്ട് അഭി

മുഖമാണ്.

റാണി കി വാവ് 107ആം കോഷ്ഠം.

അറ്റത്ത് സൂര്യൻ ഇരിക്കുന്നു. ചന്ദ്ര, മംഗല,ബുധ ന്മാർ ഇടം കൈ ഉയർത്തി നിൽക്കുകയാണ്, നടു വിൽ ദേവിയാണ് ലകുലീശനല്ല. വലത്ത് വശം ഗുരു,ശുക്ര,ശനിമാർ ഇരിക്കുകയാണ്, വലംകൈ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. രാഹുവിന്റെ മുഖം കാണാം. കേതു അഞ്ജലിമുദ്രയോടും വാലോടും കൂടി. ചതു ർഭുജയായ ദേവി മുകളിലെ കൈകളിൽ നാഗവല യങ്ങൾക്കകത്ത് ശിവലിംഗവും ഗണപതിയും ധരി ച്ചിരിക്കുന്നു. താഴത്തെ കൈകളിൽ അക്ഷമാലയും പാത്രവുമാണ്. പീഠത്തിൽ ഗോദയുമുണ്ട്. മുഖം സൌമ്യം ശാന്തം.

130ആം കോഷ്ഠത്തിലെ ശിൽപ്പം തെക്കോട്ട് അഭി മുഖം. ചതുർഭുജയായ ഏകപദതപസ്വിനി. നവഗ്ര ഹം നേരത്തേ ഉള്ളതിലെ പോലെ. ഗോദ ഉണ്ട്. ഗണപതിയോ ശിവലിംഗമോ ഇല്ല.മുഖം സൌമ്യം ശാന്തം ഗൌരവഭാവം. മൂന്നാമത്തെ ശിൽപ്പം കോഷ്ഠം 292ലാണ്. തെക്കുകിഴക്കോട്ട് അഭിമുഖം. ഇതിൽ ഗോദ ഇല്ല. മുകളിലെ കൈകളിൽ ശംഖച

ക്രം താഴെ അക്ഷമാല പാത്രം.

റാണി കീ വാവ്
കോഷ്ഠം 130
ഏകപാദതപസ്വിനി

കോഷ്ഠം 292

ഉത്തർപ്രദേശ് ലക്നോ

ഉത്തർപ്രദേശിൽനിന്ന് കിട്ടിയതിൽ ചതുർഭുജയായ ദേവിക്ക് മുകളിലായി കമാനരൂപമായി നവഗ്രഹം. നടുവിലാണ് സൂര്യൻ (ഇപ്പോളില്ല). അഗ്നിദേവന്മാരെ നാലുപേരായി ഇരുവശവും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പാർവ്വതി നിൽക്കുന്ന പത്മപീഠത്തിന്റെ മുന്നിലായി ഗോദയുണ്ട്. ബംഗളാദേശിലെ ഗോദഗരിക്ക് അടുത്ത് മന്ദോയിൽനിന്ന് കിട്ടിയ ശിൽപ്പത്തിൽ മാത്രമാണ് നവഗ്രഹം പാർവ്വതീശിൽപ്പത്തിന് താഴെ കാണുന്നത്. സാധാരണ ഗോദവാഹിനിയായ ദേവി ഇവിടെ മാത്രം ഗ്രഹവാഹിനിയാണ്. ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം നിൽക്കുകയാണ്, മനുഷ്യരൂപം ആണ്. മംഗലൻ കുന്തവും ബുധൻ അമ്പും വില്ലും ഏന്തുന്നു. ഗുരുവിന് കുമ്പയുണ്ട്. ശനി ദണ്ഡ് ധരിച്ച് മുടന്തു

ളളപോലെ കാണുന്നു.

ഉത്തർപ്രദേശ് ലക്നൌ.

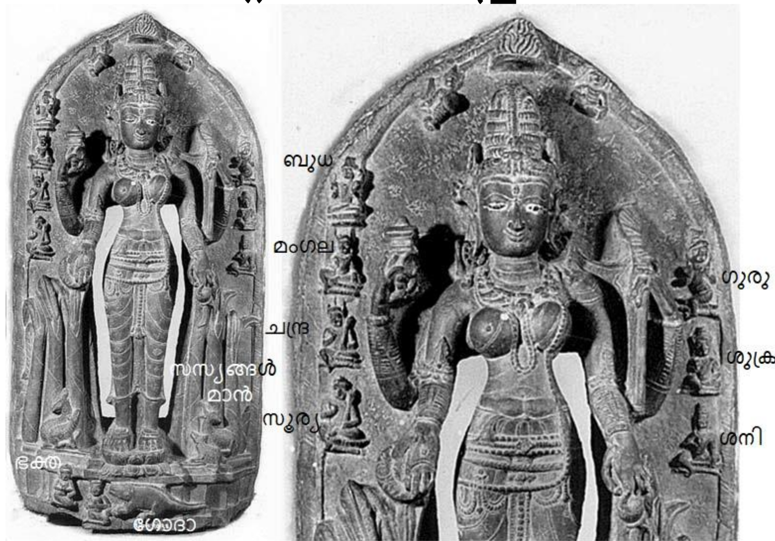

ഗോദഗരി ബംഗളാദേശ്. ഗ്രഹവാഹിനി തപസ്വിനി പാർവ്വതി

ഗോദക്ക് പകരം കാലിൽ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞ നാഗവലയമാണ്. മൂഷകനും ഗണപതിയും ഒരുവശത്തും കാർത്തികേയനോ വീരഭദ്രനോ മറുവശത്തും കാണാം. ചന്ദ്രരൂപം കേടുവന്നിരിക്കുന്നു. ബംഗളാദേശിൽനിന്ന്

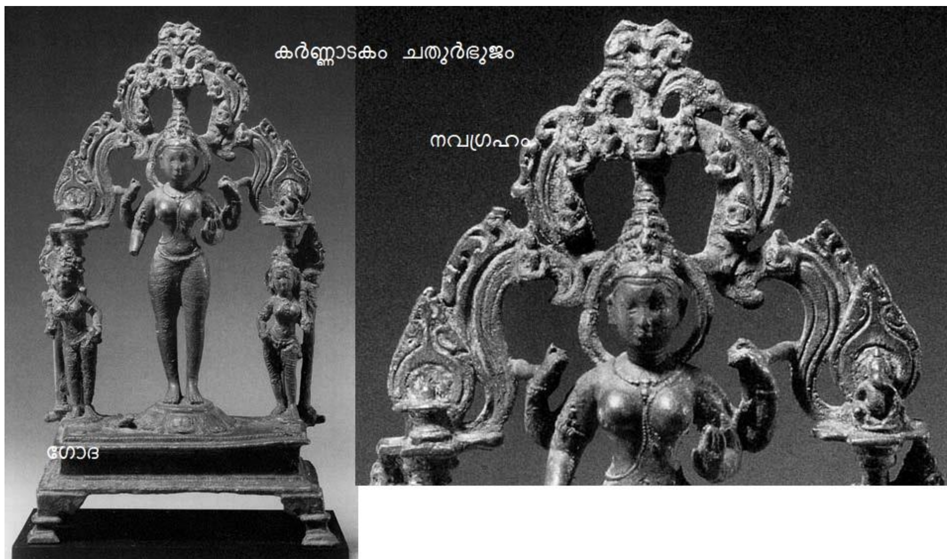
കിട്ടിയ മറ്റൊരു ശിൽപ്പം

ബംഗളാദേശ് നാഷണൽ മ്യൂസിയം

നവഗ്രഹങ്ങളെ ദേവിയുടെ ഇരുവശമായി വിതാനിച്ചിരിക്കുന്നു. രാഹുകേതുക്കൾ ദേവിയുടെ ശിരസ്സിനു മേലെയുള്ള അഗ്നിക്ക് ഇരുവശമാണ്. ദേവിയുടെ തലക്ക് പിന്നിലെ കറുത്ത കല്ല് നിരവധി താരചിഹ്നങ്ങളാല് അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. (ആകാശം) താഴെ സസ്യജാലം (ഭൂമി, കാട്) അതിലെ മാൻ ഇവ കാണാം. ഗോദ വളരെ വലിയതാണ്. അതിനെ ഭക്തയെ തിന്നാൻ പോകുന്നപോലെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ദിനോസാർ പോലെ. കർണ്ണാടകത്തിലെ ശിൽപ്പം ചതുർഭുജമാണ്. ഗോദ വളരെ ചെറുത്. നവഗ്രഹങ്ങളും തീരെ ചെറുതാണ്, ദേവിയുടെ തലക്കു മുകളിലായി കമാനം പോലെ

അവരെ കാണാം.

ഗ്രൂപ്പ് രണ്ടിൽ തലക്ക് മേലേ സൂര്യൻ മാത്രം . പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിലെ ചൂട് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വലംകാൽ ഉയർത്തി
ഏകപദമായി തപസ്സ്
ഹിംഗലാഗാർഹ്
മദ്ധ്യപ്രദേശ്

ഖജുരാഹോ

ഗ്രൂപ്പ് 2 ശിൽപ്പങ്ങൾ

മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ ഹിംഗലാഗാർഹിൽനിന്ന് ഉള്ളത് ദ്വിഭുജമായ സൂര്യനെ തലക്കുമേലെ കാട്ടുന്നു.ദേവിയും ദ്വിഭുജം. ഏകപദമാണ്. മൂന്ന് അഗ്നികുണ്ഡം കാണാം. ഖജുരാഹോവിൽനിന്ന് കിട്ടിയത് ചതുർഭുജസൂര്യനെയാണ് ശിരസ്സിനു മേലേ കാട്ടുന്നത്.

ദേവിയും ചതുർഭുജം. വളരെ ചെറിയ രണ്ട് അഗ്നിപുരുഷന്മാർ (താടിയുള്ളവ) പീഠത്തിനു മുകളിലായി കാണാം. മൃഗങ്ങളുണ്ട്. ഗോദയുമുണ്ട്.

ഗ്രൂപ്പ് 3 സൂര്യചക്രം ചന്ദ്രക്കല മുതലായ ചിഹ്നങ്ങൾ ദേവീശിരസ്സിനടുത്ത് കാട്ടുന്നവയാണ്. കിഴക്കേ ഇന്ത്യയിൽ ഇത്തരം ശിലാ,ലോഹവിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ട്. നാല് ലോഹവിഗ്രഹവും ഒരു ശിലാവിഗ്രഹവും നളന്ദയിലാണ് ലഭിച്ചത്. (ബീഹാർ). ദുർഗ്ഗ, മരീചി ഇവർക്കും ഇതുപോലെ സിംബോളിക്ക് സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ കൂടെ കാണാറുണ്ട്. സൂര്യചന്ദ്രന്മാരുടെ പ്രകാശം ഭൂമീദേവിക്ക് ജീവജാലങ്ങളെ പ്രസവിക്കാനും വളർത്താനും വേണം അതാണ് ഈ സിംബോളിസം. മാത്രമല്ല, ആചന്ദ്രതാരം എന്ന വാക്ക് അവരുടെ ശാശ്വതസ്വഭാവം കാണിക്കുന്നതുമാണ്. കാളിദാസൻ കുമാരസംഭവത്തിൽ പാർവ്വതിയുടെ തപസ്സ് വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ ശീതളകിരണനായ ചന്ദ്രപ്രകാശവും ഉഷ്ണകിരണനായ സൂര്യപ്രകാശവും അവളെ രാപ്പകൽ ചുഴന്നുനിന്നതായി പറയുന്നു.

നളന്ദയിലെ മൂന്നു ലോഹവിഗ്രഹം. . 8-9 നൂറ്റാണ്ട്.

ചതുർഭുജദേവി. ആദ്യത്തേതിൽ ചന്ദ്രക്കല ,സൂര്യഗോളം ഇവ കാണാം. മറ്റു രണ്ടിലും അവ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗോദ സ്ഥാനം മാറിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും മൂന്നിലുമുണ്ട്. മാനും സിംഹവും ഉണ്ട്. സസ്യം ആദ്യത്തേതിലില്ല. അഗ്നികുണ്ഡം സ്ഥാനവും എണ്ണവും മാറിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമത്തേതിൽ ഗണേശനുണ്ട്. അക്ഷമാല, പാത്രം നാഗം ഇവ ദേവി ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇവയെല്ലാം ദേവിയെ തപസ്വിനിയായി ചിത്രീകരിക്കുന്നവയും സൂര്യചന്ദ്രസിംബോളിസം കാണിക്കുന്നവയും ആണ്.

ബീഹാറിലെ മുങ്കർ എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്ന് ലഭിച്ച ശിൽപ്പം ലിഖിതത്തോടുകൂടിയതാണെന്ന പ്രത്യേകത ഉള്ളതാണ്. മഹേന്ദ്രപാലന്റെ (9ആം നൂറ്റാണ്ട്) 5ആം ഭരണവർഷത്തിലെ ലിഖിതമാണ്. ചതുർഭുജദേവി, സൂര്യൻ വലത്തും ചന്ദ്രൻ ഇടത്തും . പീഠത്തിനു മുന്നിലായി 3 അഗ്നികുണ്ഡം കാണാം. ഗോദ, സിംഹം, മാനെന്നിവയും കാണാം

മുംഗർ ബീഹാർ ലിഖിതമുള്ള ശിൽപ്പം

നളന്ദക്കടുത്ത് ബർഗാവോനിലെ ശിലാശിൽപ്പം ചതുർഭുജയായ ദേവിയാണ്. 9ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഈ ശിൽപ്പം സൂര്യക്ഷേത്രത്തിലാണ് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്. വലത്ത് ചന്ദ്രക്കല, ഇടത്ത് സൂര്യഗോളം. ഗോദ, മാൻ സിംഹം, നിരവധി ഭക്തന്മാർ, സ്കന്ദനും മയിലും ഗണേശനും മൂഷകനും. അവരുടെ പിന്നിലായി സസ്യജാലം. വളരെ സുന്ദരമാണ് ഈ ശിൽപ്പം. നളന്ദയുടെ കിഴക്കുള്ള ഗോശ്രവണത്തിൽ 2 ശിലാശിൽപ്പം ഉണ്ട്. ഇടത്ത് വശം ചന്ദ്രക്കല. വലത്ത് സൂര്യൻ രണ്ടും 9ആം നൂറ്റാണ്ടിലെയാണ്.

ഗോശ്രവണം 1

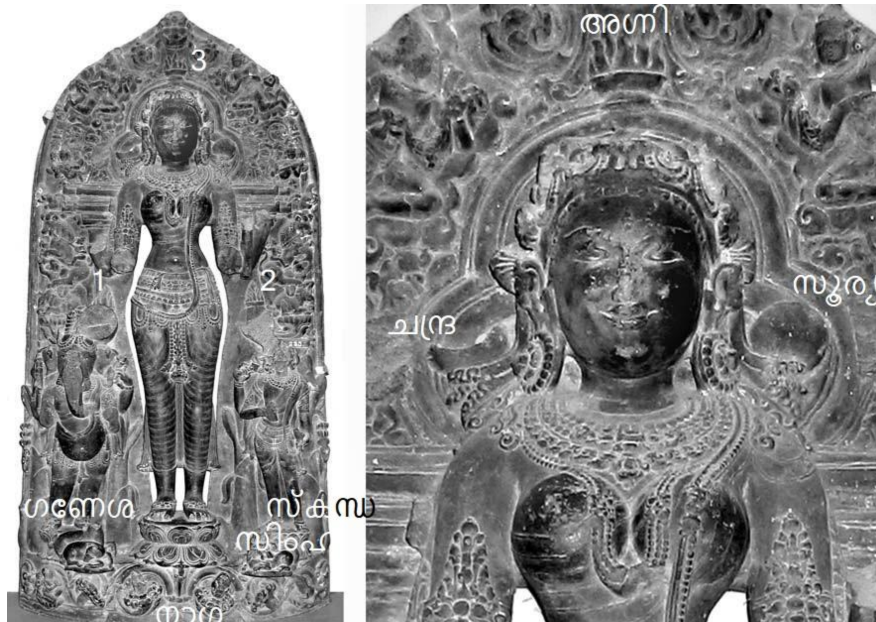

9ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബംഗളാദേശിലെ ബോലാഹട്ടിലെ ശിൽപ്പം വലത്ത് വശം ചന്ദ്രക്കല ഇടത്ത് സൂര്യഗോളം. അരക്കെട്ടിനടുത്ത് സ്ലാബിൽ 2 അഗ്നികുണ്ഡം കാണാം. രണ്ടെണ്ണം പീഠത്തിലും. മുമ്പിൽ ഗോദ. സസ്യജാലത്തിനുമുമ്പിലായി പരിചാരികമാർ.

ബംഗളാദേശിലെ ധൻസയിൽനിന്നുള്ള ബിംബം

സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ മുടിയിലാണ് ആഭരണം പോലെ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

നടുഭാഗം നഷ്ടമായ മറ്റൊരു ശിൽപ്പം ബംഗളാദേശിൽനിന്ന് കിട്ടി.

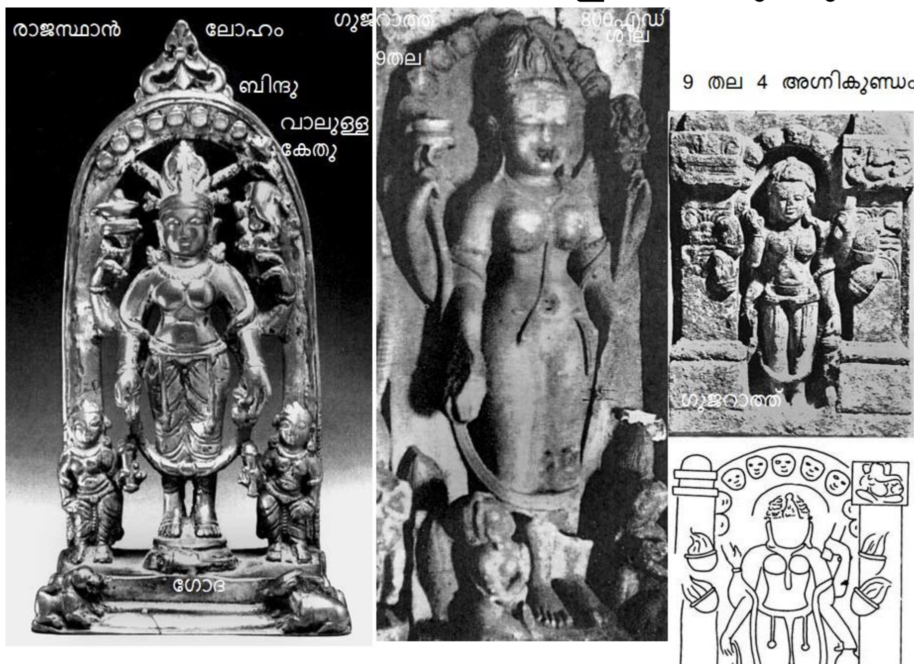
ബംഗളാദേശ്

സ്ഥലം അജ്ഞാതം

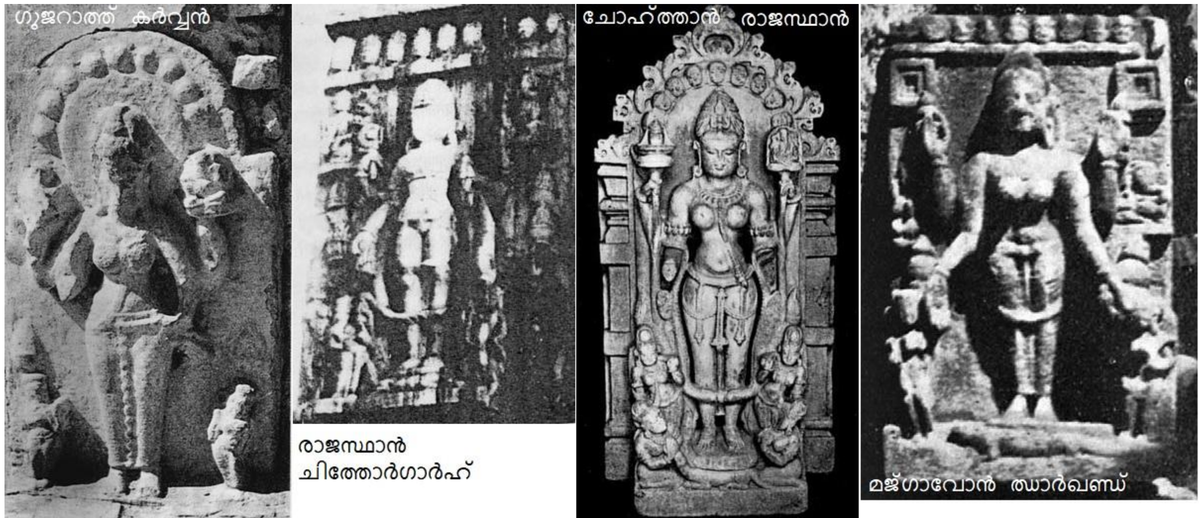
അതിലും സ്ഥലമേതെന്നറിയാത്ത മറ്റൊന്നിലും സൂര്യൻ വലത്തും ചന്ദ്രൻ ഇടത്തുമാണ്. അവ മുടിയില്ല. ബംഗളാദേശിലേതിൽ 2 അഗ്നികുണ്ഡം ഉണ്ട്. മറ്റേതിൽ ഇല്ല. ഗണേശനും മൂഷകനും ,

സ്കന്ധനും മയിലും സിംഹവും മാനും സസ്യങ്ങ ളും ഭക്തരും ഉണ്ട്.

ഗ്രൂപ്പ് 4. ദേവിയുടെ ശിരസ്സിന് ഉപരി തലകളോ ബിന്ദുക്കളോ ആണ്. പടിഞ്ഞാറേ ഇന്ത്യയിലാണ് ഇത് കാണുന്നത്. 9 നാഗങ്ങളോ നാഗഫണങ്ങളോ ആവാമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 8 ബിന്ദുക്കളും 9ആമത്തെ വാലുള്ള ബിന്ദുവും ആയി കാണുന്ന ഒരു ലോഹശിൽപ്പം ഇത് നവഗ്രഹം തന്നെയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു.

അത് രാജസ്ഥാനിലേതാണ്. ഗുജറാത്തിലെ വഡവൽ, റോഡ ഇവിടങ്ങളിൽനന്ന് കിട്ടിയ ശിലാശിൽപ്പങ്ങളിൽ തലകളാണ്. എഡി 800ലേതാണ്. റോഡയിലേത് 4 അഗ്നികുണ്ഡം ഉള്ളതാണ്. ഗുജറാത്തിലെ കർവ്വനിൽ 8-9 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ശിൽപ്പം ലഭിച്ചു. 8 തടിച്ച ബിന്ദുക്കൾ തല പോലെ തോന്നും.ഈ ശിൽപ്പം കുമ്മായം പൂശിയതിനാൽ വ്യക്തമല്ല.

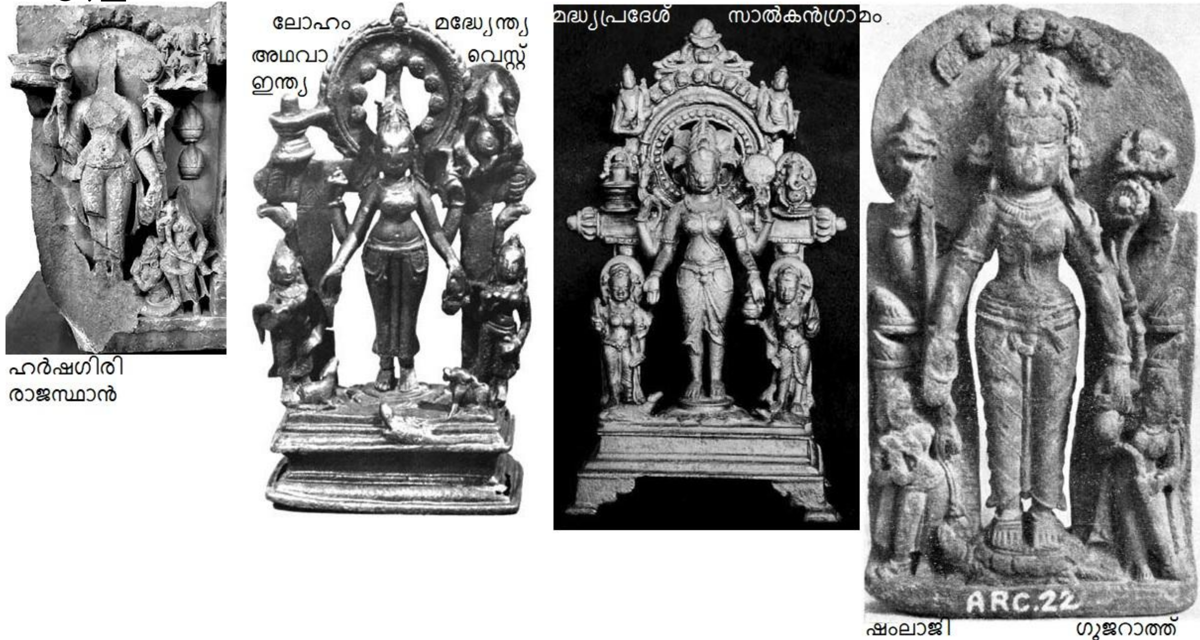

ചിത്തോർഗാർഹിലേത് 9 തലയാണ്, 4 അഗ്നികുണ്ഡമുണ്ട്. ചേരാട്ടാനിലെ മാർബിൾ ശിൽപ്പം 9 തലയാണ്. ഗോദ വലുതാണ്. 2 അഗ്നികുണ്ഡം കാണാം. ലോഹശിൽപ്പം (മദ്ധ്യപ്രദേശ്) 9 ബിന്ദുവും ഝാർഖണ്ടിലെ മജ്ഗാവോനിലേത് 9 തലയുമാണ്. അതിൽ 9 തല കഴിഞ്ഞ് ഒരു ചന്ദ്രക്കല കൂടി കാണാം. രണ്ട് ചതുരാകൃതിയിലുള്ള അഗ്നികുണ്ഡവും ഉണ്ട്. ഇത് ശിലാശിൽപ്പമാണ്. രാജസ്ഥാനിൽനിന്ന് 8ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ വലിയ ഒരു ശിലാശിൽപ്പം ലഭിച്ചു. അത് തലക്കുമുകളിലെ കമാനത്തിന് മുകളിൽ 9 തല കാണിക്കുന്നു. പ്രകാശവലയത്തിനു താഴെ 15 വൃത്തം തിഥികളെ കാണിക്കുന്നതും ഉണ്ട്. ചന്ദ്രന്റെ 15 കല അഥവാ തിഥിനിത്യകളായും കരുതാം. ഇത് ലളിതാരൂപമായ ശക്തി ആരാധനക്ക് തെളിവുമാണ്, ചാന്ദ്രസിദ്ധാന്തത്തിനു തെളിവുമാണ്. ദേവിയുടെ ശിരസ്സിന് ഇരുവശം രണ്ട് ചതുരഅഗ്നികുണ്ഡം ഉണ്ട്. കിഴക്കേ ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് കിട്ടിയ ഒന്നിലും 9

തലയും ഒറ്റ അഗ്നികുണ്ഡവുമാണ്.

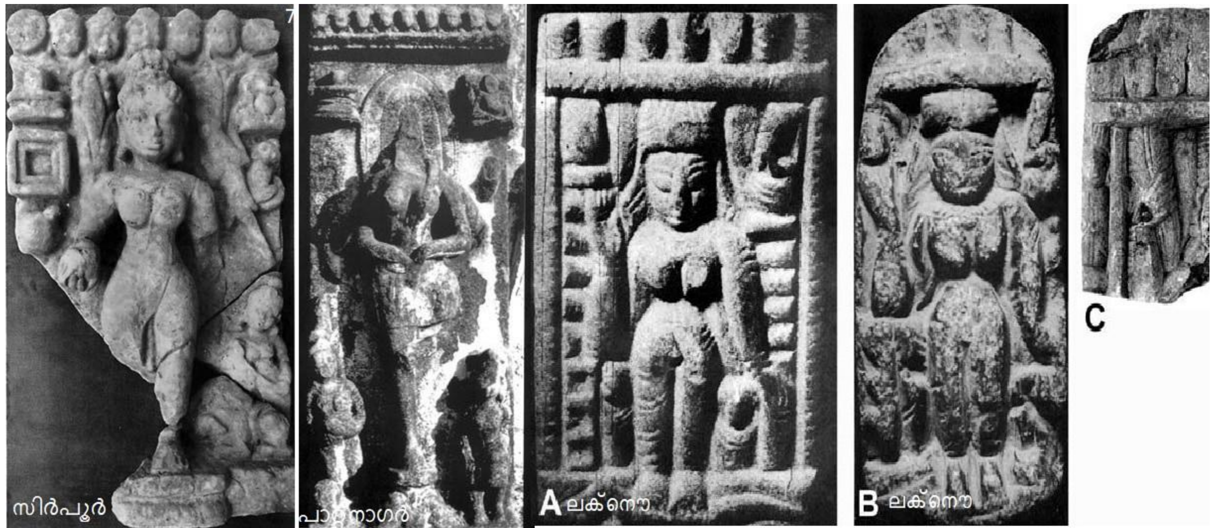
ഗ്രൂപ്പ് 5. എട്ടു തലയോ ബിന്ദുവോ ഉള്ളവ

രാജസ്ഥാനിലെ ഹർഷഗിരിയിലേത് 8 തലകളുള്ളതാണ്. .ദൽഹി മ്യൂസിയത്തിലിരിക്കുന്നത് പടിഞ്ഞാറേ ഇന്ത്യയിൽനിന്നോ മദ്ധ്യേന്ത്യയിൽനിന്നോ ആവാം. 8 വൃത്താകൃതിയിലുള്ള ബിന്ദു പ്രകാശവ

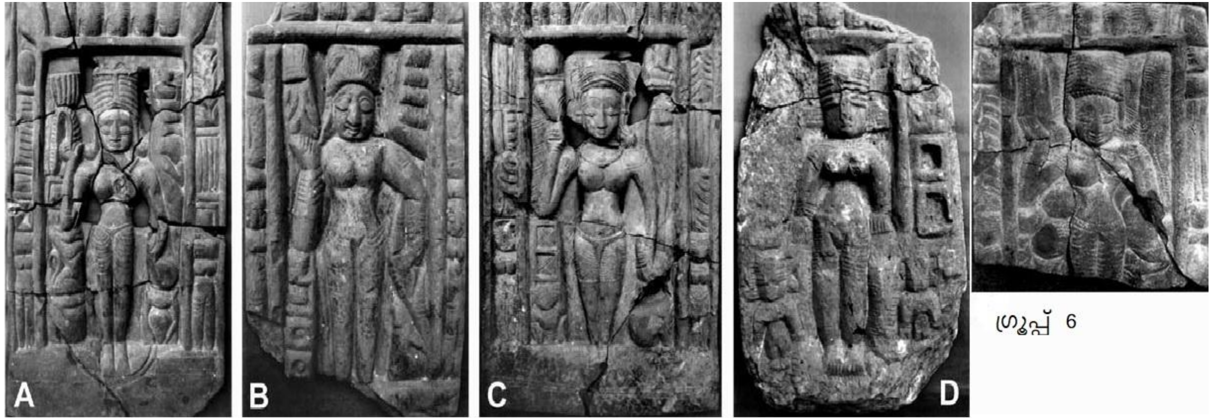
ലയത്തിലുണ്ട്. കൂടാതെ ശിരസ്സിൽ ഒരു ചന്ദ്രക്കലെ യും. നേരത്തെ പറഞ്ഞ മജ്ഗാവോൻശിൽപ്പത്തി ലാണ് ഈ വിധം രണ്ടും ഉള്ളത്. മദ്ധ്യപ്രദേശിലെ സാൽക്കൺ ഗ്രാമത്തിലേത് 8 തലയാണ്. കൂടാതെ പ്രകാശവലയത്തിന് അരികിലായി 32 ബിന്ദുവുണ്ട്. ഗുജറാത്തിലെ ഷംലാജിയിലെ ശിൽപ്പം 7 തല മാത്രമാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഇത് 8-9 നൂറ്റാണ്ടിലേതാ ണ്. 4 അഗ്നികുണ്ഡവും വലിയ ഗോദായും ഉണ്ട്. സൂര്യൻ മുതൽ ശനി വരെ 7 ഗ്രഹങ്ങളെയാണ് ഇതിൽ കാണിക്കുന്നത്. തപസ്വിനിപാർവ്വതിയുടെ സപ്തഗ്രഹമാലയാണ്. ഏഴ് ദിവസമുള്ള ആഴ്ച രാഹുകേതുക്കളെ പറയുന്നില്ല. സപ്തർഷിസമൂ ഹവും ഏഴാണ്. സപ്തർഷിമാല എന്ന് പറയാ വുന്നതാണ്. വിവാഹപൂർവ്വതപസ്സിനും വിവാഹ ത്തിനും സപ്തർഷി സാക്ഷിയാണ് എറാനിലെ യജ്ഞവരാഹം (എഡി 500), 7 തലയാണ് കാണി ക്കുന്നത്. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കുമാരബ്രഹ്മപുരം (ആലംപൂർ)ചാലൂക്യക്ഷേത്രം , രാജസ്ഥാനിലെ സൂര്യക്ഷേത്രം (8ആം നൂ ആദ്യം), ഗുജറാത്തിലെ ദ്വാരകക്ക് സമീപം സുവർണ്ണതീർത്ഥക്ഷേത്രം (7ആം നൂ) ഇവയിലെല്ലാം 7 ഗ്രഹമാണ് വാതിൽക്കലു ള്ളത്.

ഛത്തിസ്ഗാർഹിലെ സിർപൂരിൽനിന്ന് കിട്ടിയ ശിലാ വിഗ്രഹം 7-8 നൂറ്റാണ്ടുകളിലേതാണ്. 7 തല അഥ വാ 6 തലയും ഒരു ചന്ദ്രക്കലയും , അഥവാ 5 തല, ഒരു സൂര്യഗോളവും ചന്ദ്രക്കലയും. ഇപ്രകാ രം അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. വലത്ത് വശത്ത് മജ്ഗ ഹോൻശിൽപ്പം പോലെ ഒരു ചതുരഹോമകുണ്ഡം ഉണ്ട്.

ഒറീസയിൽനിന്ന് കിട്ടിയത് പാറ്റ്നാഗറിലെ ക്ഷേത്ര ത്തിലാണുള്ളത് അത് ഏകപദമാണ്. 7 തല. 2 അ ഗ്നികുണ്ഡം

ഗ്രൂപ്പ് 7 ചെറിയ ശിലാപ്ലേക്കുകളിൽ 5 അതില ധികം തല ദേവിയുടെ മുകളിലായി കാണാം. . ഉത്തർപ്രദേശ്, ബീഹാർ, സിർപൂര് (ഛട്ടിസ്ഗാ ർഹ്), ഇവിടങ്ങളിൽനിന്നായി 7 മുതൽ 13ആം നൂറ്റാണ്ടുവരെയുള്ള 10 ശിൽപ്പം കിട്ടി. ലക്നൌ വിലുള്ള രണ്ട് എണ്ണം ദ്വിഭുജയായ ദേവി, ഒന്നിൽ 7 മറ്റേതിൽ 5 തല. ബീഹാറിലെ ബോധഗയ മ്യൂ സിയത്തിലുള്ളതിൽ നാലര തലയേ കാണാനുള്ളു. ചതുർഭുജദേവിയാണ്. സിർപൂരിൽനിന്ന് കിട്ടിയ 7 ശിൽപ്പത്തിലും ദേവി ദ്വിഭുജയാണ്.

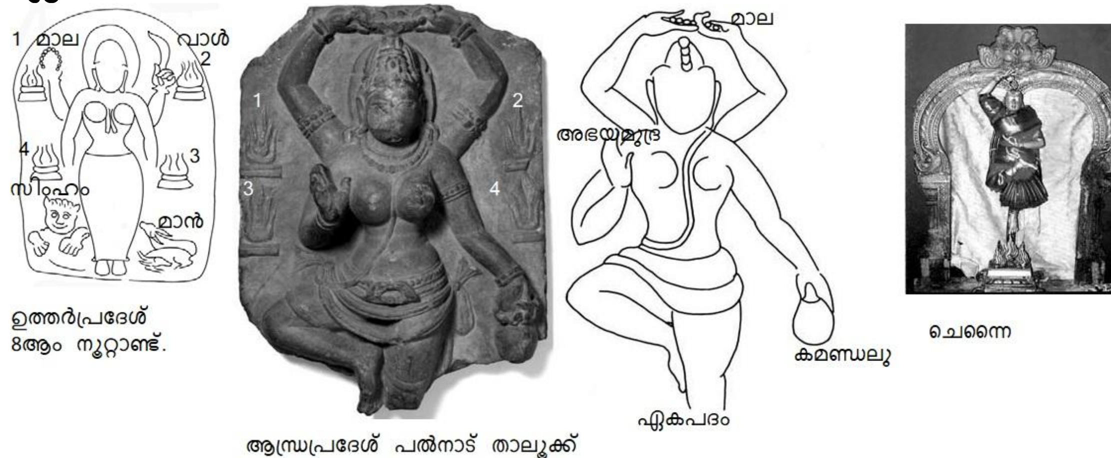
എല്ലാം സിർപൂരിൽനിന്ന് കിട്ടിയ ശിൽപ്പങ്ങൾ ഗ്രൂപ്പ് 7

ഗ്രൂപ്പ് 8. ഒറ്റ ശിൽപ്പം മാത്രം. ഉത്തർഖണ്ഡിലെ ബൈജ്നാഥക്ഷേത്രം. ഇതും ചമ്പയിൽനിന്ന് കിട്ടിയ ഒന്നുമാണ് ഉത്തരഭാഗത്തുനിന്ന് കിട്ടിയ 2 എണ്ണം.

ബൈജനാഥിലെ വൃത്തങ്ങളുടെ എണ്ണം എത്രയെന്ന് കണക്കാക്കാനായിട്ടില്ല. ബൈജ്നാഥിൽനിന്ന് കിട്ടിയ 8 കൈ ഉള്ള മഹിഷാസുരമർദ്ദിനിശിൽപ്പത്തിനു മേലെ 25 ബിന്ദുവാണ് പ്രകാശവലയം സൃഷ്ടിക്കു

ന്നത്.25 ശക്തിതത്വം ആവാം. മഥുരമ്യൂസിയത്തിലുള്ള അഹിഛത്രശിൽപ്പത്തിൽ 11-12 വൃത്തമുണ്ട്. ശിവപുരി കോട്ടയിലെ യോഗിനി 12 താമരമുകുളങ്ങളാലാണ് വലത്ത് ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇടത്ത് 9 എണ്ണം ഉണ്ട്. ആകെ 21. ദ്വാദശാദിത്യരും നവഗ്രഹവുമാകാം. ജാൽറപട്ടണം രാജസ്ഥാനിലെ 8 കൈ ഉള്ള ചാമുണ്ഡി മുകളില് നവഗ്രമുള്ളതാണ്. ആ സ്ലാബിനെ ആയുധമായി ഉയർത്തുന്ന വിധമാണ്.

ഗ്രൂപ്പ് 9. 12 തലകളുള്ള അക്ഷമാല ധരിച്ച പാർവ്വതി. ആദിത്യമാല. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഉത്തർപ്രദേശ് ശിൽപ്പം വലത്തെ മുകളിലെ കയ്യിലാണ് ആദിത്യമാല കാണിക്കുന്നത്. ആന്ധ്രയിലെ പൽനാട് താലൂക്കിലെ (8ആം നൂ) ചതുർഭുജശിൽപ്പം ഏകപദമായി വലംകാലുയർത്തി നിൽക്കുന്നു. രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും 12 മണിയുള്ള അക്ഷമാല ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. മാങ്ങാട് ചെന്നൈയിലും ഏകപദമാണ്. പുതിയതാണ്. വലംകൈയിലാണ് അക്ഷമാല. ആ കൈ തലക്ക് മേലെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു . 12 മണിയാണ് മാലക്ക്.

ഗ്രൂപ്പ് 10. രാജസ്ഥാനിലെ 2 ശിൽപ്പം . അക്ഷമാലക്ക് 27-28 മണി. തലക്ക് മുകളിൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. നക്ഷത്രമാലയാണ്. ഉഡുപതിയായ ചന്ദ്രനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. വെളുത്ത ദേവിമാരെ (ഗ്രഹമാതൃക, മഹാപ്രതിസാര, ഉഷ്ണീഷവിജയ) ബുദ്ധമതത്തിലും 28 നക്ഷത്രങ്ങളോടെ കാണിക്കാറുണ്ട്. ഛത്തീസ്ഗാർഹിലെ 8-9 നൂറ്റാണ്ടിലെ ശിൽപ്പം (ശില) ഏകപാദയായി വലംകാലുയർത്തി ചതുർഭുജയായി നിൽക്കുന്നതാണ്. തലക്ക് മേലെ ഉയർത്തിയ മാലക്ക് 28 മണി.

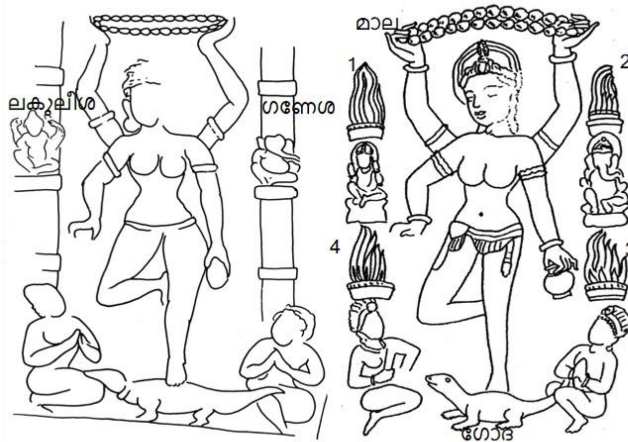

ഛത്തീസ് ഗാർഹ് ഏകപദ, ചതുർഭുജം

ഛത്തീസ്ഗാർഹിൽനിന്ന് കിട്ടിയ മറ്റൊരു ശിൽപ്പം 9-10 നൂറ്റാണ്ടിലേതാണ്. മാലക്ക് 27 മണി. അതിലും ഏകപദം. നിൽക്കുന്നത് വാഹനമായ ഗോദ മേലാണ്.

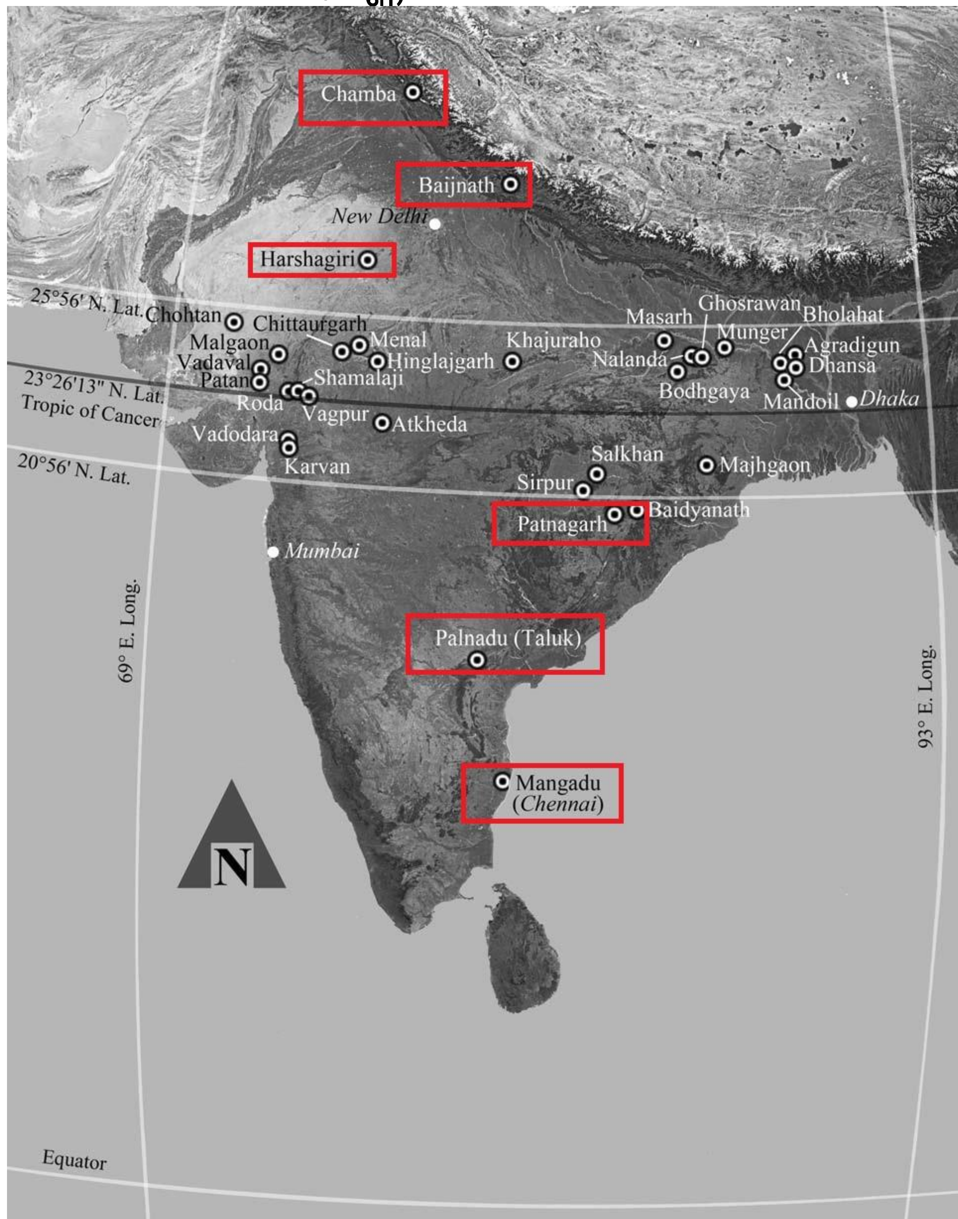

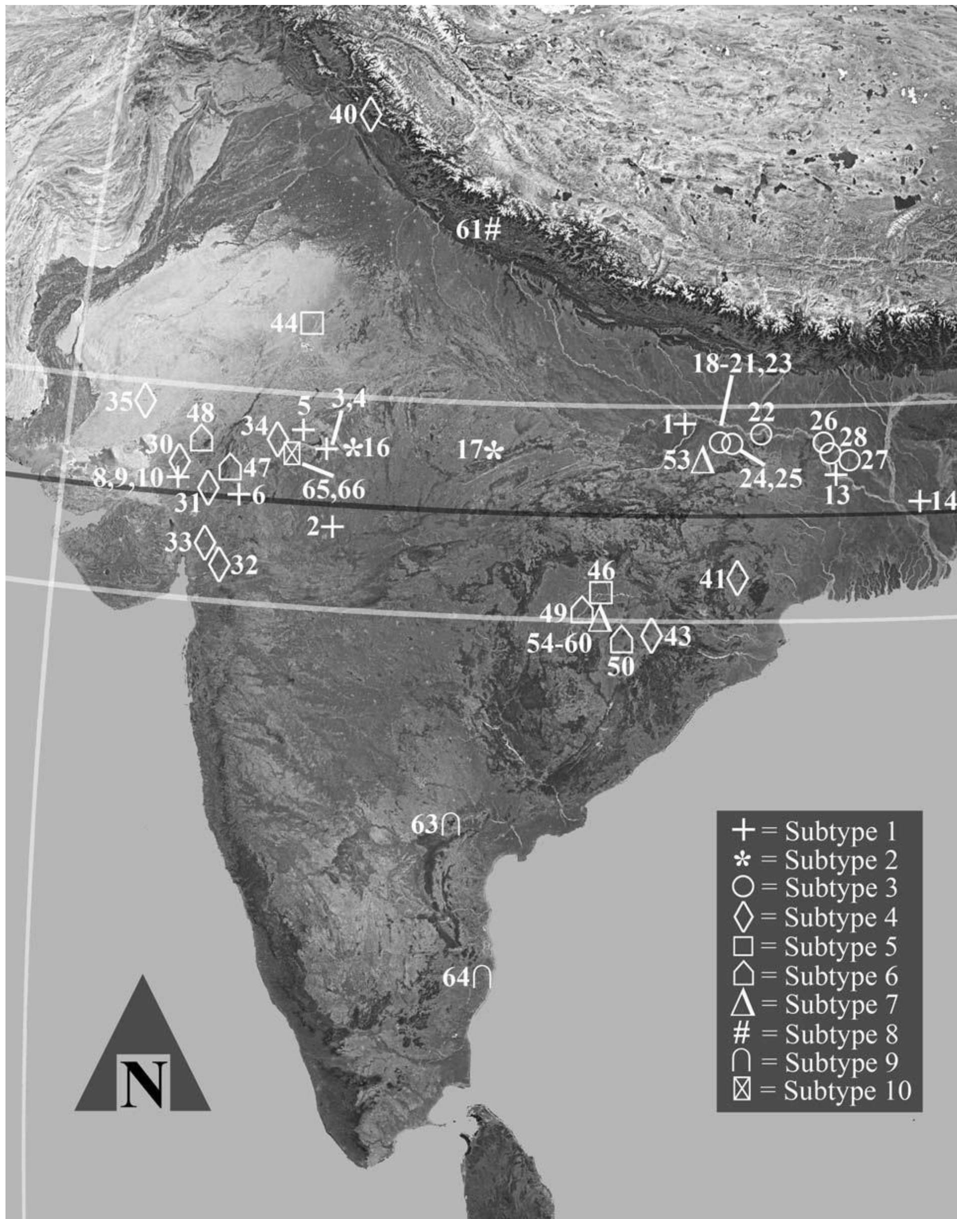

കർക്കിടകരേഖയിൽനിന്ന് രണ്ടരഡിഗ്രി വ്യത്യാസ സത്തിലാണ് പഠനവിധേയമാക്കിയ ശിൽപ്പങ്ങളെ ല്ലാം എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അങ്ങനെയല്ലാത്തവഃ

1. ചമ്പ
2. ഹർഷഗിരി
3. ബൈജ്നാഥ്
4. പറ്റ്നാഗർഹ്
5. പൽനാട്
6. മാങ്കാട്.

ബാക്കി 60 എണ്ണം രണ്ടരഡിഗ്രിക്കകത്താണ്.

പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് കിഴക്കോട്ട് ഇന്ത്യക്കു് ആഭരണം പോലെ കർക്കിടകരേഖ. ആ മാലക്ക് ഇരുവശവും പതക്കം പോലെ വടക്കും തെക്കും മൂന്നു സ്ഥലം . ഇന്ത്യൻ ശിൽപ്പിയുടെ ഇമേജറിയും ജ്യോതിഷക്കാരന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞനാവും ഒരുമിച്ച അത്ഭുതമായിട്ടാണ് ലേഖകൻ ഇതിനെ കാണുന്നത്. ഗ്രൂപ്പ് 1, 2 പടിഞ്ഞാറെ ഇന്ത്യയിലും മദ്ധ്യേന്ത്യയിലും. 3 കിഴക്കേ ഇന്ത്യയിലും ബംഗളാദേശിലും മാത്രം.4 പടിഞ്ഞാറേ ഇന്ത്യയിൽ. 5, 6 ഇവക്ക് പ്രത്യേകം ജ്യോ

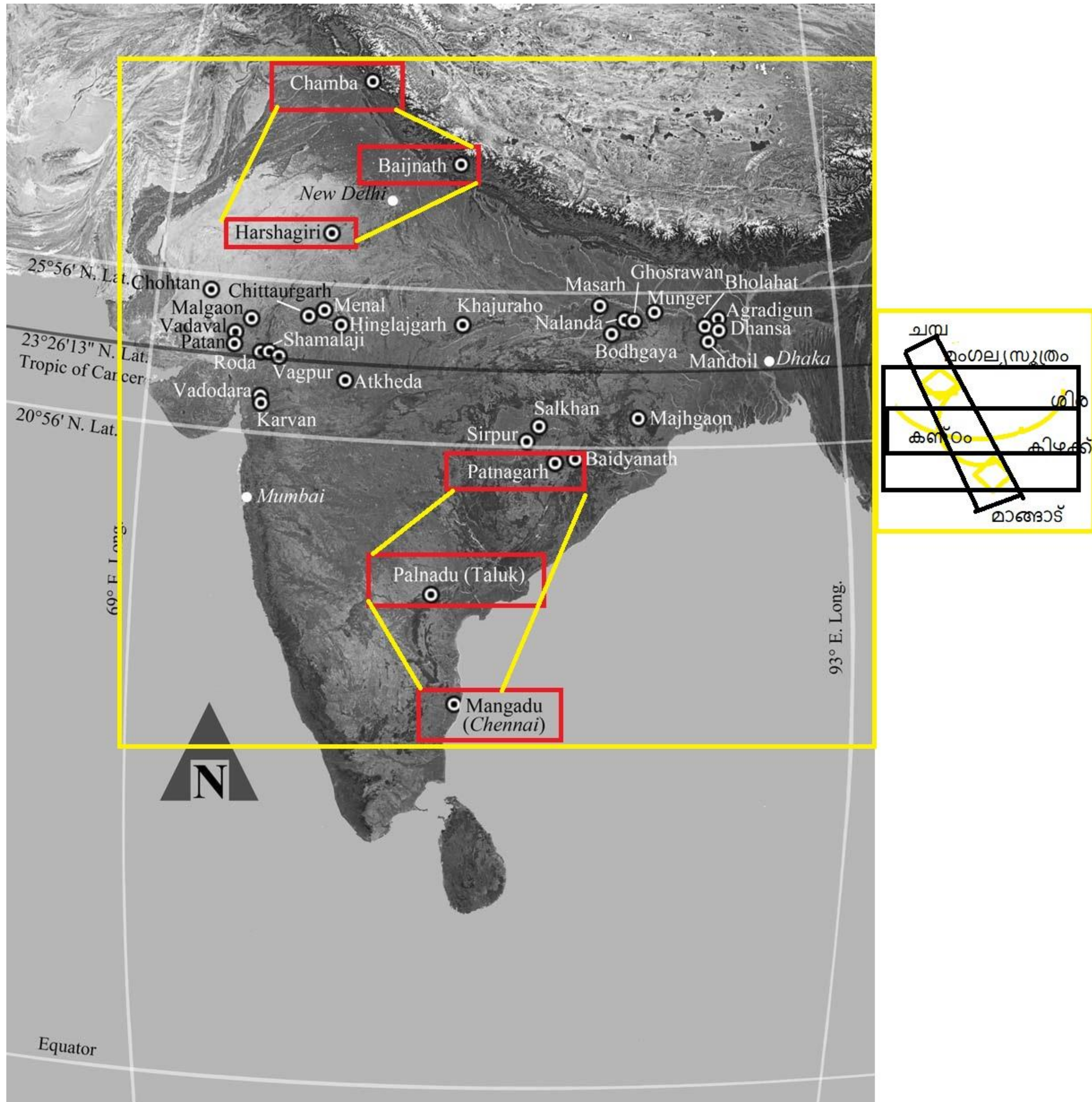
ഗ്രാഫിക്ക് സ്ഥാനമില്ല. 7 കിഴക്കിനും 8 വടക്കിനും 9 പുറംഭാഗത്തിനും (പെരിഫറി) 10 പടിഞ്ഞാറൻ ഇന്ത്യയിലെ ഒറ്റ സ്ഥലത്ത് മാത്രം.

ഈ ദേവിയെ മൺസൂൺ തുടങ്ങുന്ന കാലത്തും ചില പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിലും ആരാധിക്കുന്നുണ്ട്. കർക്കിടകരേഖയിൽ സൂര്യൻ നേർക്ക് ഉച്ചക്ക് വരുമ്പോൾ നിഴൽ വീഴ്ത്താത്ത ശങ്കുവായി ഈ ദേവിയെ ആരാധിക്കുന്നു. 540 കിലോമീറ്റർ മാത്രം വീതിയുള്ള ഒരു ഇടനാഴിയിലാണ് ഇത്രയും ശി ൽപ്പം കിട്ടിയത്. ഗുജറാത്ത് മുതൽ കിഴക്കേ അറ്റം വരെ 1500 കിലോമീ നീളമുണ്ട് ഈ ഇടനാഴിക്ക്. (1500 ഗുണനം 540 . സമം 810000 സ്ക്വ കിലോമീ റ്റർ.) ഇതിന്റെ നിഗൂഢരഹസ്യം തനിക്ക് അറിയാ നായില്ലെന്നും വരാനിരിക്കുന്ന ഗവേഷണം തെളിയി ക്കുമെന്നും ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

കംപാരറ്റീവ് പ്ലാനറ്റോളജി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഇന്ത്യ ഭൂമിയിലെ ഒരു പ്രത്യേകഭാഗത്തെ ഭൂമിയുടെ അള വ് എടുക്കാൻ മാത്രമല്ല, അവിടെനിന്ന് കാണുന്ന ഗ്രഹനക്ഷത്രാദികളുടെ അളവെടുക്കാനും ഉപയോ ഗിച്ചിരുന്നു. ഭൂമദ്ധ്യരേഖ ലങ്ക അഥവാ മേഷരാശി എന്ന് പറയുമ്പോൾ ആ സ്ഥലം ആകാശത്ത് മേഷ രാശിയിയിലെ നക്ഷത്രങ്ങളുമായി യോഗം പറയുക കൂടിയാണ്. അതുപോലെ, കർക്കിടകരേഖ കടന്നു പോകുന്ന ഉജ്ജയിനി എന്നാൽ പുണർതത്തിന്റെ 3.20 ഡിഗ്രി ,പുഷ്യം, ആയില്യം ഇവയാണ്. ആ കാശത്തിലെ താരങ്ങൾക്കല്ല, ഭൂമിയിലെ നിരീക്ഷക നും അവന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്കുമാണ് ഭൂമിയുടെ അക്ഷാംശച്ചെരുവു കൊണ്ട് മാറ്റം. ഇത് ഗ്രഹിച്ചാ ണ് ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഗണനം. അത് ഏറ്റവും ശാ

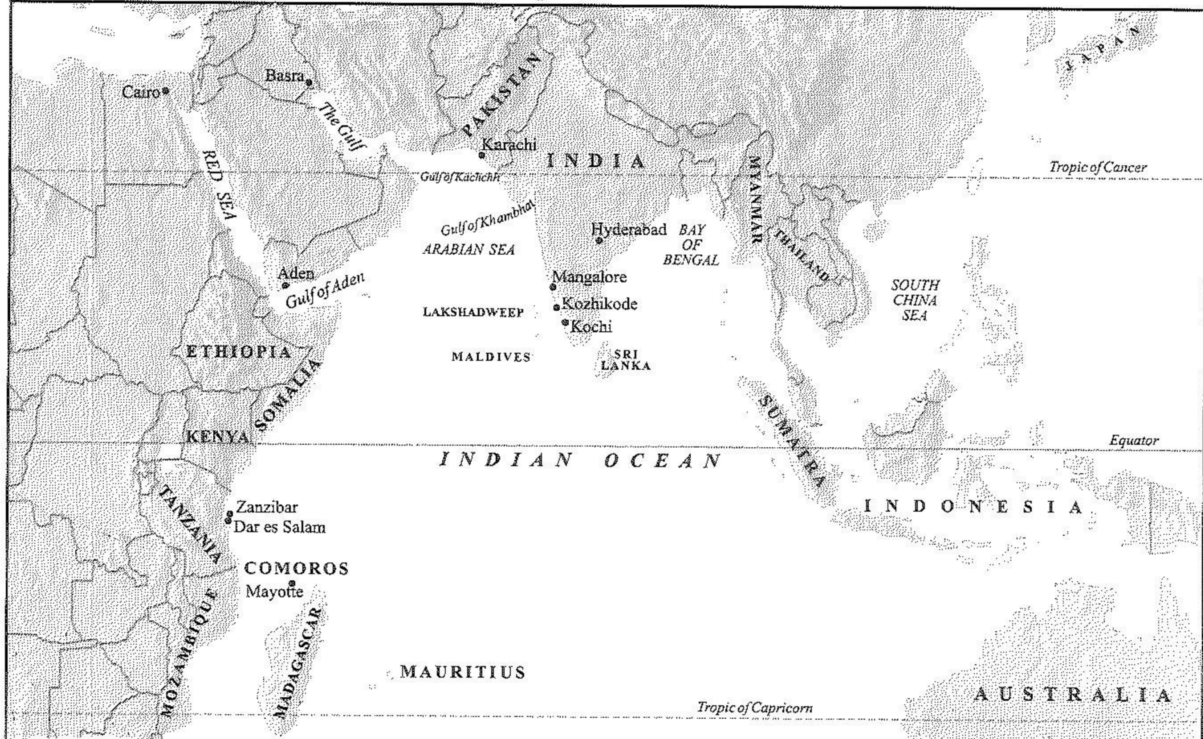
സ്ത്രീയമാണ്. അതിനാലാണ് രണ്ടര വീതം ഇരുവശവും 5 ഡിഗ്രി (540 മീ) വീതമുള്ള വീതി. 1500 നീളം ക്ഷേത്രഫലം 810000 (900നെ 900 കണ്ട് ഗുണിച്ചത്) ഉല്ള ഇടനാഴിയെ വിന്ധ്യനു സമാന്തര മായി വിന്ധ്യവാസിനിക്കായി നീക്കിവെച്ചത്. ഗണന ത്തിൽ നക്ഷത്രഹാരങ്ങളും ഗ്രഹങ്ങളും വരുന്നതും ഇതിനാലാണ്. ഭൂമിയേയും ആകാശത്തേയും പ്രപ ഞ്ചത്തിന്റെ ഒറ്റ യൂണിറ്റായി കാണുന്ന അദ്വൈതി ക്കേ ഇത് സാധിക്കുകയുള്ളു. ഐൻസ്റ്റൈൻ ജനി ക്കുന്നതിന്ന് എത്രയോ മുമ്പ് ഇന്ത്യക്കാരായ ശാ സ്ത്രജ്ഞർ ആപേക്ഷികതയും പാരമാർത്ഥികതയും കണ്ടെത്തി എന്നതിന് തെളിവാണ് വിന്ധ്യവാസിനി യായ തപസ്വിനി പാർവ്വതിയുടെ പ്രത്യേകഭൂഭാ ഗത്തെ സ്ഥിതി. ജിയോഡെസിക്കിനുള്ള പ്രത്യേകത അറിയാതെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം അറിയാമെന്ന് മേനി നടിച്ചവരല്ല അവരെന്ന് സാരം. കാശ്മീരിലെ ചമ്പ മുതൽ തമിഴകത്തെ മാങ്ങാടുവരെയും ബംഗളാദേ ശം മുതൽ ഗുജറാത്ത് സിന്ധ് വരെയും നീണ്ടുകി ടക്കുന്ന ഭാരതദേശവും അതിലെ മൺസൂണും കാലാവസ്ഥയും അറിയാവുന്നവരാണ് വിന്ധ്യാവാ സിനിയുടെ തട്ടകം പരിധി നിർണ്ണയിച്ചത്. മേടം മുതൽ ചിങ്ങം വരെ 9 നക്ഷത്രാവധി നിശ്ഛയിച്ച തും. ദക്ഷിണായനരേഖ അഥവാ കർക്കിടകരേഖ ഇപ്രകാരം കൃത്യമായി നിശ്ചയിച്ചതാണ്. വർഷ ത്തിൽ ഇവിടെ രണ്ടുദിനം മാത്രം സൂര്യൻ നേരെ ഉച്ചത്തിലാവും. ഛായ വീഴില്ല. വിന്ധ്യവാസിനിയെ കാശ്മീരത്തിലെ ലളിതാദിത്യൻ അവിടേക്ക് കൊ ണ്ടുപോയ കഥ രാജതരംഗിണി പറയുന്നുണ്ട്. കിഴ ക്ക് ശിരസ്സും പടിഞ്ഞാറ് കണ്ഠവുമായ വിന്ധ്യവാ സിനിയുടെ കഴുത്തിലെ താലിപ്പതക്കം (മംഗല്യ

സൂത്രം) പോലെയാണ് കർക്കിടകരേഖക്ക് ഇരു വശം ഉള്ള 6 സ്ഥലം.

ഇന്ത്യാസമുദ്രം എന്ന് വിളിക്കുന്ന ഇന്ത്യയുടെ തെക്കുവശത്തെ സിന്ധുവിലൂടെയാണ് ഉത്തരായനരേഖ (മകരരേഖ) കടന്നുപോകുന്നത്. അതിന് മുകളിലുള്ള ഭൂമദ്ധ്യരേഖയും അപ്രകാരം. ഭൂമദ്ധ്യരേഖ അഥവാ വിഷുവതിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തുകിടക്കുന്ന ലങ്കക്ക് മേഷബിന്ദു അഥവാ ഭൂമദ്ധ്യം.

A map of the Indian Ocean

ഭൂമദ്ധ്യരേഖ ലങ്കയും ഇന്ത്യയുടെ മദ്ധ്യരേഖ ഉജ്ജയിനിയുമാണെന്ന് പഴയവർ അറിഞ്ഞു. പുതിയവരാകട്ടേ ഉജ്ജയിനിയെ ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യരേഖ എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അതാണ് വാകാടകരുടെ ഉജ്ജയിനിക്ക് പകരം ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഗീനിച്ചിനെ ഭൂമദ്ധ്യരേഖ എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യാനുണ്ടായ കാരണം. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യരേഖ എന്നതിനെ ഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യരേഖ എന്നാക്കിയതിനു പിന്നിലെ സാമ്രാജ്യത്വബുദ്ധിമോശം ആരും കണ്ടില്ല.

ഭൂപരിധികളെ കുറിച്ച് പറയുമ്പോളാണ് ദേശാന്തര ഘടികയെക്കുറിച്ച് വരാഹമിഹിരൻ പറയുന്നത്. ലങ്കയാണ് അപ്പോഴും ഭൂമദ്ധ്യരേഖ. എന്നാൽ ഭൂമിയുടെ നാലു ബിന്ദുക്കളിൽ നിന്ന് നോക്കുന്നവരുടെ സൂര്യോദയവും സൂര്യാസ്മയവും എത്ര വ്യത്യാസ

ത്തിലാണ് എന്ന് പറയുന്നതിന് ഇന്ത്യയുടെ മദ്ധ്യ രേഖയായ ഉജ്ജയിനിയേയും ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതായത് ഇന്ത്യക്കാരുടെ ദേശാന്തരഘടിക ലങ്കയും ഉജ്ജയിനിയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ഇപ്പോഴ ത്തെ ഗ്രീനിച്ചിന് ഇത്തരം ഒരു ശാസ്ത്രീയത ഇല്ല. ഓരോ സ്ഥലത്തും ഉള്ള ലോക്കൽ ടൈം പോലെയേ ഗ്രീനിച്ചിന് സ്ഥാനമുള്ളു. ഉജ്ജയിനിയിൽനിന്ന് താ ഴേക്ക് ഭൂമദ്ധ്യരേഖ തൊടുന്ന ഒരു നേർരേഖ വര ക്കുക. ആ രേഖക്ക് കിഴക്കുള്ളത് കാലം ചുരുങ്ങു ന്നതും പടിഞ്ഞാറുള്ളത് കാലം വർദ്ധിക്കുന്നതുമാ ണ് എന്ന നിയമം (ഉജ്ജയിനിയിലും ലങ്കയിലും സമയം ഇത്രയെങ്കിൽ കേതുമാലയിലും സിദ്ധപു രത്തും എത്ര എന്ന നിയമം) പറയാനാണ് ദേശാന്ത രഘടികയിൽ മദ്ധ്യരേഖയായി ഇന്ത്യക്കാർ ഉജ്ജയി നിയെ ഉപയോഗിച്ചത്. ഇതായിരുന്നു പ്രൈമറി മെറിഡിയൻ. രാജാ ജയ്സിംഹ് 2ആമൻ പതിനാ റാം നൂറ്റാണ്ടിലും തന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് ജന്തർ മന്ദിറിൽ (ഉജ്ജയിനിയിലും ദില്ലിയിലും ജയ്പൂർ, മഥുര, വാരാണസിയിലും)ഈ അളവുതന്നെയാണ് ഉപയോഗിച്ചത്.

ഉജ്ജയിനി ഗ്രീക്കുകാർക്ക് ഒസീൻ എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ടോളമി ഇത് പറയുന്നുണ്ട്. ടോളമി പല പ്രദേശങ്ങളുടെ ദൂരവും ഇന്ത്യക്കാരു ടെ അളവായ യോജന ഉപയോഗിച്ചാണ് പറയുന്ന തെന്നത് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യക്കാരുടെ ശാസ്ത്രം പഠിച്ചി രുന്നതിന് തെളിവാണ്. കർക്കവൃത്തം ഉജ്ജയിനിമ ദ്ധ്യരേഖയെ ഛേദിക്കുന്ന സ്ഥലത്താണ് മഹാകാലേ ശ്വരലിംഗം എന്ന് അമർത്യ സെൻ എഴുതുന്നു . എന്നാലദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻ ഗ്രീനിച്ച് എന്നാണ് ഈ മെറിഡിയനെ വിളിച്ചത്. ഗ്രീനിച്ചിനെ ഇന്ത്യൻ ഉജ്ജ

യിനി എന്നല്ലേ വിളിക്കേണ്ടത്. മഹാകാലേശ്വരം എന്ന പേരിലുമുണ്ട് കാലത്തെ അളക്കുന്ന സ്ഥലമാണെന്ന സൂചന. ഭാഷ തന്നെ ശാസ്ത്രവും ചരിത്രവുമാവുന്നത് ഇന്ത്യയിലെ മാത്രം പ്രത്യേകതയാണ്.

തദുത്തരേ സ്ഥിത രാജേന്ദ്ര ലിംഗം ജനമനോഹരം
മദ്ധ്യമേശ്വരസംജ്ഞം ച മദ്ധ്യരേഖാപ്രദർശകം

വത്സഗുല്മമാഹാത്മ്യം (ശ്ലോകം 1)വസിഷ്ഠമുനി വാസുകിരാജാവിനോട് പറയുകയാണ്:-
ചാമുണ്ഡാദേവീതീർത്ഥത്തിന് വടക്കായി ഒരു ശിവലിംഗമുണ്ട്. മദ്ധ്യമേശ്വരലിംഗം എന്ന് പ്രസിദ്ധമായ ഈ ജനമനോഹരലിംഗം മദ്ധ്യരേഖയിലേക്ക് സൂചകമാണ് അഥവാ മദ്ധ്യരേഖാപ്രദർശകമാണ്.

വരാഹമിഹിരനും ഭാസ്കരാചാര്യനും ഭൂപരിധിയുടെ സ്ഫുടം കാണാനാണ് ഈ പ്രൈമറി മെറിഡിയനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന് കൃത്യമായി പറയുന്നത് അവർക്ക് ഗോളാദ്ധ്യായം നന്നായി അറിയുന്നതു കൊണ്ടും ഭൂമിയുടെ ജിയോഡെസിക്ക് പരിചിതമായതുകൊണ്ടുമാണ്. ഈ രേഖ കടന്നുപോകുന്ന സ്ഥാനങ്ങളെ ഭാസ്കരാചാര്യർ പറയുന്നുണ്ട്.

ലംബജ്യാഗുണിതോ ഭവേത്
കുപരിധിഃസ്പഷ്ടസ്ത്രിഭിജ്യാഹൃതോ

യദ്വാ ദ്വാദശസംഗുണഃ സവിഷുവത്
കർണ്ണേന ഭക്തഃസ്ഫുടഃ
യല്ലങ്കോജ്ജയിനീപുരോപരി കുരുക്ഷേത്രാദിദേശാൻ
സ്പൃശത് സൂത്രം മേരുഗതം ബുധൈർന്നിഗദിതാ
സാ മദ്ധ്യരേഖാ ഭുവഃ

ഇത് ലങ്കമുതൽ മുകളിലേക്ക് ഉജ്ജയിനി, കുരുക്ഷേത്രം, മേരു എന്നാണ് ദിശ തരുന്നത്. ശ്രീപതി മറ്റു

സ്ഥലങ്ങളും പറയുന്നു. ലങ്ക, കുമാരിനഗരി,കാഞ്ചി, പാനാടമന്ദിരം, ഷഡാസ്യമായ ശ്വേതഗിരി, (സിതഗി രി), പര്യലി, വത്സഗുൽമം ,മാഹിഷ്മതി, ഉജ്ജ യിനി, പട്ടശിവം, ശ്രീഗർഗ്ഗരാടം, സരോഹിതാക്ഷ സ്ഥാനേശ്വരം, ശീതഗിരി, സുമേരു ഇപ്രകാരം യാമ്യോത്തരമായി ധരയുടെ രേഖയെ ഗോളവിത്തു കൾ പറയുന്നു എന്നാണദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഇപ്ര കാരം മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലുള്ളവരും തങ്ങളുടെ രേഖകളെ അറിയേണ്ടതാണെന്നും കൂടി പറയുന്നത് ശാസ്ത്രീയതയുടെ ലക്ഷണമല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്.

ലങ്കാപുരീതഃകില ദേവകന്യാ കാഞ്ചിം തഥാ
ശ്വേതഗിരീം ച പര്യലീം യദ്വത്സഗുത്മം
പരികൽപ്പ്യ മദ്ധ്യം തഥോജ്ജയിന്യാ
ദികമുത്തരാർദ്ധകം ഭൂമദ്ധ്യരേഖക്ക് മുകളിലുള്ള ഉത്തരാർദ്ധത്തിഗോളത്തിലാണ് ഉജ്ജയിനിയും ലങ്ക യും എല്ലാം എന്നും അറിവുണ്ടെന്ന് സാരം.

ഇത് മാത്രമല്ല മെറിഡിയനെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപകാരം അതുവെച്ചാണ് ഗ്രഹനക്ഷത്ര, സൂര്യചന്ദ്രാദികളുടെ പരിധിയും അളക്കുന്നത്. വരാഹമിഹിരൻ ഇത് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭാസ്കരൻ ഇപ്രകാരം അളന്ന് സൂര്യപരിധി 4331497.5 യോജന, ചന്ദ്രൻ 324000 യോജന, നക്ഷത്രഗോളപരിധി 259889850 യോജന എന്ന് കണക്കാക്കുന്നുണ്ട്. അതായത് ഭൂമിയെ അ ളക്കാൻ മാത്രമല്ല, അതിനപ്പുറത്തെ ആകാശഗോള ങ്ങളെ അളക്കാനും മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നത് അക്ഷാംശരേഖാംശങ്ങളാണ്. അതിനാല്ത്തന്നെ ഭൂ മദ്ധ്യരേഖയായ ലങ്കയും ഇന്ത്യയുടെ മദ്ധ്യരേഖയാ യ ഉജ്ജയിനിയും അവയുടെ പരസ്പരഛേദം സംഭവിക്കുന്ന മെറിഡിയനും ഇന്ത്യക്കാരുടെ ജ്യോ

തിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. ദക്ഷിണായനം കർക്കിടകത്തിലാണ് ഇന്ത്യക്ക് മഴ തരുന്നത്. ഇത് ഭൂമിയുടെ ഉൽപ്പാദനശേഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ആ മഴ കാത്തു കിടക്കുന്ന വരണ്ട ഭൂമിയുടെ തപസ്സാണ് പാർവ്വതിയുടെ തപസ്സ്.

വസിഷ്ഠൻ വാസുകിയോട് മുമ്പ് ജ്യോതിഷജ്ഞാനം ഭൂമിയിലുണ്ടായിരുന്നില്ലഎന്നും ബ്രഹ്മാവ് വേദാംഗജ്യോതിഷം പഠിക്കാൻ മുനിമാരോട് പറഞ്ഞു എന്നും പിന്നീടാണ് മുനിമാർ കാലം സൂര്യോദയം സൂര്യാസ്തമയം ഗ്രഹണം ഇവയെ കുറിച്ച് നാരദാദിസംഹിതകളിലെഴുതിയതെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

ദേശാന്തരപരിജ്ഞാനം തദർത്ഥം ദേശലക്ഷണം
ലങ്കാമേരോഃസ്തതോ മദ്ധ്യേ മദ്ധ്യരേഖാം
വിനിർമ്മമുഃ ഭൂഗോളജ്ഞാനസിദ്ധ്യർത്ഥം ഗ്രഹണാം
ഗണിതായ ച

സുമേരുവിന് വിപരീതമായി ദക്ഷിണധ്രുവത്തെ കുമേരു എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. (സു സ്വർഗ്ഗം, കു ഭൂമി) മുകളിലും താഴെയും എന്നേ അതിനർത്ഥമുള്ളു. 1961ലാണ് മദ്ധ്യമേശ്വരക്ഷേത്രം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഒരു കൂട്ടം ചെറുപ്പക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നത്. ചാമുണ്ഡേശ്വരക്ഷേത്രത്തിനു വടക്ക് എന്ന് വത്സഗുത്മ മാഹാത്മ്യം പറയുന്നതേ ആകെ ഒരു സൂചന ഉള്ളു. 1961ൽ അത് നിരവധി വീടുകളുള്ള ജനവാസസ്ഥാനമാണ്. വീടുകളുടെ അകത്തും പുറത്തും നിരവധി ഖനനം നടത്തി. പഴയ ക്ഷേത്രാവശിഷ്ടങ്ങളും ചില വിഗ്രഹങ്ങളും ലഭിച്ചു. എല്ലാം കൂടി പുതിയ ചെറിയ ക്ഷേത്രം കെട്ടി അതിന്നു മുമ്പിലാണ് സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കർക്കിടകരേഖ ഉജ്ജയിനിയിലെ ഹർസിദ്ധിക്ഷേത്ര ത്തിലെ കർക്കോടേശ്വരക്ഷേത്രത്തിലൂടെയും കടന്നു പോകുന്നുണ്ട്. സൂര്യയാത്രയിലെ ഏറ്റവും വട ക്കുള്ള പാതയാണ് കർക്കിടകരേഖ. മകരം മുതൽ കർക്കിടകം വരെയുള്ള കാലമാണ് ഇന്ത്യയിലെ ഉ ത്തരായനകാലം. കർക്കിടകം തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ ദക്ഷിണായനമായി ഭൂമിയുടെ അക്ഷാംശച്ചെരിവു കാരണമുള്ള ഈ ആപേക്ഷികഅയനങ്ങളാണ് ഇവി ടത്തെ കാലാവസ്ഥ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. . 23.4 ഡിഗ്രി ചെരിവിന്, 23ഡിഗ്രി 26 മി 13.4 സെ അക്ഷാംശ ത്തിലാണ് ഈ രേഖ. 41.000 വർഷത്തിലാണ് കമ്പ നം അഥവാ ഇതിന് ചലനം. കാരണം 41000 വർഷ ത്തിലാണ് 22.1നും 24.5നും(ഡി) ഇടയിലായി ഭൂമി യുടെ ചെരിവ് കമ്പനം ചെയ്യുന്നത്. (ഓസിലേറ്റ്) 20000 വർഷം മുമ്പാണ് മനുഷ്യർ നായാടിനടന്ന കാലത്ത്, കർക്കരേഖ ഉജ്ജയിനിയെ കടന്ന്പോയത്. ഇനി എഡി 4250ൽ ഇനിയും അതിലൂടെ കടന്നു പോകും. ചോദ്യം അത്രയും കാലം മുമ്പ് ഇന്ത്യ യിലെ വൈദികജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനം ഇവിടത്തെ മനുഷ്യരിലുണ്ടായിരുന്നുവോ. എങ്കിൽ പുരാണ ങ്ങളിൽ പറയുന്ന കഥകളെല്ലാം സത്യമാവണം.

കർക്കിടകരേഖ കർക്കോടേശ്വരക്ഷേത്രത്തിലൂടെയും മഹാകാലക്ഷേത്രത്തിലൂടെയും കടന്നുപോകുന്നതും സ്ഥലനാമങ്ങളും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും തമ്മിലുള്ള അത്ഭുതകരമായ ബന്ധം കാണിക്കുന്നു. ഇതിനോടെല്ലാം ചേർത്തുവെക്കാതെ തപസ്വിനി പാർവ്വതിശിൽപ്പങ്ങളിലെ നക്ഷത്രഗ്രഹ, ഗോദാ (ദിനോസാര്) സാന്നിദ്ധ്യം മനസ്സിലാക്കാനാവില്ല.

കാലത്തിന്റെ ഇടനാഴി

വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഈ ശീർഷകത്തിൽ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിന്റെ 6, 7 അദ്ധ്യായങ്ങളിലേക്ക് ഒരു എത്തിനോട്ടം നടത്താം. ലോഗന്റെ മലബാർ മാന്വൽ മലബാറിലെ കാലാവസ്ഥ ക്ലോക്കിലെ പെൻഡുലം പോലെ കൃത്യമാണെന്നും അതിനെ നിരീക്ഷിച്ച ആർക്കും അത് പ്രവചിക്കാമെന്നും പറയുന്നുണ്ട് .ഏറ്റവും ദീർഘമായ ദിനം (12 മണിക്കൂർ 35 മി) ജൂണിലും ഏറ്റവും ഹ്രസ്വദിനം ഡിസംബറിലു മാണ്. ഇത് വരാഹമിഹിരനും പഞ്ചസിദ്ധാന്തിക യിൽ പറയുന്നതാണ്. തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ കാലവ ർഷക്കാറ്റും മഴയുമുള്ള ജൂൺ,ജൂലൈ, ആഗസ്ത് മാസങ്ങളിൽപോലും സൂര്യൻ ഉച്ചത്തിലായിട്ടും മലബാറിൽ സൂര്യതാപം അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് ലോഗൻ എഴുതി. വടക്കുകിഴക്കൻ കാലവർഷം (തുലാവർഷം) തുടങ്ങുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പാണ് സമു ദ്രയാനം കഴിഞ്ഞ് മടങ്ങിവന്ന നാവികരും കച്ചവ ടക്കാരും രാജാവിന്റെ രാജധാനിയായ ചിത്രകൂട മുറ്റത്ത് കൂടുന്ന ചിത്തിരൈക്കൂടൽ നടക്കുന്നത്. ചിത്രപക്ഷഅയനാംശവുമായി ഈ ദിവസം ചേരു ന്നു. ഭൃഗുവംശീയനായ ചക്രവർത്തി താമസിക്കുന്ന രാജധാനിയുടെ പേരാണ് ചിത്രകൂടം. തെക്കെ ഇ ന്ത്യയിലെ നാഗവംശക്കാരുടെ നാഗകല്ലും ചിത്രകൂ ടമാണ് തുലാവർഷത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് നിളാതീരത്ത് കോട്ടാരനെന്ന ദേശാടനപ്പക്ഷി വരാറുണ്ട്. തെക്കു

പടിഞ്ഞാറൻ കാലവർഷക്കാറ്റിനോടൊത്ത് ദേശാടനം പോയ കപ്പലുകളും മടങ്ങിവരുന്നു എന്നാണ് കോട്ടാരന്റെ വരവ് നാട്ടുകാരോടു പറയുന്നത്. ബൃഹദ്ധാരാഹീസംഹിതയിൽ വരാഹമിഹിരൻ ഖഞ്ജനദർശനം എന്ന അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇത് പറയുന്നു. ഈജിപ്തിലെ വെളുത്ത ഐബിസ്, പോളിനേഷ്യയിലെ മനുത്തോരോ ഇവയെ പോലെ കോട്ടാരനും പുണ്യപ്പറവയാണ്. മനു ചക്രവർത്തി, താരോ പക്ഷി. ചക്രവർത്തിയുടെ പക്ഷി. കോ തമിഴിലും പഴയ മലയാളത്തിലും ചക്രവർത്തി. താരൻ തോരോ പോലെ പക്ഷി. രണ്ടും ഒരേ അർത്ഥം. രാജസ്ഥാനിലും ഗുജറാത്തിലും മരുപ്രദേശത്തും ചാവക്കാട്ടും തൃശൂരും കോൾനിലക്കായലിലും കാണുന്ന മക്വീൻ ബസ്റ്റാഡ് ഇതുപോലെ ഒരു പുണ്യപ്പക്ഷിയാണ്. മുകളിൽ സവർണ്ണനിറം, താഴെ വെള്ള, കഴുത്തിനിരുവശം കറുത്ത വര. ചിറകിൽ കറുപ്പും ബ്രൌണും പുള്ളി പറക്കുമ്പോൾ കാണാം. കച്ചിലും മലബാറിലുമാണ് ഇവ കാണുന്നത്. ചിത്തിരക്കൂടലിന് ദേവിയുടെ വിജയം വിജയ ദശമിയായി ഭാരതം ആഘോഷിക്കുന്നു.

ഭൃഗു എന്നതിന് ഗ്രാമ്യമായി പിരഹു എന്നാണ് പറയുക. ഈജിപ്തിലെ കഥകളിൽ അവരുടെ പൂർവ്വീകർ പുന്ത്എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നാണ് വന്നത്. പിരഹുവാണ് അവിടെ ചക്രവർത്തി. സിന്ധുദ്വീപം എന്നും യമരാജ്യമെന്നും അർത്ഥം പുന്തിനുണ്ട് എന്നതിനാൽ പലരും ഈ സ്ഥലം യെമനാണെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു എന്നാൽ. ഈജിപ്തിലെ പുന്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ അതിന് യമനുമായി സാദൃശ്യമില്ല. ഹത്ഷേപ്സുതിന്റെ പോലെ മാതൃദായം തുടരുന്ന മലബാറിലെ നാഗഗണങ്ങളുടെ രാജ്യത്തോടാണ്

വിവരണം സദൃശമാവുന്നത്. കിരീടധാരണസമയത്ത് അവൾക്ക് സൂര്യപുത്രി എന്ന നാമം കൊടുത്തു. അക്കാലത്ത് താമ്രി എന്നായിരുന്നു ഈജിപ്തിനു പേര്. താമ്രപർണ്ണിയും ശ്രീലങ്കയിലെ താമ്രിയും പോലെ. അമ്മൂനെന്ന പൂർവ്വികൻ സ്വപ്നത്തിൽ വന്ന് തനിക്ക് വിഹരിക്കാൻ ഒരു പുന്ത് ഒരുക്കണ മെന്ന് അവളോടു പറയുന്നു. ഈജിപ്തിന്റെ തെക്കു കിഴക്ക് ഭാഗത്ത് പുന്ത് ഒരുക്കുന്നത് അതിനുശേഷ മാണ്. ചന്ദനമരങ്ങളടക്കമുള്ള നിരവധി സസ്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരാനായി രാജ്ഞി കപ്പലുകൾ അയച്ചു. ഹിക്സോസ് (ഇക്ഷ്വാകു) വംശത്തിലെ അംഗമാണ് ഈ രാജ്ഞി. വിത്തുകൾ,സസ്യങ്ങൾ, മൃഗപക്ഷിക ളെന്നിവയെ കൊണ്ടുവരാനായി 5 കപ്പലാണ് അയ ച്ചത്. കപ്പലുകൾ നൈൽനദിയിൽനിന്ന് ചെങ്കടലിലേ ക്ക് കടന്നു. അതിലെ മത്സ്യങ്ങളെ ചിത്രത്തിൽ വര ച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരെ എതിരേറ്റ ചക്രവർത്തി പിരഹു എന്ന പെരുമാളാണ്. പിരഹുവിന്റെ ഭാ ര്യ തടിച്ച സ്ത്രീയാണ്. അവർക്ക് സമ്മാനമായി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ചേർന്ന പൂർവ്വീകരൂപം കൊടു ത്തയച്ചിരുന്നു. സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളും ചന്ദനമരവും കേരളകർണ്ണാടകവനങ്ങളിൽനിന്നാണ് കൊണ്ടുപോ യിരിക്കുന്നത്. ഔഷധികൾ, കറുത്ത സ്വർണ്ണം(കുരു മുളക്), അഞ്ജനം ജീവനുള്ള കുരങ്ങും മയിലും പക്ഷികളും കടുവക്കുട്ടിയും നായയും പുന്തിലെ കുട്ടികളും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളും ഇവയാണ് രാജ്ഞിക്ക് കൊടുത്തയച്ചത്. ഇതെല്ലാം പുന്ത് കേരളകർണ്ണാടകതീരമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ട് തിരിച്ച് അവിടെ എത്താൻ ആകെ 2 വർഷം എടുത്തു എന്നും പരാമർശം കാണാം. ഇത് മൺസൂൺ

കാറ്റിന് വേണ്ടിവരുന്ന സമയമാണ്. അടുത്ത മൺസൂണിന്റെ ആരംഭത്തിലേ തിരിച്ചുപോക്ക് സാധിക്കയുള്ളു. 31 ചന്ദനമരം ഈജിപ്തിൽ വളർന്നപ്പോൾ രാജ്ഞി പറഞ്ഞത് ഞാൻ അമ്മൂനുവേണ്ടി പുന്ത് ഉണ്ടാക്കി, ഇവിടെ അമ്മൂന് യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കാമെന്നാണ്.

പുന്ത് എന്ന പദം എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഉദ്യാനമെന്നല്ല. പ്രവാചകന്മാരും പ്രവചനങ്ങളും എന്ന പുസ്തകത്തിൽ റിച്ചാഡ് ല്യൂവൺസൺ എന്ന വിയന്നീസ് ഡോക്ടർ (1961) ഋഷിയെ ബാബിലോണിയയിൽ ഭാരു എന്നും ബുധനെ നബുന്നും സൂര്യനെ ഇഷ്തറെന്നും അതിന്റെ സ്ത്രീലിംഗത്തെ അസ്താർത്തേ എന്നും വിളിക്കുന്നു എന്നാണ്. അവൾ വിളവെടുപ്പ്, ഉൽപ്പാദനശേഷി, ജലം മഴ സമുദ്രം നദി ഇവയുടെ ദേവതയാണ്. ഭാരതദേശം ഋഷിമാരുടേയും ബുധന്മാരുടേയും ദേശമാണ്. തമിഴിൽ ദർശകരായ പാർപ്പനരുടേയും കലാകാരന്മാരായ പരതവരുടേയും ദേശം. ചന്ദ്രപുത്രനായ ബുധന്റെ ദേശം. 1503ലോ ഇംഗ്ലീഷ് ആസ്ട്രോളജിക്കൽ കലണ്ടറിൽ വീണ മീട്ടുന്ന ബുധനും മക്കളും കൂടിയുള്ള ചിത്രമുണ്ട്. ഇതിൽ പരസ്പരം പിണഞ്ഞ 2 നാഗം വൈദ്യശാസ്ത്രം ജ്യോതിഷശാസ്ത്രം ഇവയാണ്. (കഡ്യൂഷസ് ദണ്ഡം) സ്ത്രീയും പുരുഷനുമായ അർദ്ധനാരീശ്വരചിത്രം ഈ രണ്ട് സർപ്പമാണ്. ഇത് നാഗചിഹ്നവും താനും ആ വംശമാണെന്ന് തെളിയിക്കാനുള്ള അടയാളവുമായി ഈജിപ്തിലെ രാജ്ഞി മലബാറിലേക്ക് അയച്ചു. കേരളത്തിലെ നാഗവംശജയാണ് ഹിക്സോസ് വംശജയായ താനുമെന്ന് അടയാളം കാണിച്ചു. ഭൃഗുവിൽനിന്ന് നാലാം തലമുറയാണ് ബുധൻ. സൂര്യചന്ദ്രവംശങ്ങളാണ്

ഇതിലെ അച്ഛനും അമ്മയും. ഭാരദ്വാജി(ഭാരതവാസി)കളായ ചക്രവർത്തിമാർ ഈ രണ്ടു കുലവും അഗ്നികുലവും ചേർന്നവരാണ്. പാർവ്വതീശില്പ്പങ്ങളിലെ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും അഗ്നികളും ഇതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

കേരളരാജാക്കന്മാരുടെ രാജധാനി ചിത്രകൂടം . അവരുടെ തലസ്ഥാനം വഞ്ചി, കരുവൂർ, കോലം എന്നെല്ലാം അറിയുന്നു. പുന്തിന് വഞ്ചി എന്ന അർത്ഥം അപ്പോസൽ തോമസിന്റെ കാലം വരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ വഞ്ചിക്ക് പുന്ത് എന്ന് പേരു പറയുന്ന ഒരു പാരഗ്രാഫ് ഉദ്ധരിക്കാം. The boat of the valley is everywhere the same in general form.In miniature it is not unlike the PUNT of the western streams and reedchoked waters ,the craft of philosophic ease and contended idling.In larger scale it is an uncouth barbarism with great redemption in its lowing yard and lateen sail.The fashion of its building is wondrous.Sides and bottom are first separately completed and then brought together like the sides of a box.Where the bow and the stern are to rise the planks are lubricated with a mixture that combined with applied force gives them a curve upwards.The completed boat appears a caricature of river art,picturesque and quaint with her rising end and great rudder or oar in place of rudder.A theory of strange curves and stranger lines.A fretwork of inconsequent timbers..(quotes from Abbot's sind page 103)..The boat of the first century AD was very much the same type and fishermen from the lake of Galilee would scrutinize its lines and watch its behaviour with the keenest interest and understanding.The river journey was possible and safe because the whole valley from Himalayas to the sea was controlled by Gudnapher" The apostle Thomas in India according to the Acts of Thomas T.N.Farquhar, Manchester .G.Garitte,Louvain-Ed.Dr Jacob Vellian –syrian church series 1972.)

ചില കാര്യങ്ങൾ ഈ ഉദ്ധരണിയിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ശാലിവാഹനചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് ഇന്ത്യ മുഴുവനും ഒറ്റ ഭരണയൂണിറ്റാണ്.ചിതറിക്കിടക്കുന്ന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളല്ല. വ്യാപാരവും ഭരണവും ഏകീകൃതമായ പരിഷ്കൃതരാജ്യമാണ്. ആസേതുഹിമാചലം ഭാരതരാജ്യം ഭരണം ഏകീകൃതമാണ്. ക്രിസ്തുവർഷാരംഭത്തിലും ഗലീലിയക്കാർക്ക് വഞ്ചിയോ കപ്പലോ ഉണ്ടാക്കാനറിയില്ല, കേരള ത്തിൽ അത് വ്യവസായമാണ്. കേരളത്തിലെ വഞ്ചിരാജ്യമാണ് ഈജിപ്തിലെ പുന്ത് ആയി പുനർജ്ജനിച്ചത്. ഇക്ഷ്വാകു, ബുധവംശങ്ങളുടെ (സൂര്യചന്ദ്ര) ശാഖയാണ് ഹിക്സോസ് വംശം. അമ്മൂനെന്നത് മാതൃദായക്കാരുടെ അമ്മാമനു സദൃശമായ വാക്കാണ്. ഈശ്വരനും ലേഡി ഓഫ് ദ പുന്ത് (ഹാത്തോർ) എന്ന ജനനമരണങ്ങളുടെ വിധാതാവായ ദേവിയുമാണ് യാത്ര സഫലമാക്കിയതെന്ന് രാജ്ഞിയുടെ ലിഖിതം പറയുന്നു.

ഹാത്തോറും ആസ്താർത്തേയും തപസ്വിനി പാർവ്വതിയും

ഹാൻസ് ജോർജ്ജ് വുണ്ടർലിക്ക് ആസ്താർത്തേ സംസ്കാരമാണ് ആഫ്രൊഡൈറ്റ് ആയി കലാശിച്ചതെന്നും പിന്നീടത് സിത്തേറയിലും ഗ്രീസിലും എത്തിയതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു.അദ്ദേഹം ജിയോളജിസ്റ്റ് ആണ് ചരിത്രകാരനല്ല എന്നു പറഞ്ഞ് ആ അഭിപ്രായം തള്ളിക്കളയുകയാണ് ചെയ്തത്. വുണ്ടർലിക്ക് മിനോവൻ നാഗദേവതക്ക് ആസ്താർത്തേയോടുള്ള ബന്ധം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ നാഗമോട്ടിഫുകളെ നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നു. മിനോവൻ നാഗദേവത എന്ന്

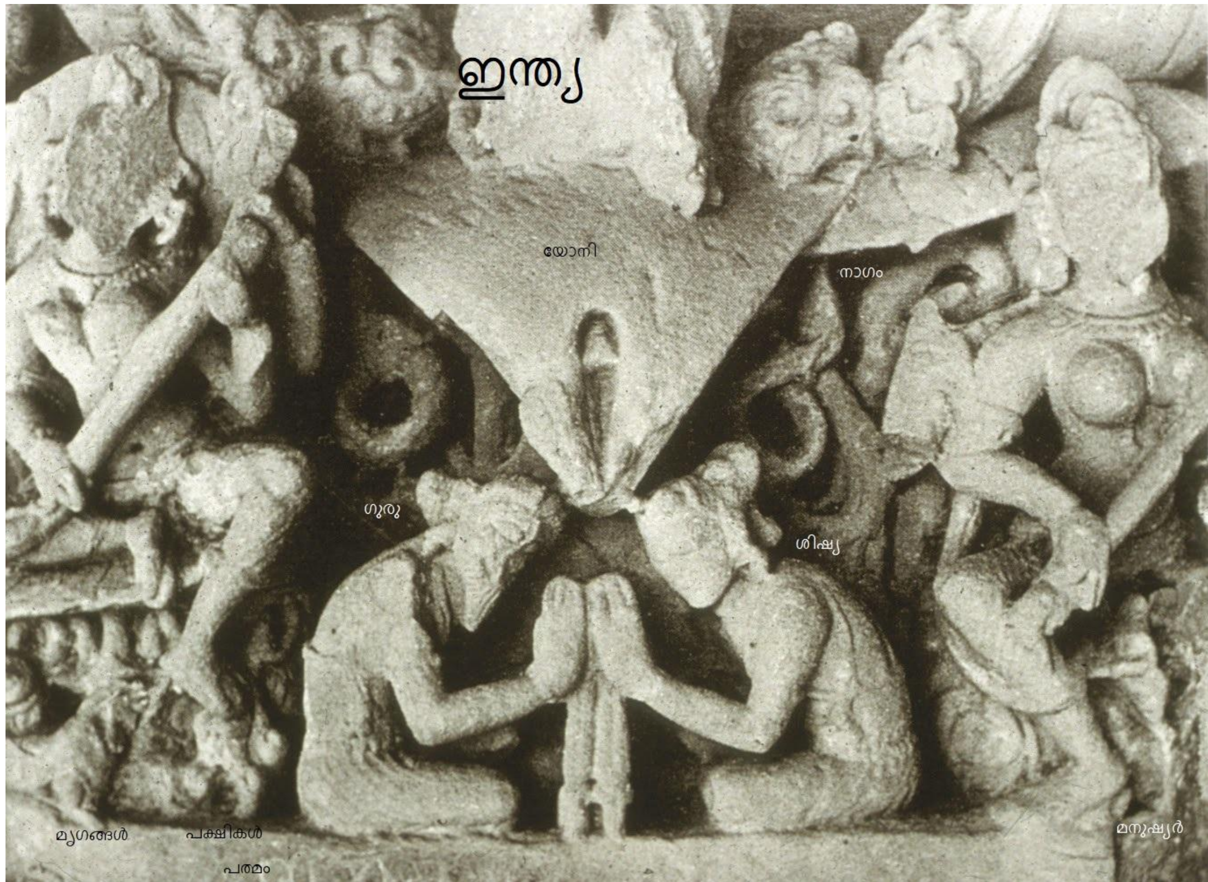
ഒന്നില്ല എന്നാണ് ചരിത്രകാരന്മാർ പ്രതികരിച്ചത്. മിനോവൻ സംസ്കൃയിലെ മറ്റ് അവശിഷ്ടങ്ങ ളിലൊന്നും നാഗം ഇല്ലതാനും. അതുതന്നെ ഏതോ നിഗൂഢബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മിനോവൻ മോട്ടി ഫുകൾ വിദേശത്തുനിന്ന് വന്നവയാണെന്ന് സംശയം പ്രബലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. സിംഹത്തിന്റെ യോ ഹിപ്പോപ്പൊട്ടാമസ്സിന്റെയോ പോലെ തലയു ള്ള,ഈജിപ്ത്യൻ മോട്ടിഫുകൾ മിനോവൻ സീലുക ളിൽ ദേവതയുടെ ആരാധകരായി കാണാനുണ്ട്. രണ്ട് കൈയിലും പാമ്പിനെ പിടിച്ച ദേവിയേയും കാണാം.

Minoan Snake Goddess figurines, c. 1600 BCE

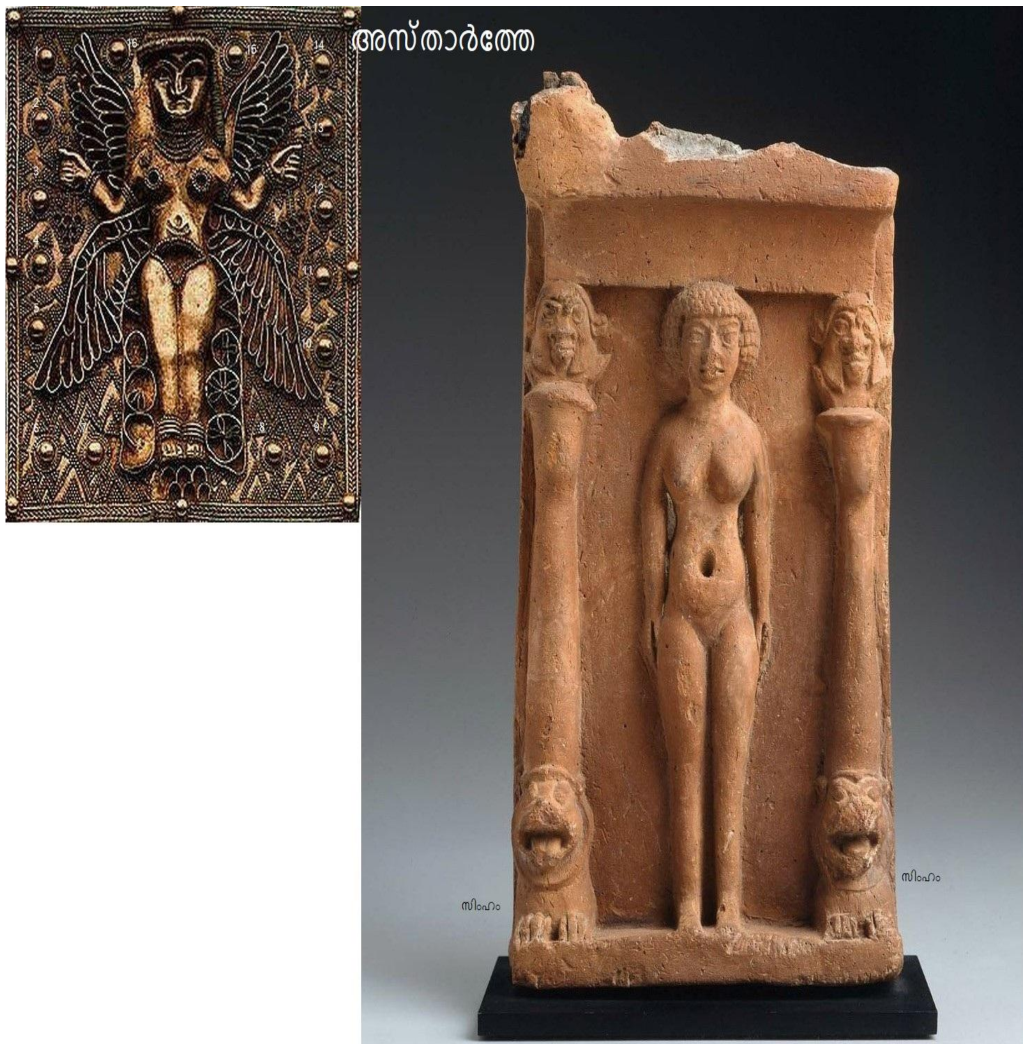
Two Minoan Genii performing a libation over an altar

ദേവതയുടെ കാൽക്കൽ കാവൽക്കാരായി സിംഹങ്ങളെ ചിലതിൽ കാണാം. ഇന്ത്യയിലെ യോനീലിംഗാരാധനാചിത്രം നോക്കുക. ഗുരുശിഷ്യന്മാരുടെ ആരാധനാക്രമം പോലെയാണ് ഈ ആരാധന കാണുന്നത്. പല്ലവകാലത്തെ കൊറ്റവൈരൂപം കാണുക. ഇതിലും അഷ്ടഭുജയായ ദേവിയുടെ ശിരോഭാഗത്ത് സിംഹവും കുതിരയും താഴെ മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കുന്ന 2 ആരാധകരുമുണ്ട്. അവരുടെ തുടയും പാദവും കൊണ്ട് മൃഗത്തെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് കലാചാതുരിയോടെയാണ്.വലത്തുവശം ഇരിക്കുന്ന ആളുടെതുട ആടിന്റെ തലയാണ്. ഇടത്തുവശം ഇരിക്കുന്ന ആളുടെ പാദം ഗൌളിത്തലയും. ദേവിയുടെ വലംകാലിനടുത്തായി വളച്ചുവെച്ച ചന്ദ്രക്കല കാണാം. അത് മത്സ്യവാലുമാണ്. ആടിന്റെ ശരീരം തന്നെ മത്സ്യശരീരവും കൂർമ്മശരീരവുമായി

കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. മത്സ്യശരീരം ചുവപ്പുനിറമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ചന്ദ്രനും മത്സ്യവും കാമദേവനോട് ബന്ധപ്പെട്ട പ്രത്യുത്പാദനശേഷിയാണ്. ഇത്രയും മൃഗങ്ങളെ ദേവി നിൽക്കുന്ന മഹിഷശിരസ്സിലാണ് കൊത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നത് അത്ഭുതകരമാണ്

.

മുകളിലെ ചിത്രത്തിൽ ചതുരത്തിനകത്ത് നിൽക്കുന്ന ദേവിക്ക് ചിറകുണ്ട്. ചതുരത്തിന്റെ 8 കോണിലായി 8 വൃത്തം. (അഷ്ടഗ്രഹം, അഷ്ടദിക്ക്). ദേവിക്ക് ചുറ്റും 16 വൃത്തം നിത്യകളുടെ എണ്ണം. കൂടാതെ കാലിന്റെ ഇരുവശത്ത് 6, കാൽക്കീഴിൽ 6 ആയി ദ്വാദശവൃത്തവും കാണാം. പെഡസ്റ്റലിൽ നിൽക്കുന്ന രണ്ടാം ചിത്രം നഗ്നമാണ്. ഇരുവശം തൂണിന്റെ കടക്കൽ സിംഹമുണ്ട്. തൂണിന്റെ മുകളിലായി ഭക്തമുഖവും. ചക്രമുള്ള കസേരയിലിരിക്കുന്ന ദേവത പാത്രം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച സ്വർണ്ണമോതിരം താഴെ. സിംഹമുഖന്മാരായ നാലുപേർ വഴിപാടുമായി വരുന്നു. മുകളിൽ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും

മഴയും കൊള്ളിമീനുമുള്ള ആകാശം. ഫുണീഷ്യൻ ക്രെറ്റേയിൽനിർമ്മിച്ച് മിനോവൻ ഗ്രീസിലെത്തിയതാണിത്.

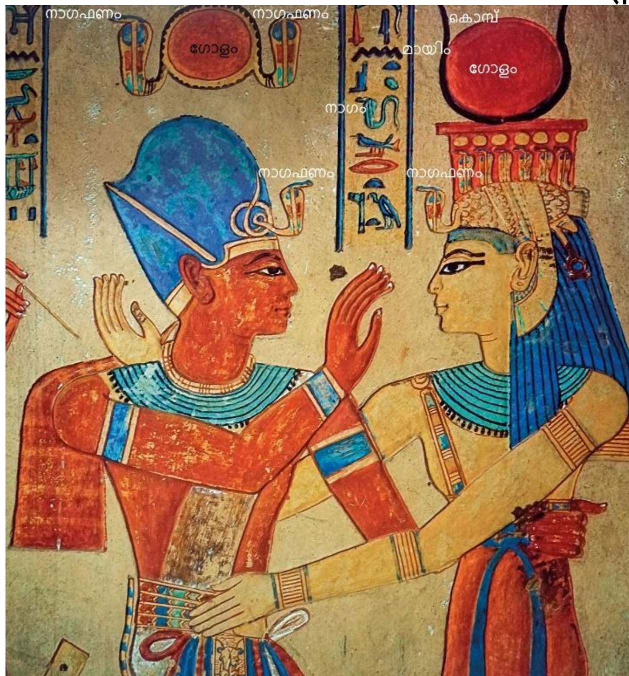

പകുതി സിംഹവും പകുതി പക്ഷിയുമാണ് ഭക്തർ. അവരുടെ പിടിപ്പാത്രത്തിനും മുഖത്തിനുമിടയിലായി ഗോദപോലെ ഒന്നിനെ കാണാം.താഴെ അഴികളോടുകൂടിയ ചക്രരൂപങ്ങളുണ്ട്. നവഗ്രഹമാകാം. സിപ്രസ്സിൽനിന്ന് കിട്ടിയ സിലിണ്ടർസീലിൽ മൃഗദേവനാണ്. മൃഗപക്ഷിമുഖമുള്ള ഭക്തരും സിംഹമുഖരും കൂടാതെ മുകളിൽ ചന്ദ്രക്കലയും സൂര്യഗോളവുമുണ്ട്. പത്മങ്ങളും ആറോളം വലിയ ബിന്ദുരൂ

പമായ വൃത്തങ്ങളുമുണ്ട്.

ഈജിപ്തിലെ രാജാവും റാണിയും (ദേവനും ദേവിയും) നാഗഫണകിരീടവുമായി കാണുക. അവരുടെ മുകളിൽ ഇരുവശവും നാഗഫണത്തോടെ സൂര്യഗോളം. ദേവതയുടെ ശിരസ്സിലും

ഭൂഗോളമുണ്ട്. അതിന് ഇരുവശം കൊമ്പും.

സിംഹവാഹിനിയായി കയ്യിൽ നാഗവും പിടിച്ച് നിൽക്കുന്ന ദേവി ശ്രദ്ധേയയാണ്. ഇതിലെ നാഗം ഇടത്തു വശത്തെ പുരുഷന്റെ കയ്യിലെ ദണ്ഡത്തിന്മേൽ പടർന്നിരിക്കയാണ്. വലത്തുവശത്തെ പുരുഷന്റെ ലിംഗം ഉദ്ധൃതമാണ്. വൈദ്യം, പ്രത്യുത്പാദനം ഇവയുടെ ദേവതയായി ആസ്താർത്തേയെ ഈജിപ്തിൽ കാണിക്കുന്നു.വലംകൈയിലെ പൂങ്കുല സസ്യജാലസൃഷ്ടിയെ കാണിക്കുന്നു.

The Uruk Vase (Warka Vase), depicting vo
Inanna (3200-3000 BCE).[

6

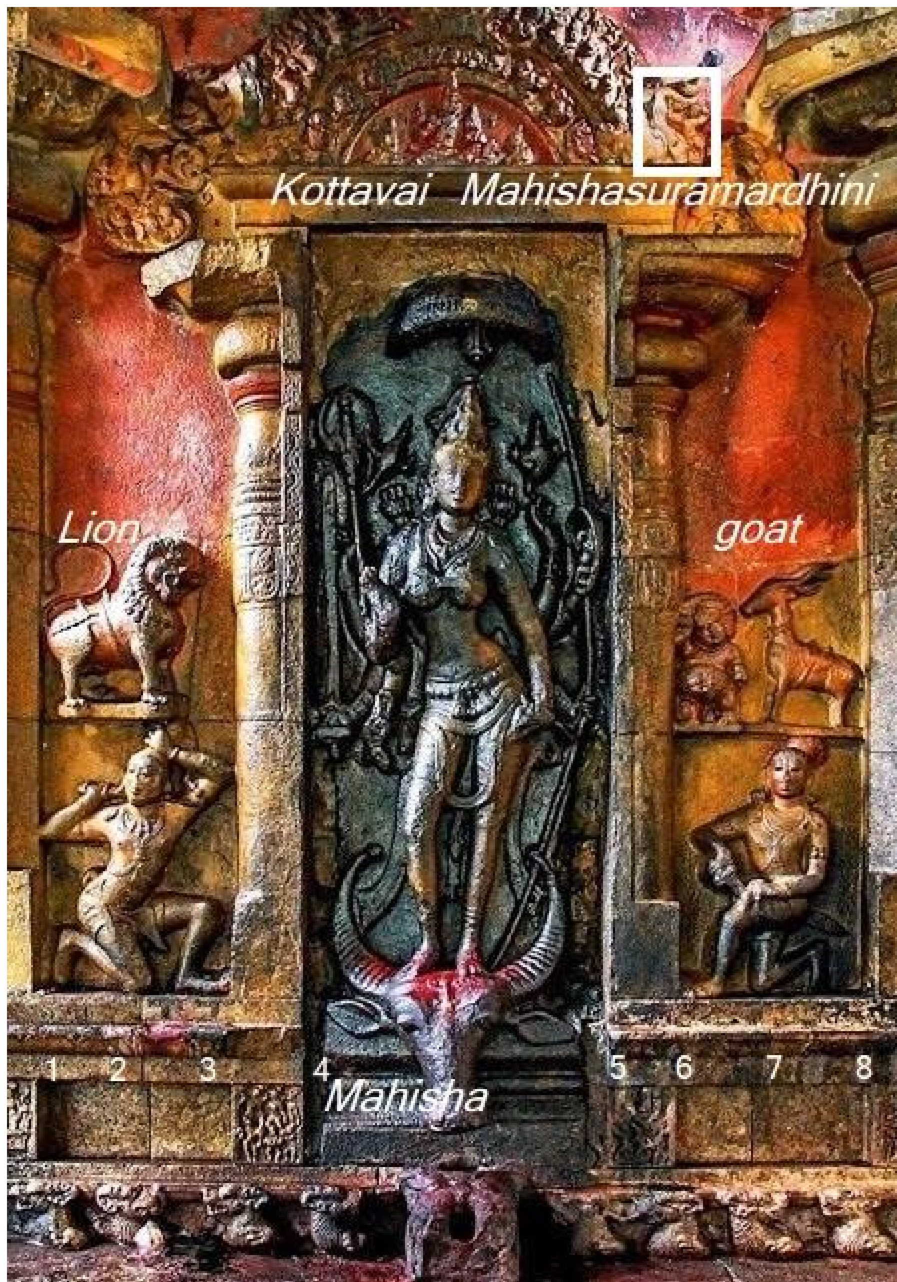

Ishtar on an Akkadian seal

18ആം രാജവംശകാലത്ത് അനാത്, ബാൽ (സേത്ത്)

മഹിഷാസുരമർദ്ദിനിയുടെ താഴെ കാണുന്ന ചിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും താഴെ 8 രൂപമുണ്ട്. മുകളിലാണ് ഗോദ. ടുവിലായി ശിവകുടുംബമുണ്ട്. സിംഹവും ആടും രണ്ട് ഭക്തരും വശങ്ങളിലും. സൈന്ധവസംസ്കൃതിയിലെ അമ്മദൈവമാണ് പിന്നീട് കാളിയും കൊറ്റവൈയും പാർവ്വതിയുമായത് എന്നത് സംശയരഹിതമാണ്. ഇരുവശവും പുലികളെ എടുത്ത് മുകളിൽ കാലചക്രവും താഴെ ആനയുമായി (ആകാശവും ഭൂമിയും) നിൽക്കുന്ന അമ്മദൈവം കാണുക.

Kottavai Mahishasuramardhini
Lion
goat
1 2 3 4
5 6 7 8
Mahisha

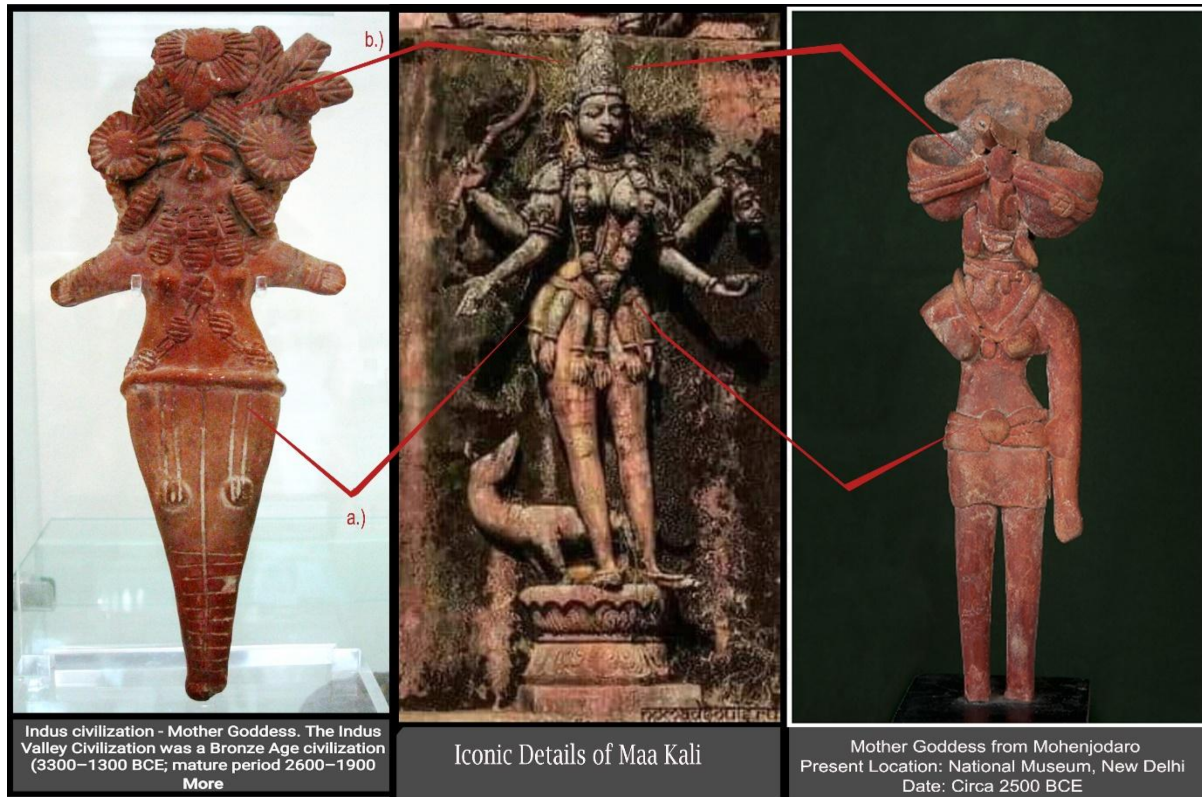
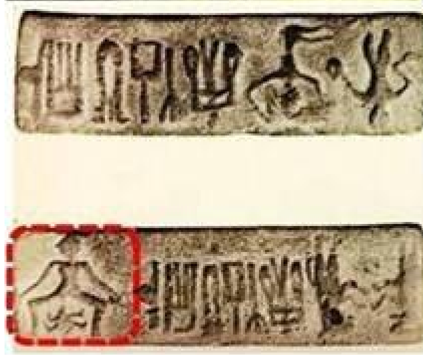
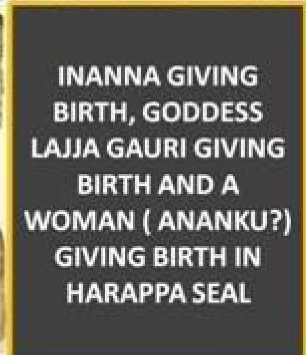

Figure Showing :- Indus Mother Goddess Figurine Wearing a Skirt Secured by a girdle round the Waist (a.) with Head Dress (b.) which is commonly present in any iconography of Maa Kali , showing a clear relation

ഇനന്ന, ലജ്ജാ ഗൌരി ഇവരുടെ രൂപവും ജനനവും നോക്കുക. സാമ്യം ചിത്രം തന്നെ പറയും.

ഹോറോണ്, ഋഷഭ്, കുഡ്ഷു ഇവരോടുകൂടിയാണ് ആസ്താർത്തേയുടെ ആരാധനാക്രമവും ഈജിപ്തി ലെത്തിയതെന്നും ഇവലെല്ലാം വൈദേശികദേവതമാ രാണെന്നും പറയുന്നു. ബാൽ ബലരാമനും കുഡ്ഷു കൃഷ്ണനും ഋഷഭൻ ഋഷഭതീർത്ഥങ്കരനും ആണെന്ന് കരുതുന്നു. സിംഹവാഹിനിയായ ആസ്താർത്തെ അ്കാലത്ത് ഈജിപ്തിലേക്ക് എത്തിയ രഥം കുതി ര ഇവ ഉഫയോഗിച്ച യുദ്ധദേവതയുമാണ്. ഗൌരി അഥവാ ദുർഗ്ഗ, പാർവ്വതി എന്നെല്ലാം ഇന്ത്യയിൽ വിലിക്കുന്ന ദേവതയാണ് ഇപ്രകാരം ഈജിപ്തി ലേക്ക് എത്തിയത്. സിഡോണിലെ ഒരു നാണ്യത്തി ൽ രഥത്തിലിരുന്ന് യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന രൂപമാണ്.

സിംഹി ണിയായ സ്ഫിങ്സും പ്രാവും ശുക്രഗ്രഹ വും ആസ്താർത്തേയുടെ സിംബലുകളിലുണ്ട്. കാള ക്കൊമ്പു ധരിച്ചാണ് ഈ ദേവതാരൂപം. ആഫ്രൊ ഡൈറ്റിനേയും ഇഷ്ത്തറിനേയും പോലെ അവ ൾക്കും ശുക്രഗ്രഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആകാശഗോള ബന്ധം ഉണ്ട്. നഗ്നത പ്രത്യുല്പ്പാദനശേഷിയോടും സിംഹം യുദ്ധത്തോടും ബന്ധപ്പെടുന്നു. സൂര്യഗോളം ഏന്തുന്ന ചിറകുള്ള രൂപം ശിരസ്സിലെ ചന്ദ്രക്കല, ഇവ ആകാശത്തോടു കാലത്തോടും ബന്ധിക്കുന്നു. ഭൂഗോളം, പ്രാവ്, തേനീച്ച (ഭ്രമരം) ഇവ ശാന്തി,

മാധുര്യം ലൌകികജീവിതം ഇവയോടും. താമരപ്പൂവിനോടും പനയോടും അവളെ സിംബോലിക്ക് ആയി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. പന ചേരനും ബലരാമനും ടോട്ടം വൃക്ഷമാണ്. ഭ്രാമരി വിന്ധ്യവാസിനിയുടെ പേരാണ്. രായുടെ(ഹോറസ്സ്) രഥത്തിൽ ചന്ദ്രക്കലയുടെ ആകൃതിയുള്ള മഴു ധരിച്ചാണ് അവളിരിക്കുന്നത്. പക്ഷികൾ വലിക്കുന്ന രഥത്തിൽ അമൃതപാത്രം വഹിച്ചിരിക്കുന്നതും അവളാണ്. സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരശക്തിയായി അവളെ ആരാധിക്കുന്നു. അവളുടെ ജ്യോതിഷചിഹ്നം ഗോളവും ത്രികോണവും (2 സമഭുജത്രികോണം) ചന്ദ്രക്കലയുമാണ്.

ശങ്കുണ്ണിആതനെന്ന ഫുണീഷ്യൻ ചരിത്രകാരന്റെ കണ്ണിൽ അവൾ ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും പുത്രിയാണ്. ഏലസ് (ഐളൻ) പിതാവിനെ തോൽപ്പിച്ച് (ആകാശത്തെ) ചക്രവർത്തിയായി.

ആകാശം തന്റെ പുത്രി കന്യകയായ ഇളയെ (അസ്താർത്തേ)അവളുടെ സഹോദരിയോടൊപ്പം ഐെലന് അയച്ചു.അവൾക്ക് ഐെലനിൽ 7 പെൺകുട്ടികളും 2 പുത്രന്മാരും ഉണ്ടായി. പുത്രന്മാർ പോത്തോസും ഇറോസും ആർത്തിയും കാമവുമാണ്. ആസ്താർത്തേ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു ധൂമകേതുവിനെ അയച്ച് അതിനെ ടൈറിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ചന്ദ്രക്കലയുടെ രണ്ട് കൊമ്പാണ് അസ്താര്ത്തേയുടെ രൂപത്തെ ബൈബിൾ ചെകുത്താനാക്കി ചിത്രീകരിച്ചത്. (ജെഫ്രി ബർട്ടൻ റസ്സൽ). അവളെ ചന്ദ്രദേവിയായി ആരാധിക്കുന്നു. സൂര്യപുത്രിയുായി ശുക്രനായി (വീനസ്) ചന്ദ്രദേവിയായി ആകാശദേവതയായി അവളെ കാണുന്നു. ഭൂമിക്ക് ജീവനും ജലവും സസ്യവും തരുന്നത് അവളാണ്.

Statuette figurine of a goddess with a horned headdress, possibly Ishtar, Astarte or Nanaya

Fragment of a crudely carved limestone stela showing king Thutmose IV adoring a goddess (probably Astarte). From Thebes, Egypt. 18th Dynasty. The Petrie Museum of Egyptian Archaeology, London

ശങ്കുണ്ണിആതൻ: ഈ ഫുണീഷ്യൻചരിത്രകാരൻ മാനം കേട്ടാൽ കേരളീയനാണെന്ന് തോന്നും.

ശങ്കുണ്ണി എന്ന പേരുതന്നെ കേരളീയമാണ്. ആത നെന്നത് കേരളരാജാക്കന്മാരുടെ സാമാന്യനാമവും. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കോസ്മോഗണിയിൽ ആഗ്രഹങ്ങളാണ് സൃഷ്ടികാരണം എന്ന് ഭാരതീയമായ കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്. ഈജിപ്തിൽനിന്നാണ് യൂദർക്കും മോസസ്സിനും ജ്ഞാനം ലഭിച്ചതെന്ന് ബ്ലവാട്സ്കി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഹിക്സോസുകളാണ് ഇവരുടെയെല്ലാം ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഉറവിടം. അവരാകട്ടെ പുന്തിൽനിന്ന് വന്ന വിദേശികളുമാണ്. ബ്ലവാട്സ്കി ഈ വിദേശം ഇന്ത്യയാണെന്ന് സംശയലേശമില്ലാതെ പറയുന്നു. Vol 2.pg 25.FN. To the present moment inspite of all controversies and researches ,history and science remain as much as ever in the dark as to the origin of the jews.They may as well be the exiled chandalas of old India,the bricklayers mentioned by vedavyasa,and Manu,as the Phoenicians of Herodotus,or the Hyksoss of Josephus or the descendants of Pali shepherds or a mixture of all these.

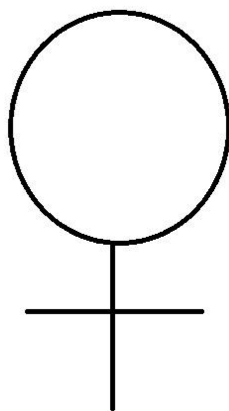
വാചാമധീശമായ മഹത്ത് ഇന്ത്യക്ക് നപുംസകമാണ്, എന്നാലും വാഗ്ദേവിയായി കരുതുന്നു. മഹത്തും ഫുണീഷ്യരുടെ മുത്തും (മോത്ത്) ഒരേ ദേവതയാണെന്ന് വിൽസൺ. ആദ്യത്തെ ദ്രവ്യവും ആദ്യത്തെ ആത്മാവും തമ്മിലുള്ള സംയോഗത്തിന്റെ ആദ്യസൃഷ്ടിയായ അമ്മയാണ് അതെന്ന് വിൽസൺ പറയുന്നു. O,Virgin of the sea,Blessed mother and lady of the waters,stay thy waves എന്ന പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകത്തിലെ വാക്യം സമുദ്രകന്യകയായ അമ്മയെ ശാന്തമാക്കുന്ന കപ്പൽയാത്രക്കാരുടെ പ്രാർത്ഥനയാണ്. ഇത് ഫുണീഷ്യരുടെ കടലമ്മയോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയെ കടമെടുത്തതാണ്. ഇവിടെ വിളിക്കപ്പെടുന്ന ദേവത ആസ്താർത്തേയാണ് .ഇന്ത്യയിലെ മണിമേഖല എന്ന കടലമ്മ മുത്ത് എന്ന പേരിലാണ്

ഫുണീഷ്യന്മാർ അറിയുന്നത്. മണിമുത്ത് വാരുന്ന നാവികരുടെ ഈ ദേവതയുടെ നാമമാണ് ചില പ്പതികാരത്തിലെ കോവലൻ തന്റെ മകൾക്ക് കൊടുക്കുന്നത്. സാമോത്രേസിൽ ഫുണീഷ്യന്മാരുടെ കോളനി ഉമ്ടായിരുന്നു. അവിടത്തെ ഫുണീഷ്യരുടെ പൂർവ്വീകരായ പെലാസ്ജിയന്മാർ കിഴക്കുനിന്ന് വന്നവരാണ്. പെലാസ്ജസ് എന്നാൽ മഹാസമുദ്രം. മഹാസമുദ്രം കടന്ന് കിഴക്കുനിന്ന് (ഇന്ത്യ)വന്ന സൈന്ധവരാണ് ഫുണീൽ്യരുടെ പൂർവ്വികർ. ഭൂപുത്രന്മാരായി ആദ്യം ഉണ്ടായ 7 പേരിൽ ഒരാളായ ആദമിസ്സിന്റെ മക്കളാണ് തങ്ങളെന്ന ഇവരുടെ കഥയാണ് യഹൂദരും മറ്റ് സെമിറ്റിക്ക് മതങ്ങളും ആദമായി കാണുന്നത്. നോഹയുടെ പ്രലയകഥയും ഇന്ത്യയിലെ സത്യവ്രതകഥയാണ്. സത്യവ്രതൻ ദ്രാവിഡദേശത്തെ രാജാവായിരുന്നു. അതായത് ഇന്ത്യയിലെ ദ്രാവിഡദേശത്തെ ഫണീ ശന്മാരായ സമുദ്രസഞ്ചാരികളാണ് ഫുണീഷ്യരായി അറിയപ്പെട്ടത്. ആദ്യത്തെ 7 മനുഷ്യരെ കാബിരിം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. (അതിലൊരാളാണ് ആദം. അതായത് ആദാമിന്റെ സന്തതികളും കാബിരിങ്ങ ളാണ്) ഇവരും സപ്തർഷികളും ഒന്നാണ്. ശ ങ്കുണ്ണിആതൻ ഇവരെ അലൈത്തേ എന്ന് വിളി ക്കുന്നു. ഇവരും ഫുണീഷ്യൻ ദൈവമായ അഗ്രു വേരസ്സും (ശനിഗ്രഹം) സമകാലീനരാണെന്ന് പറ യുന്നു. ഏതായാലും ലോകം മുഴുവനും പിന്നീട് ഒരമ്മയുടെ ഏഴുമക്കളാലാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്ന അവരുടെ ചരിത്രം ഇന്ത്യക്കാരുടേതുമായി സാമ്യ മുള്ളതാണ്. അവരാണ് ഗ്രാക്കോണിയ (നാഗവംശം) എന്നപേരിൽ ഭൂമി മുഴുവനും വസിച്ചിരുന്നതെന്ന കഥയും ഇന്ത്യക്കാരുടേതാണ്. നാഗമാണ് സൂര്യചി

ഹനമെന്നും അതിനാൽ ഫുണീഷ്യരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നാഗചിഹ്നം ഉണ്ടാവുമെന്നും അത് ഫുണീഷ്യരുടെ ദൈവമായ ഏ്വലോൺ (ഏ്വലിയോൺ) ആണെന്നും അബ്രഹാം എൽ ഏ്വലിയോൺ എന്ന് പറയുന്ന ഈ ദൈവം മലബാറിലെ നാഗാരാധകരുടെ ഏ്വലി മലയിലെ എലിസാമ്രാജ്യത്തിലെ ദൈവമാണെന്നും ബ്ലവാട്സ്കി പറയുന്നു നാഗവംശമായ ഇവരെ തച്ചനെന്നും ദക്ഷനെന്നും. വിളിച്ചിരുന്നു എന്നും. വിശ്വകർമ്മജരും സമുദ്രസഞ്ചാരികളുമായ നാഗ വംശമാണ് ഫുണീഷ്യർ. സിംഹമുഖവും പക്ഷിച്ചിറ കുമുള്ള ഭക്തരായി ഇവരെയാണ് വരച്ചുവെക്കു ന്നത്. ഇവരാണ് സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഉദയത്തിനു മുമ്പേ സമുദ്രത്തില് ലോകം മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ച് സംസ്കാരം പങ്കുവെച്ച ഗുരുക്കന്മാർ.ബെൽ എന്ന് ഗോളുകളും, ഹെലിയോസ് എന്ന് ഗ്രീക്കുകാരും ബാൽ എന്ന് ഫുണീഷ്യരും എൽ എന്ന് ചാൽഡി യരും എലോഹിം എന്നും എമ്മാനുവലെന്നും ഹിബ്രുവും വിളിക്കുന്ന നാഗദേവത ഇന്ത്യയിലെ ദ്വാപരയുഗകാലത്ത് ബലരാമനെന്ന് വിളിച്ച അന ന്തനാഗമാണ്. ഹെലിയോസ് അഥവാ എലിയോസ് എന്ന ഏ്വരകുലേശൻ (ഹെർകുലിസ്) വിദേശിയല്ല ഇന്ത്യക്കാരനാണെന്ന് മെഗാസ്തനീസ് പറയുന്നു, പാണ്ഡ്യരാജ്യത്തെ രാജകുമാരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളാണെന്നും. ശുക്രബുധന്മാരുടെ ചിഹ്നം ഫുണീ ഷ്യൻ നാണ്യത്തിലുണ്ട് മറുവശത്ത് ആടാണ്. ഫു ണീഷ്യരുടെ ഭാഷയും സംഖ്യാശാസ്ത്രവും ചിഹ്ന ങ്ങളും ഈജിപ്തിൽനിന്നാണ് ഹിബ്രുക്കൾക്ക് ലഭി ച്ചത്. The oldest Sanskrit MSS on astronomy begins their series of nakshathra ,the 27 asterisms ,with the sign of Krittika ..This is according to the vedic calendar which is accepted by the

evangelists ,though they get out of the difficulty by saying the said calendar does not prove that the Hindus knew anything about astronomy at that date ,and assure their readers that calendars ,notwithstanding,the Indian pundits may have aquired their knowledge of the lunar mansions headed by karthika from the Phoenicians etc. ഇന്ത്യക്കാരുടെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ച് യൂറോപ്യരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ബ്ലവാട്സ്കി ഖണ്ഡിച്ചതിങ്ങനെ.

ലെമൂറിയയിലെ ധർമ്മരാജാ(യമൻ)പുത്രനായ ശനിയിൽനിന്ന് ഫുണീഷ്യരും ഈജിപ്ത്യന്മാരും ഗ്രീക്കുകാരും അവരുടെ സംസ്കാരങ്ങളുമുണ്ടായി എന്നും ഇന്ത്യക്കാരും ഈ വംശത്തിന്റെ ആദ്യശാഖ തന്നെയാണെന്നും അവിടെയാണ് സംസ്കാരം ആദ്യം ഉണ്ടായതെന്നുമാണ് ബ്ലവാട്സകിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട്.
ര

IA ഐയ്യ തമിഴ് മണിമേഖല

IAO ഐയ്യാവോ ഫുണീഷ്യൻ മുത്ത്

അസ്താർത്തേ ചിഹ്നം

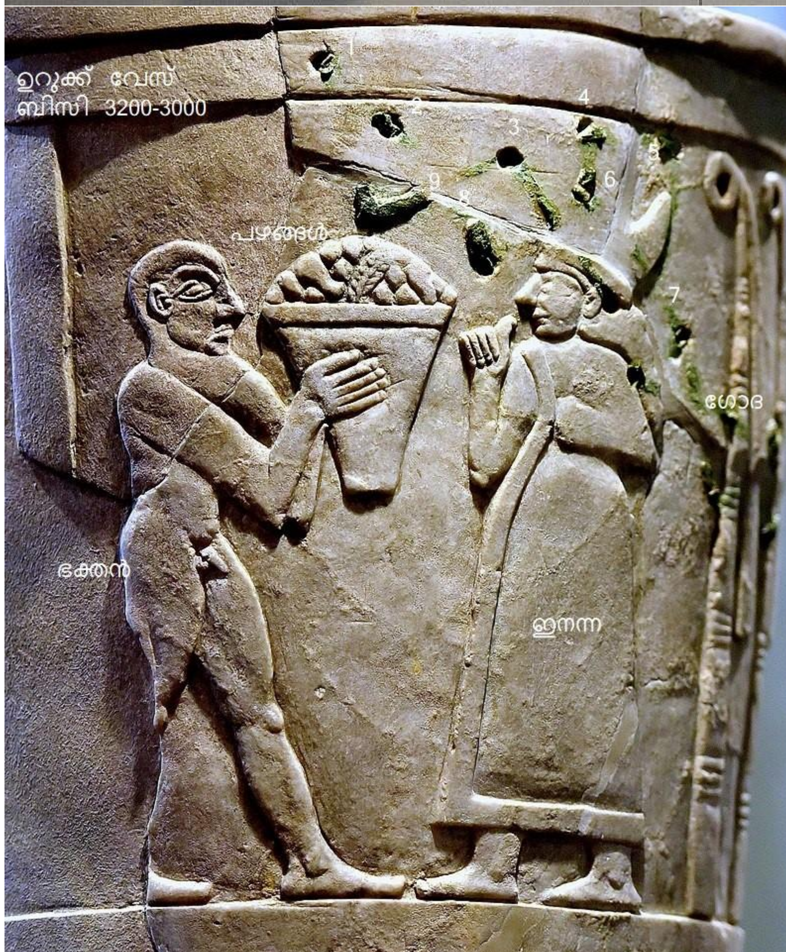
തമിഴിലും മലയാളത്തിലും അയ്യ എന്നും ഫുണീഷ്യർ അയ്യാവോ എന്നും വിളിക്കുന്ന സഞ്ചാരികളുടെ ദേവി (അയ്യാവോൾ എന്ന കുലസംഘത്തിന്റെ ദേവി) ശുക്രനും ബുധനും ചേർന്ന ചിഹ്നമുള്ള,

നാഗവും സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും അനുഗമിക്കുന്ന ദേവി , ഇതാണ് തപസ്വിനി പാർവ്വതിയും അസ്താർത്തേയും എല്ലാമായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചത്. അസ്താർത്തെയെ ഹിസ്പാനിയയിലേക്ക് 8ആം നൂറ്റാണ്ട് ബിസിയിലാണ് ഫുണീഷ്യന്മാർ കൊണ്ടുവന്നത്. അതിനുശേഷം ഐബീരിയൻ ദേവതാഗണത്തിൽ അവൾ പ്രമുഖയായി. മദ്ധ്യധരണ്യയാഴിക്കു ചുറ്റും അവളുടെ കൾട്ട് വ്യാപിച്ചു. ഗദിർ, ഹിസ്പാലിസ്, കാസ്തുലോ നഗരങ്ങളിലൂടെ വടക്കോട്ട് വ്യാപിച്ചു. റോമൻകാലത്ത് ജൂണോ , ഡയാനാ, മിനർവ്വാ എന്നെല്ലാം പേരുകളിൽ അവളാണ് ആരാധിക്കപ്പെട്ടത്.

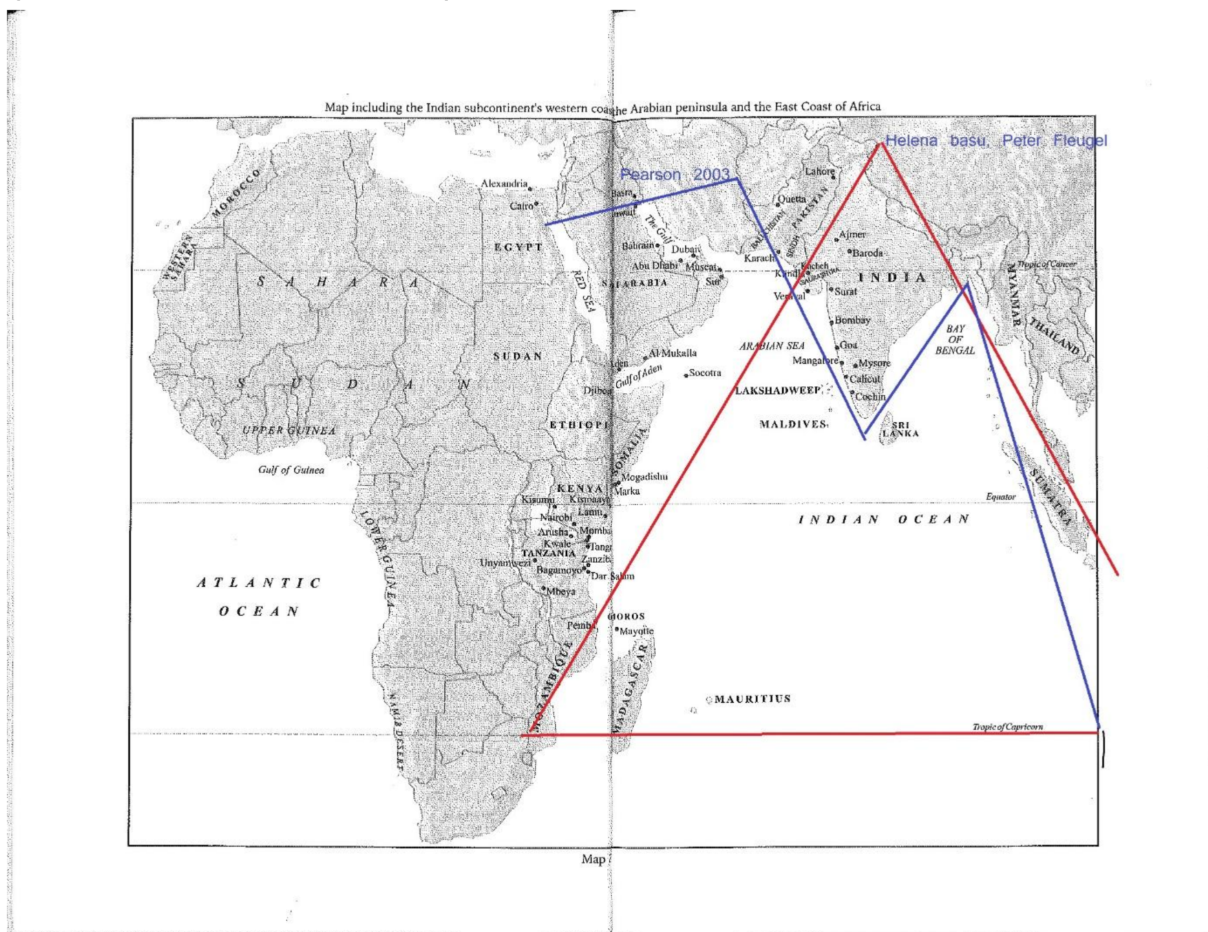

Inanna receiving offerings on the Uruk Vase, circa 3200-3000 BCE.

സമുദ്രയാനം

മകരരേഖ ആധാരമാക്കി സമഭുജത്രികോണമായി ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തെ നോക്കുക. രണ്ടുവശവും വടക്കോട്ട് നീട്ടുക. പടിഞ്ഞാറുള്ളത് സ്വാഹിലി അറേബിയൻതീരം തൊട്ട് വടക്കേ ഇന്ത്യയിലേക്ക്. അവിടെനിന്ന് ബർമ്മ സുമാത്ര വടക്കുകിഴക്കേ ആസ്ത്രേലിയ വരെ കിഴക്കേ രേഖ. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ഇതിൽ ചെങ്കടലോ ഗൾഫോ വരില്ല.

മറ്റൊരു വിധം നോക്കാം. ഇംഗ്ലീഷിലെ എം എന്ന അക്ഷരം പോലെ ഒരുവശം ചെങ്കടലും ഗൾഫും മറുവശം ബങ്കാൾ ഉൾക്കടലും നടുവിൽ ഇന്ത്യയും. (പിയേഴ്സൻ. 2003)

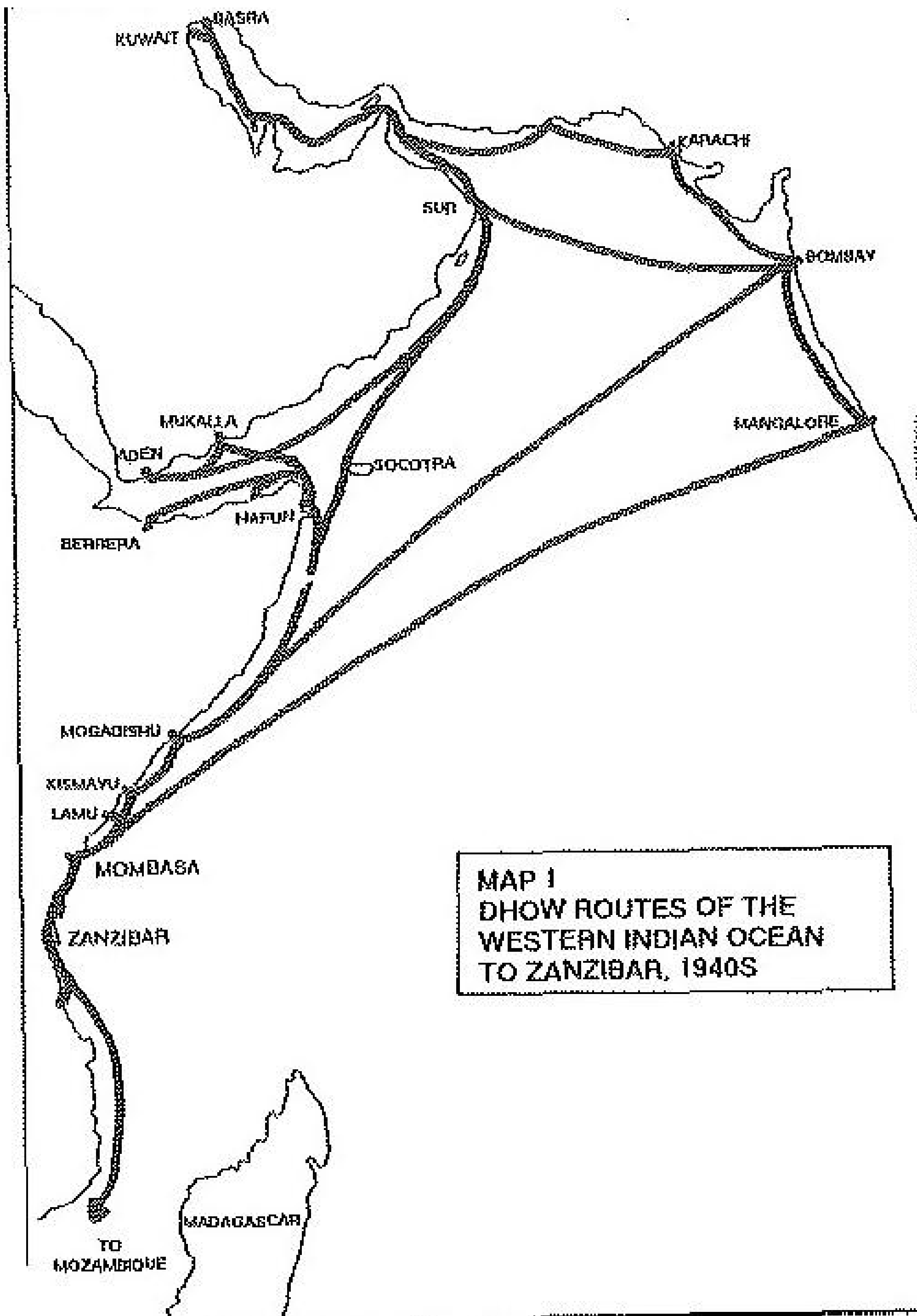
ഇന്ത്യയുടെ നാവികചരിത്രത്തിൽ 3 കാര്യം പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. 1 കച്ചവടക്കാരും വ്യാപാരവ്യവസായശൃംഖലയും 2. തുറമുഖങ്ങൾ 3.ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയസാമ്പത്തികരംഗം

സമുദ്രയാനചരിത്രം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാമ്പത്തികരാഷ്ട്രീയചരിത്രവും കൂടിയാണ്. ഇന്ത്യാസമുദ്രം കേവലം ജലരാശി മാത്രമല്ല, ഒരു ഏകോപിതനാവികലോകത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു കൂടി ആയിരുന്നു. ഇവിടേക്ക് മതങ്ങളായിട്ടല്ല, വ്യാപാരബന്ധവുമായിട്ടാണ് ജൂതരും ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇസ്ലാമും വന്നത്. അങ്ങനെ വന്നവർ (മൈഗ്രേഷൻ) ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കി, കുടുംബങ്ങളുണ്ടായി എന്നതാണ് ഇന്ത്യയിലെ മൈഗ്രേഷന്റെ ചരിത്രം. ഇത്തരം അധിനിവേശത്തെ Space on the move എന്ന് വിളിക്കുന്നു.

എഡ്വാർഡ് സിംപ്സൺ കച്ചിലെ സഞ്ചാരികളുടെ ജാതിയെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്. സഞ്ചാരികളായ ഖർവ്വകളിൽ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളുമുണ്ട്. അതായത് മതമല്ല സഞ്ചാരമാണ് ഖർവ്വജാതിയെ ജാതിയാക്കുന്നത്. കച്ച് മുതൽ ഒമാൻ വരെ ഉള്ള ഭാട്ടിയ എന്ന കൂട്ടരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കർവ്വകളിലെ ഹിന്ദുക്കൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഖർവ്വകൾ തൊഴിലാളികളായി ഒമാനിലേക്ക് സമുദ്രം കടന്ന് പോകുന്നു. കച്ചിലെ സമൂഹവുമായി പ്രത്യേകിച്ച് ഭാട്ടിയകളെന്ന വ്യാപാരികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കർവ്വകൾ സമുദ്രയാനം ചെയ്യുന്നത്. ഇവരുടെ സിംബലുകളിൽ വിഷ്ണുവും രാമായണകഥകളുമാണുള്ളത്. അവരുടെ ഖർവ്വാനാമം രണ്ട് വാക്കുകളിൽനിന്നാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്. ഖരഷ് അഥവാ ഉപ്പ്.

വാട് റോഡ് അഥവാ പാത.ലവണസമുദ്രപാത, ലവണം വിൽക്കുന്ന പാത. അവർ ധാരിയാചോരു അഥവാ കടലിന്റെ മക്കളാണ്. മാണ്ഡവിനഗരത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സമാജം (സമൂഹം) അവരാണ്. സൂര്യവംശത്തിന്റേയും ചന്ദ്രവംശത്തിന്റേയും പിൻഗാമികളാണ് ഇവർ. നഗരത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റം സമുദ്രതീരത്ത് തുറമുഖത്തിനടുത്താണ് ഇവരുടെ താമസം. ദേവതകളും ഉത്സവങ്ങളും നാമങ്ങളുമെല്ലാം ഇതിന് തക്ക വിധമാണ്. എല്ലാ സമുദ്രസഞ്ചാരികളേയും പോലെ ഇവരേയും അപകടകാരികളായി കരുതുന്നുണ്ട്. സപ്തംബറിൽ മാണ്ഡ്യതുറമുഖത്തില്നിന്ന് ഇന്ത്യയിലെ പടിഞ്ഞാറൻതീരത്തെ മറ്റു തുറമുഖങ്ങളിലേക്ക് (മംഗലാപുരം, കേരളം) ഖർവ്വകൾ കപ്പലുമായി സഞ്ചരിക്കുന്നു. മൺസൂൺ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ അവിടെനിന്നാണ് കാറ്റിന്റെ സഹായത്തോടെ മറുതീരത്തേക്കുള്ള

സഞ്ചാരം.

മാണ്ഡ്യയിലെ ഖർവ്വകൾ ഒറ്റപ്പെട്ട സമൂഹമല്ല. കച്ചിലും സൌരാഷ്ട്രയിലും ഇന്ത്യയിലെവിടെയും അവരുണ്ട്. തമിഴകത്ത് അവർ പരതവരും മുത്തരയരുമാണ്. സാധാരണയായി 12 ഗ്രാമത്തില് 16 സെറ്റിൽമെന്റുകളായാണ് അവരുടെ വാസം.

അവർക്ക് അവരുടേതായ നിയമങ്ങളും കോടതി യുമുണ്ട്. അതിന് ഒരു മുഖ്യനും മുക്കാദനും (അസിസ്റ്റന്റ്) ഉണ്ട്. അവരുടെ സഭ സൌരാഷ്ട്രത്തി ലെ പോർബന്ധരിൽ കൂടാറുണ്ട്. മണ്സൂൺ അവ സാനിക്കുന്ന നവനരോജ് (പുതിയ മറ്റ് ഭരണാധികാ രികളും മാറുന്നത്. (മലബാറിലെ ചിത്തിരക്കൂടലും മഹാമഘവും) പല ഭൂമികളിലായി രാജ്യമാകെ പരന്നുകിടക്കുന്ന ഇവരുടെ ശ്രേണികളെ ഏകോപി പ്പിക്കുന്നത് മുക്കാദനാണ്. (തമിഴകത്തെ മൂവേന്ത) ക്ഷേത്രത്തിനകത്തെ സിംഹാസനം അഥവാ പീഠം മഠി (മഠം) എന്നറിയുന്നു, മഠിയിൽനിന്നാണ് ക്ഷ ത്രിയരുടെ അധികാരം അല്ലാതെ കിരീടമോ ചെ ങ്കോലോ അല്ല.(കേരളത്തിലെ മാടഭൂപതിസ്ഥാനം) മാണ്ഡവിയിലെ മാണ്ഡ്യസമൂഹമാണ് ചൊവ്വതീ യനെന്ന അവരുടെ മുഖ്യനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുക. മുരളീമനോഹർക്ഷേത്രത്തിലാണ് അവരുടെ മഠി. (കേരളത്തിൽ നാവാമുകുന്ദക്ഷേത്രം മുക്കാദനും മുക്കുന്ദനും ഭാഷാപരമായി സാമ്യവുമുണ്ട്). അധി കാരം ഈശ്വരനാണ്, രാജാവ് പ്രതിനിധിമാത്രം. ഈ നിയമം അവർ തെറ്റിക്കില്ല. ഭാട്ടിയകളും വ്യാ പാരശ്രേണികളായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മഹാജനങ്ങ ളും ഒരേ വ്യാപാരവ്യവസായതാൽപ്പര്യമുള്ള ജനതയാണ്. എന്നാലും ഖർവ്വകളുടെ സമൂഹം കൂടുതൽ ശക്തമായ ഘടനയും ഒരുമയും ഉള്ള താണ്. ഗ്രാമത്തിലെ ചരിത്രമാണ് ഇന്ത്യയിലെ സംസ്കാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥചരിത്രം (റെഡ്ഫീൽഡ് 1955) ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ ഗ്രാമശ്രേണിക ളേയും എല്ലാ തട്ടിലും ബന്ധിപ്പിച്ച് ഒരുമിപ്പിച്ച് നിർത്തുന്ന ഒരു പ്രത്യേകസ്വഭാവം അതിനുണ്ടാ യിരുന്നു. വന്ദേരിനാടിന്റെ നടുഭാഗത്ത് ജനിച്ച്

വളർന്ന എനിക്ക് ഈ ചരിത്രം പ്രിയമാകാനും കാരണം അതുതന്നെ. ഖർവ്വപുരുഷന്മാർ ഭാട്ടിയ കളുടെ കപ്പലിൽ സഞ്ചരിക്കും, അവർക്കായി യുദ്ധം ചെയ്യും. അവരുടെ സ്ത്രീകൾ (ഖർവ്വാണി കൾ) ഭാട്ടിയഗൃഹങ്ങളിൽ സഹായിക്കയും പല പ്പോഴും വിവാഹം കഴിക്കയും ചെയ്യും. ഈ രീതി ഇന്ത്യയിലെങ്ങും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.ധാരിയ എന്ന വരുണനാണ് ഖർവ്വകളുടെ ഇഷ്ടദേവത. വാ ഹനം മത്സ്യമാണ്. മത്സ്യം കൊടിയിലുള്ള കാമദേ വനും (പ്രദ്യുമ്ന) പാണ്ഡ്യരാജാവും ഇവരുടെ പ്രതിനിധികളാണ്. വിഷ്ണുവിന്റെ ആദ്യാവതാര വും മത്സ്യമാണ്,

ഒരുമയോടെ സഹസ്രാബ്ദങ്ങളോളം പ്രവർത്തിച്ച ഈ ഇക്കോണമി വിദേശികളായ യൂറോപ്യരുടെ വരവോടെ തകർന്നതിന്റെ കാരണമെല്ലാം മക്ഫേ ഴ്സൺ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. (1993)

ഗൌളിയും പാമ്പും മറ്റ് ജന്തുക്കളും

തപസ്വിനി പാർവ്വതിയുടെ ഗൌളിയാണ് ഇവിടെ ഇനി വിഷയം. പല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും **ഗൌളിയെ**

കാണാംകാഞ്ചീ
പുരം ശ്രീരംഗം വദരാജക്ഷേത്രം ഗൌളീആരാധനക്ക് പ്രസിദ്ധമാണ്.

തിരുവനന്തപുരം പത്മനാഭസ്വാമിക്ഷേത്രത്തിലും വരദരാജക്ഷേത്രത്തിലെ പോലെ ഗൌളിയെ ആരാധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഗൌതമമുനിയുടെ ശിഷ്യന്മാരാണ് അവിടത്തെ സ്വർണ്ണഗൌളിയും വെള്ളി ഗൌളിയും. ജപ്പാനിലും ബാലിയിലും ഗൌളി ആരാധന ഉണ്ട്. പുരി, അലക്സാൻഡ്രിയ ,ചൈന ലിസ്ബൻ ഇവിടങ്ങളിലെ ശിൽപ്പങ്ങളും കാണുക ലോകമെങ്ങും നാഗം, ഗൌളി, മുതല,നായ മുതലായവയെ ആരാധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും തെക്കേഇന്ത്യയിലുള്ളത്ര മറ്റെവിടേയും ഇല്ല. ഇവിടെനിന്നാവണം ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും ഈ സംസ്കൃതി പരന്നത്.

വരദരാജ
ക്ഷേത്രം
കാഞ്ചീ
പുരം

വരദരാജ
ക്ഷേത്രം

വരദരാജക്ഷേത്രം കാഞ്ചിപുരം

ജപ്പാൻ

ബാലി ഇന്തോനേഷ്യ

അലക്സാൻട്ര
636151916

പുരി

മഗലരീശ്വരക്ഷേത്രം
കാഞ്ചീപുരം
തായ്‌ലന്റ്
സോമേശ്വര കോലാർ
കർണ്ണാടകം കേളടി ഇക്കേരി
© Anuradha Goyal
കാഞ്ചീപുരം
తప్పక తెలుసుకోవలసిన
ంచిలోని బంగారు బల్లి చరిత్ర !

Sri Thirumakaraleeswarar
Temple,
ശിവലിംഗം
ഗൌളിവാലോളം മാത്ര

ചൈന

Buddhist temple Chiang Mai, Thailand

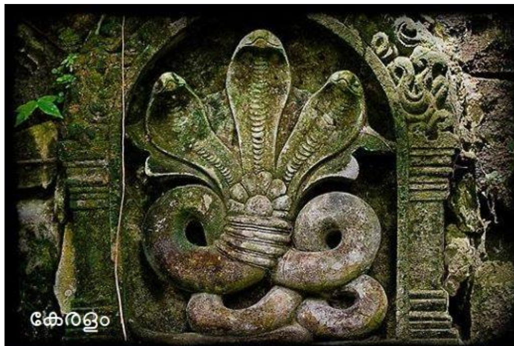
Shrine-shaped case for an animal mummy surmounted by a lizard 664-30 B.C.Late Period-Ptolemaic Period

Jeronimos Monastery in Belem, Lisbon, Portugal,

മഹാദേവക്ഷേത്രം മൊല്ലം

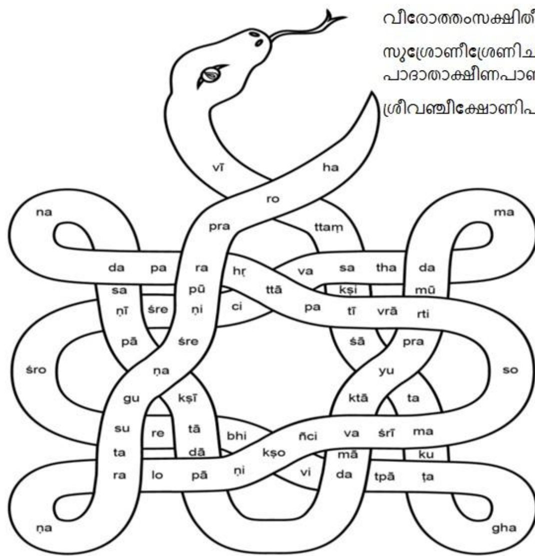

കൊണാരക്ക്

മുക്തേശ്വര

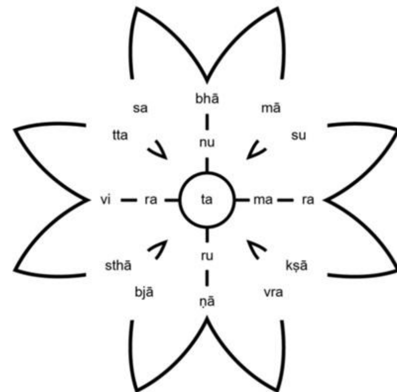

കേരളത്തിലെ വ്യാകരണസമ്പ്രദായത്തിലെ ചിത്ര
നക്ഷത്രമാല നാഗക്കെട്ടാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധ ആകർഷി

ക്കുന്നു.

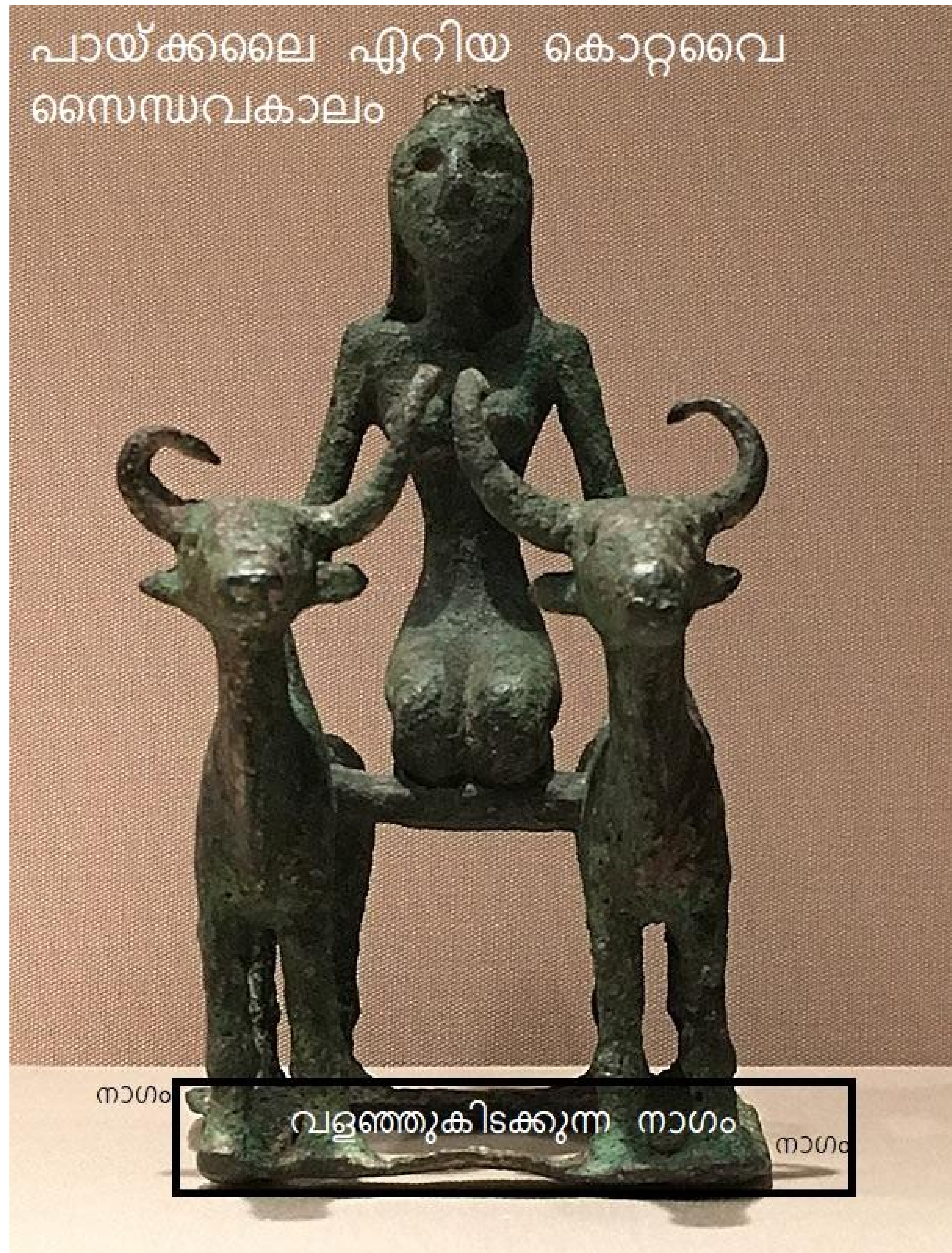
വീരോത്തംസക്ഷിതീശയുതമകുടഘടാത്പാദവിക്ഷോഭിതാരേ
സുശ്രോണീശ്രേണിചിത്താവസതദമദമൂർത്തിപ്രയുക്താവമാദ
പാദാതാക്ഷീണപാണിസദനദപരഹൃത്താപാതിവ്രാർത്തിസോമ
ശ്രീവഞ്ചീക്ഷോണിപാലോ രണരതസുഗുണസ്രേണിപൂര പരോഹ(നാഗബന്ധം)

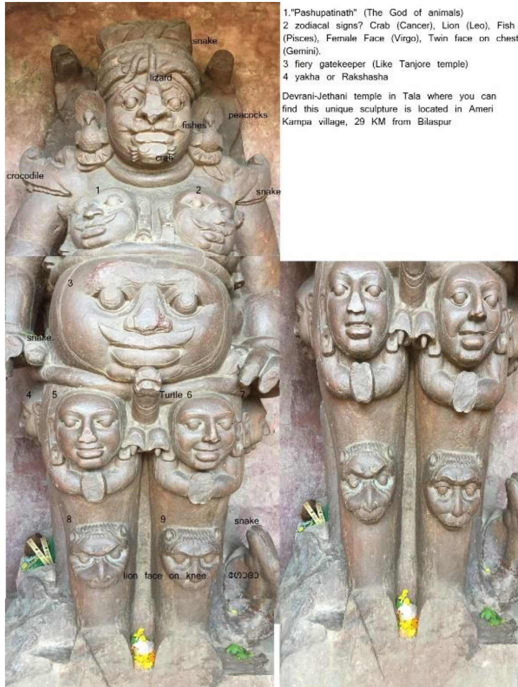

തനുഭാമാസുരമതതമരക്ഷാവ്രണാതുര
തരുണാബ്ജസ്ഥാ വിരതതരവിത്ത സഭാനുത (പത്മബന്ധം)

മദ്ധ്യേന്ത്യയിലെ തലയിൽ ലഭിച്ച ഒരു പുരുഷ ശിൽപ്പം വളരെ അത്ഭുതകരമാണ്. സമഭംഗമായി 2.70 മീ ഉയരമുള്ള ഇതിൽ മൃഗങ്ങളും ദേവമുഖങ്ങളും ഉണ്ട്. ജടാമകുടം പാമ്പും പാമ്പാട്ടിയുമാമ്. തോളത്ത് നാഗാഭരണമുണ്ട്. വിരലുകളും നാഗരൂപമാണ്. കാതിൽ മയൂരാഭരണം. കഴുത്തിലും നാഗാഭരണം. പുരികവും മൂക്കും ഗൌളി. ചുണ്ടും താടിയും കർക്കിടകം (ഞണ്ട്), സ്വന്തം മുഖം കൂടാതെ 7 മുഖം കൂടി ശരീരത്തിനുണ്ട്. ഇത്തരം ശിൽപ്പം ആറാംനൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം കാണാൻ പ്രയാസമാണ്. നാഗാഭരണനായ ശിവനാണോ, പശുപതി അഥവാ മൃഗമനുഷ്യനാണോ എന്നെല്ലാം പണ്ഡിതന്മാർ തർക്കത്തിലാണ്. പീഠത്തിൽ ശിൽപ്പത്തിനു പിന്നിലായി തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച ഉടുമ്പ് പോലെയുള്ള ഗോദാ ഉണ്ട്. വളരെ ഉയരം കുറഞ്ഞ ശരീരം ദേവരൂപമല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്നു. മുണ്ഡ അഥവാ കുറിയ യക്ഷരൂപമെന്ന് പറയാം. ആദിമകാലത്തെ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഉയരം കുറഞ്ഞ ഈ

മൃഗമനുഷ്യനെ മുണ്ടേശ്വരിക്ക് അടുത്ത് ഛട്ടിസ്ഘർഹിലെതലയിലെപുരാതനക്ഷേത്രത്തിലാണ്കാണുന്നത്.

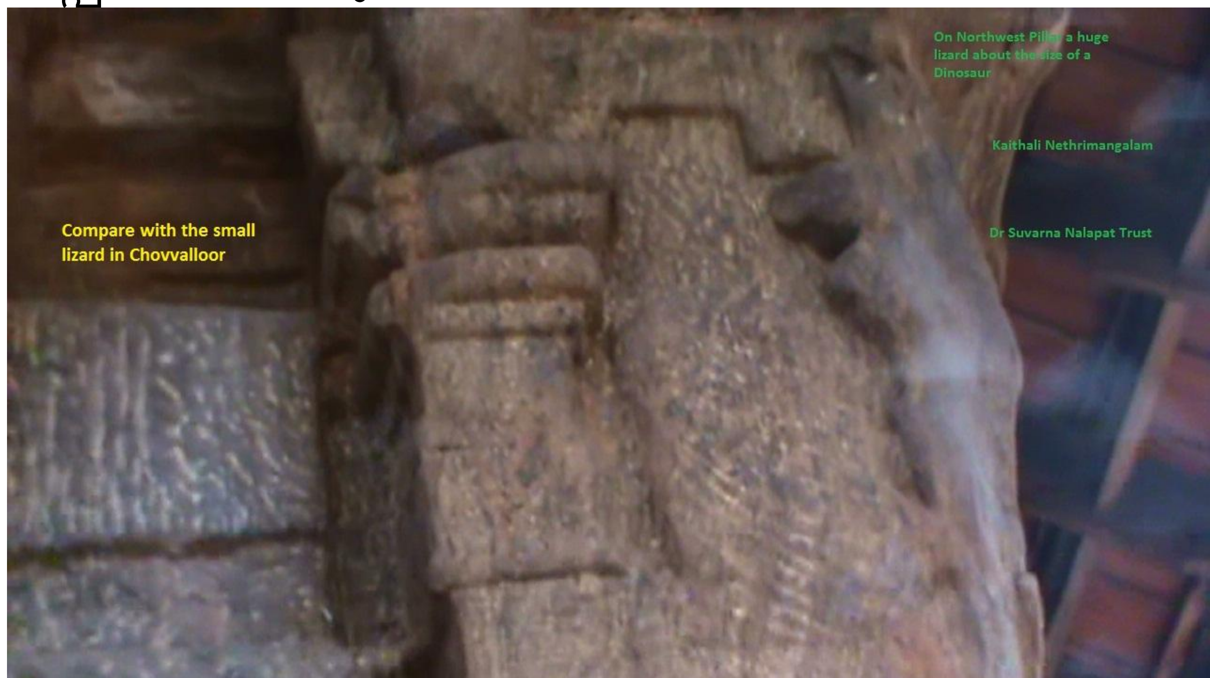

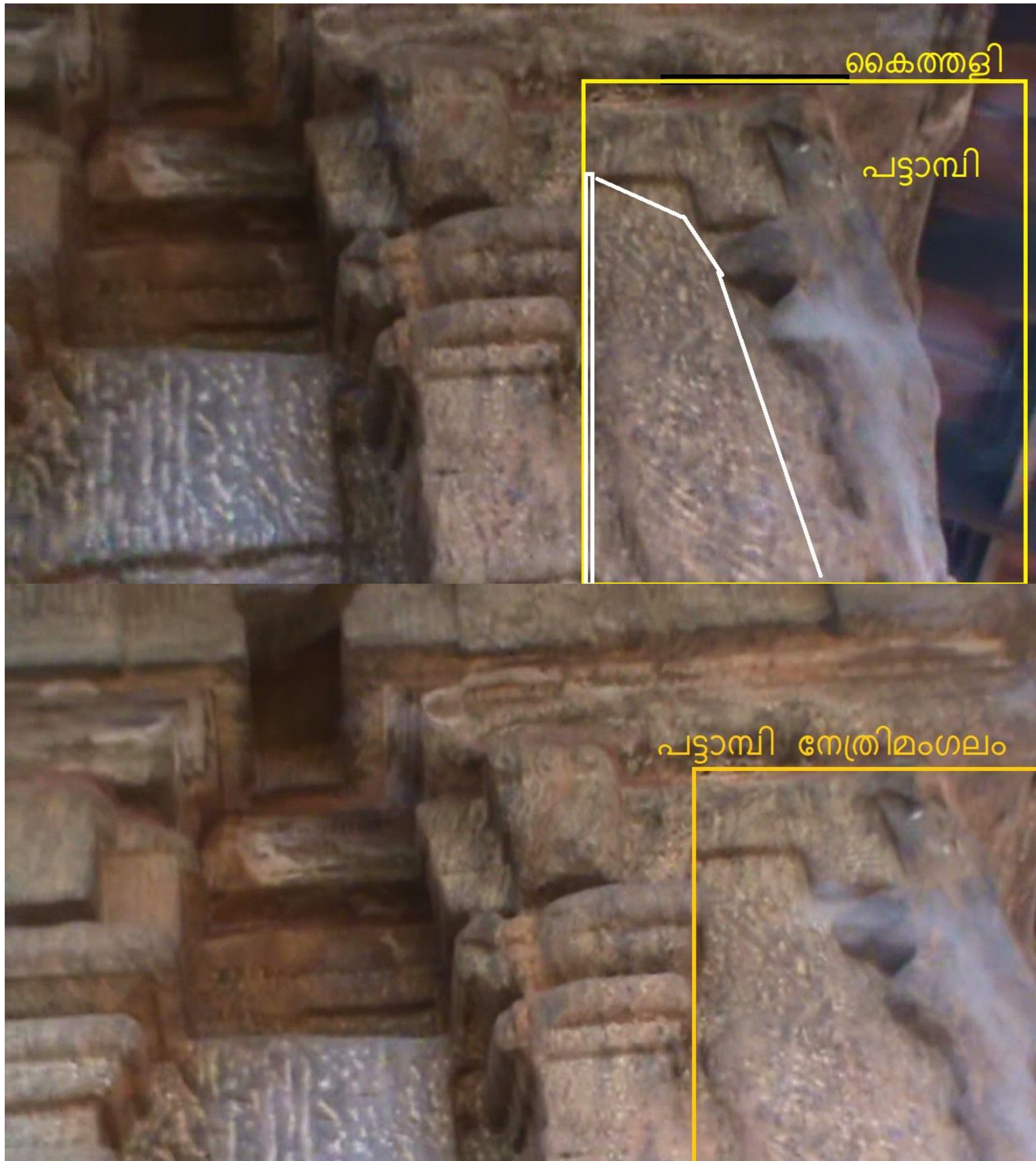
സിംഹം, മാൻ, ഗോദ, മുതല, മത്സ്യം, കൂർമ്മം, നാഗം മനുഷ്യർ

നാഗ
ഫണം
മത്സ്യം
ഗൌളി
മയൂര
കർക്ക
മാതല
നാഗ
ആമ
സിംഹമുഖം
ഗോദാ
സമഭംഗം ഉയരം 2.70 മീ

ഭൂതഗണം ഇവകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഈ യക്ഷരൂപം രുദ്രശിവരൂപമെന്ന് കരുതുന്നത് അതിന്റെ പശുപതിസ്വഭാവവും , വേദത്തിൽ യക്ഷൻ അപ്രത്യക്ഷമായ സ്ഥലത്ത് ഇന്ദ്രന് ഉമ പ്രത്യക്ഷമായതും കൂടി വെച്ചാണ്. നാഗാഭരണം, ജലജന്തുക്കളും സ്ഥലജന്തുക്കളും ചുഴലുന്നത് ഇവ വരുണനും കുബേരനും (യക്ഷരാജാവ്) ആകാനുള്ള സാദ്ധ്യതയും കാണിക്കുന്നു. കാൽക്കലെ ഗോദ ഇവിടെ പ്രധാനമായ ഒലു സിംബലാണ്. മുണ്ഡേശ്വരിക്ഷേത്രം എഡി 120-180ലാണ്. തലക്ഷേത്രം അതിലും പഴയതായി കരുതപ്പെടുന്നു.

കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും നാഗ, ഗൌളിശിൽപ്പങ്ങളുണ്ടെന്ന് കണ്ടു. എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ ഇത്തരം ശിൽപ്പങ്ങൾ പെടുന്നത് 2013ലാണ്.

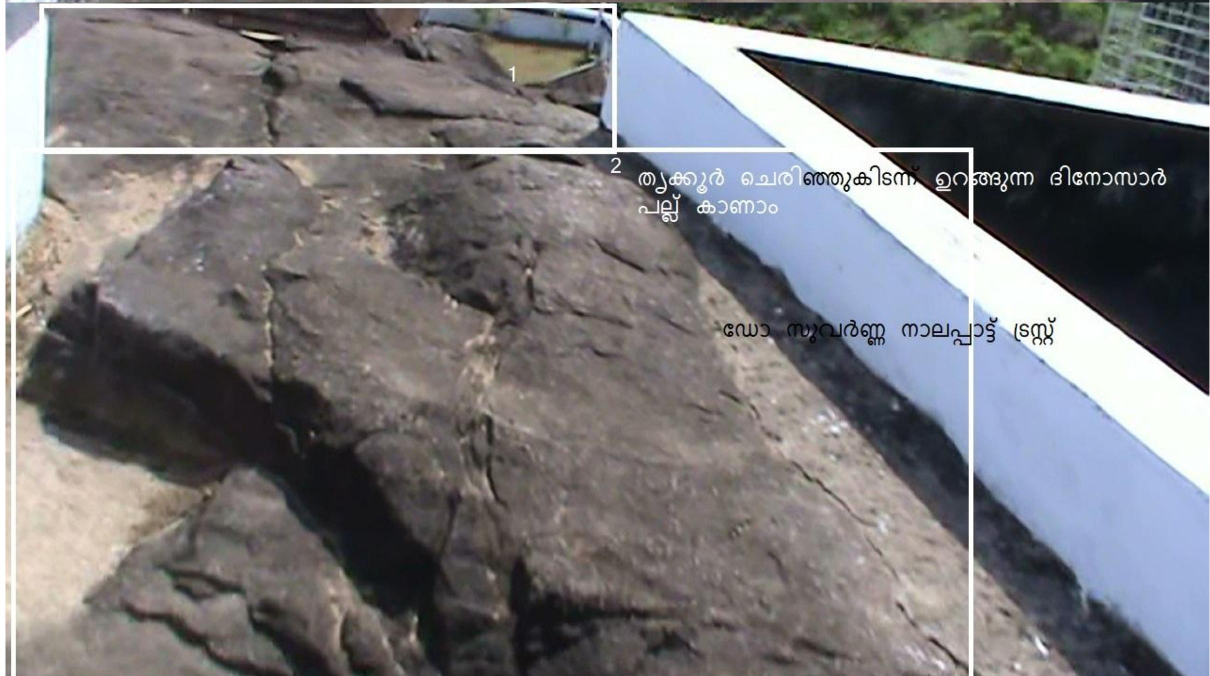

കൈത്തളി
പട്ടാമ്പി
പട്ടാമ്പി നേത്രിമംഗലം

ചൊവ്വല്ലൂർ

chovvalloor Chovva
/Subramanya shrine

carved on Rock
Thrikkur Mahadeva
Temple Thrissur
Kerala State
India
Sleeping Dinosaur
Dr Suvarna Nalapat Trust

1
2
തൃക്കൂർ ചെരിഞ്ഞുകിടന്ന് ഉറങ്ങുന്ന ദിനോസാർ
പല്ല് കാണാം
ഡോ സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട് ട്രസ്റ്റ്

തൃക്കൂർ മഹാദേവക്ഷേത്രം ഡോ സുവർണ്ണ നാലപ്പാട്ട് ട്രസ്റ്റ്

വളപ്പായ മഹാദേവക്ഷേത്രത്തിലെ രണ്ട് നാഗങ്ങളെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച മല്ലശിൽപ്പം ചെറുതാണെങ്കിലും ഇതരരാജ്യങ്ങളിലെ ഇതുപോലുള്ള ചിത്രങ്ങളോട്

താരതമ്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്.

ശൈവശിൽപ്പങ്ങൾ

ശൈവശിൽപ്പങ്ങൾ

1. ത്രിപുരാന്തകൻ
2. കാലസംഹാരമൂർത്തി.
3. കല്യാണസുന്ദരമൂർത്തി
4. അർദ്ധനാരീശ്വരൻ
5. ഭിക്ഷാടനമൂർത്തി

ത്രിപുരാന്തകൻ.

1. ചോളന്മാർക്കു മുമ്പുള്ളവ
തെക്കൻദ്രാവിഡദേശം (തമിഴ്നാട്, കേരളം) വടക്കൻ ദേശം (കർണ്ണാടക, ആന്ധ്ര,മഹാരാഷ്ട്ര) ഇതിനെ 5 സബ്ഗ്രൂപ്പ് ആക്കു ന്നു.

2. പല്ലവ(1-10)

3. ആയ് വേൽ(11)

4. ഇരുക്കുവേൽ (12-14)

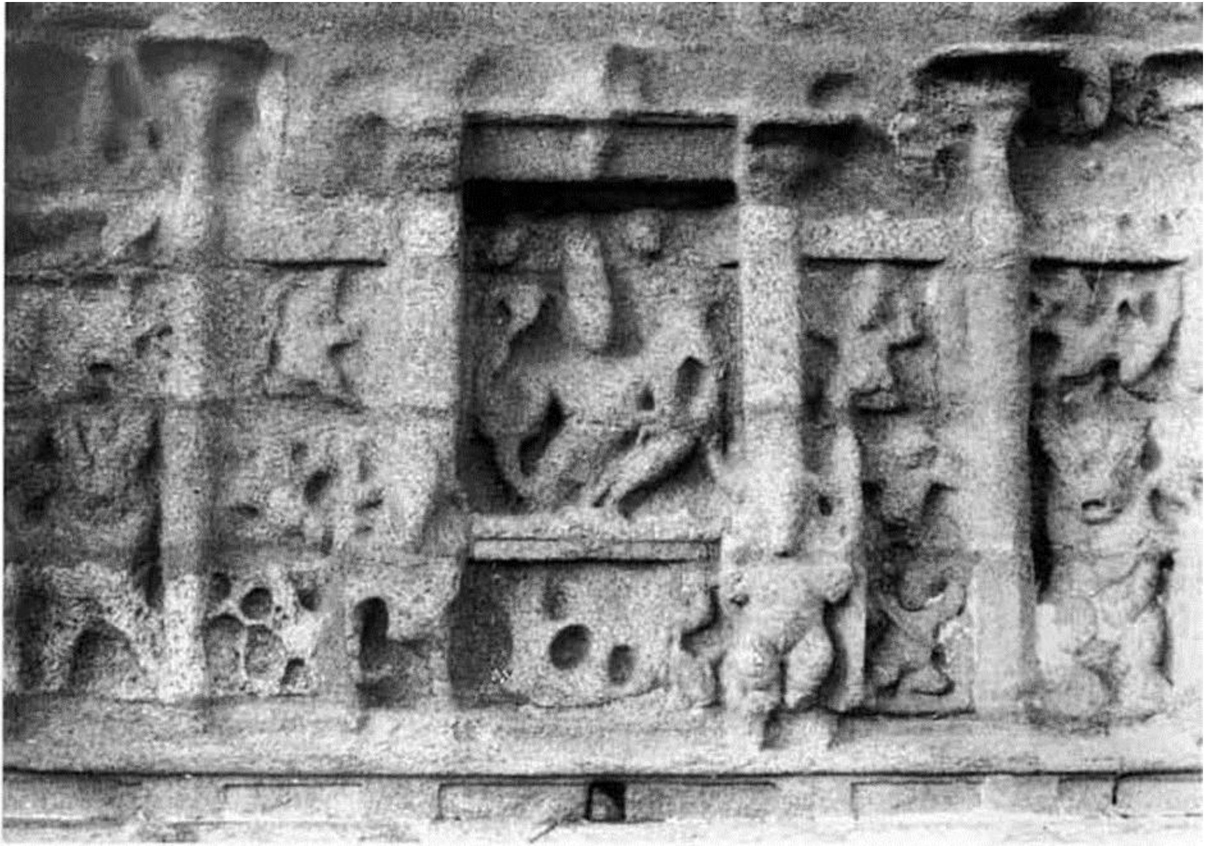
5. ആദ്യകാലപടിഞ്ഞാറൻ ചാലൂക്യ(15-19)

6. രാഷ്ട്രകൂട(20-24)

ഇരിക്കുന്നതും നിൽക്കുന്നതും വില്ല് പിടിച്ചതും അല്ലാത്തതും രണ്ടിലധികം കൈകളുള്ളതും ഉണ്ട്. ചിലത് പാശുപതാസ്ത്രദാനമൂർത്തി എന്നും കിരാതാര്ജ്ജുനമൂർത്തി എന്നും അർദ്ധനാരീശ്വരനെന്നും വീണാധാരദക്ഷിണാമൂർത്തി എന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്

പല്ലവരുടെ ത്രിപുരാന്തകർ:-

1. മഹാബലിപുരം രാജസിംഹൻ (700-728) രാജസിംഹേശ്വരവിമാനം പടിഞ്ഞാട്ട് അഭിമുഖമായ മദ്ധ്യഭാഗത്തെ നിച്ചിൽ. ദിശ വടക്കുപടിഞ്ഞാറ്, മുമ്പോട്ട് ഇടത്തോട്ട്. ശില അഷ്ടഭുജം. ഇടം കാൽ ഉയർത്തി, രഥം മുമ്പിൽ. പാർശ്വത്തിൽ 2 കുതിര. ഓരോ ചക്രം ഇരുവശം. യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഗണങ്ങൾ. നാല് പാർശ്വപാനലു കളിൽ സിംഹങ്ങൾ.

2. കിഴക്കേ ക്ഷത്രിയസിംഹേശ്വരവിമാനം .വട ക്കുപടിഞ്ഞാറ് മുന്നിൽ ഇടത്തേ ക്ക്. എല്ലാം രാജസിംഹേശ്വരവിമാനത്തിലെ പോലെ. ഗണങ്ങൾക്ക് വലത്ത് ബ്രഹ്മാവും ഇടത്ത് വിഷ്ണുവുമുണ്ട്. സർപ്പങ്ങളുണ്ട്

3. കാഞ്ചീപുരം കൈലാസനാഥക്ഷേത്രം രാജസിംഹൻ (700-728). രാജസിംഹേശ്വരവിമാനത്തിനു പടിഞ്ഞാറു വശം വലത്തെ കർണ്ണം ഉപദേവതാക്ഷേത്രത്തിനു പിന്നിലെ ചുമർ. വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് . മുന്നിൽ വലത്തോട്ട് ദിശ.

വലത്തു കാലാണ് ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നത് രണ്ടുവരിയായി പരിവാരം .ഇടത്ത് ചതുർഭുജ വിഷ്ണുവും വേറെ 4 ദേവന്മാരും. വലത്ത് ചതുർഭുജബ്രഹ്മാവും 4 ദേവന്മാരും. താഴെ അഞ്ജലി കൂപ്പി 6 ദേവന്മാർ. നാഗം സൂചീമുദ്ര.

കാഞ്ചീപുരം കൈലാസനാഥക്ഷേത്രം
ത്രിപുരാന്തക

വലത്തുവശത്തെ രൂപങ്ങൾ

5. അതേ ക്ഷേത്രം രാജരാജേശ്വരവിമാനത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനം പടിഞ്ഞാറേ പ്രതിരഥനിച്ചിൽ. ദിശ വടക്കുപടിഞ്ഞാട്ട് ഇടത്തോട്ട്. ഇടംകാലുയർത്തിയിരിക്കുന്നു, ബ്രഹ്മാവ് ഉണ്ട്. ഇരുവശത്തെ പാനലിലും ദേവി. നാഗം സൂചീമുദ്ര.

5. അതേ ക്ഷേത്രം തെക്കേ പ്രാകാരം വടക്കോട്ട് അഭിമുഖമായ ചുമരിൽ തെക്കുകിഴക്കുനിന്ന് 5ആം ദേവകുലികയിൽ വലത്തോട്ട് ... വലത്ത് രണ്ടും ഇടത്ത് ഒന്നും പറക്കുന്ന രൂപങ്ങൾപിന്നിൽ ബ്രഹ്മാവിന്റെ

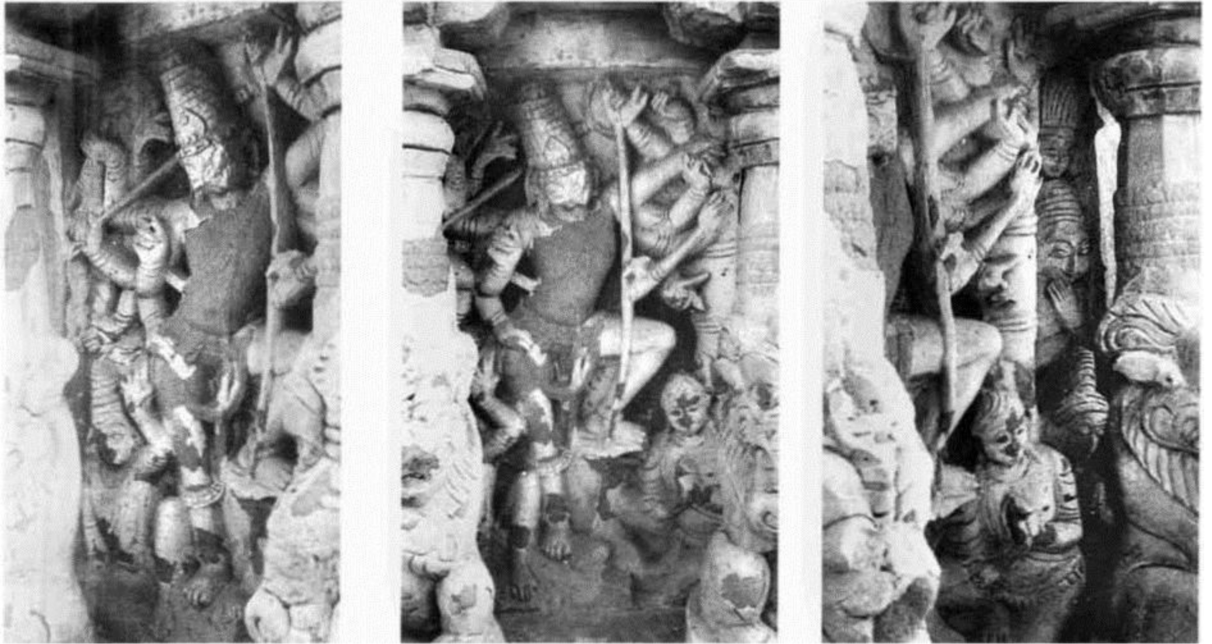
ശിരസ്സ്.

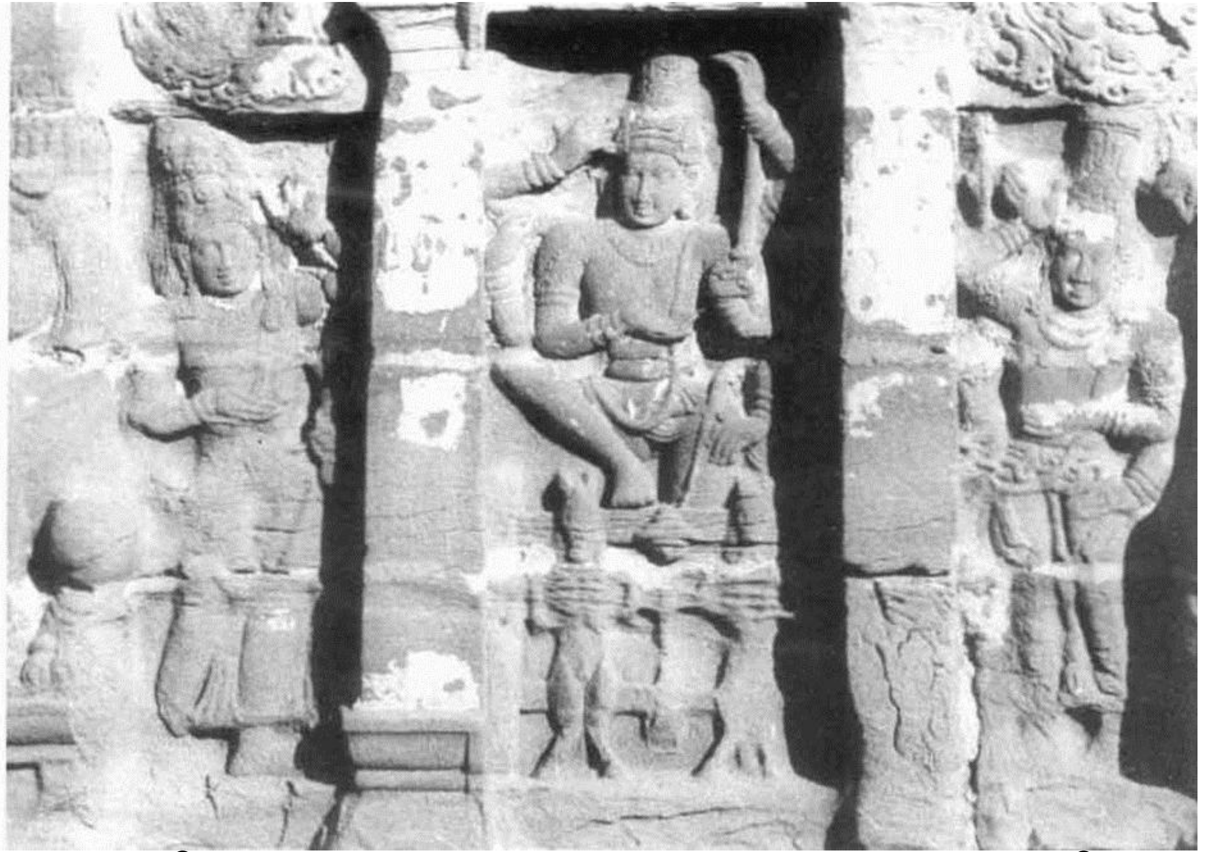
6. അതേ പ്രാകാരം 15ആം ദേവകുലികയിൽ. വടക്കുകിഴക്ക് മുന്നിൽ വലത്തോട്ട് ദിശ. ഇടത്ത് ചതുർമുഖവിഷ്ണു, നാഗ,നാഗിനി

7. 7. അതേ പ്രാകാരം 18ആം ദേവകുലിക. വടക്കു പടിഞ്ഞാട്ട് മുന്നിലേക്ക് ഇടത്തോട്ട്. 12 കൈ. ഇടം കാൽ ഉയർത്തി പടിമേൽ വെച്ച് രഥത്തി ൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നപോലെ. കുതിര ഇല്ല. രണ്ട് വലിയ രൂപം താഴെ 3 ചെറിയരൂപംപിന്നിൽ.

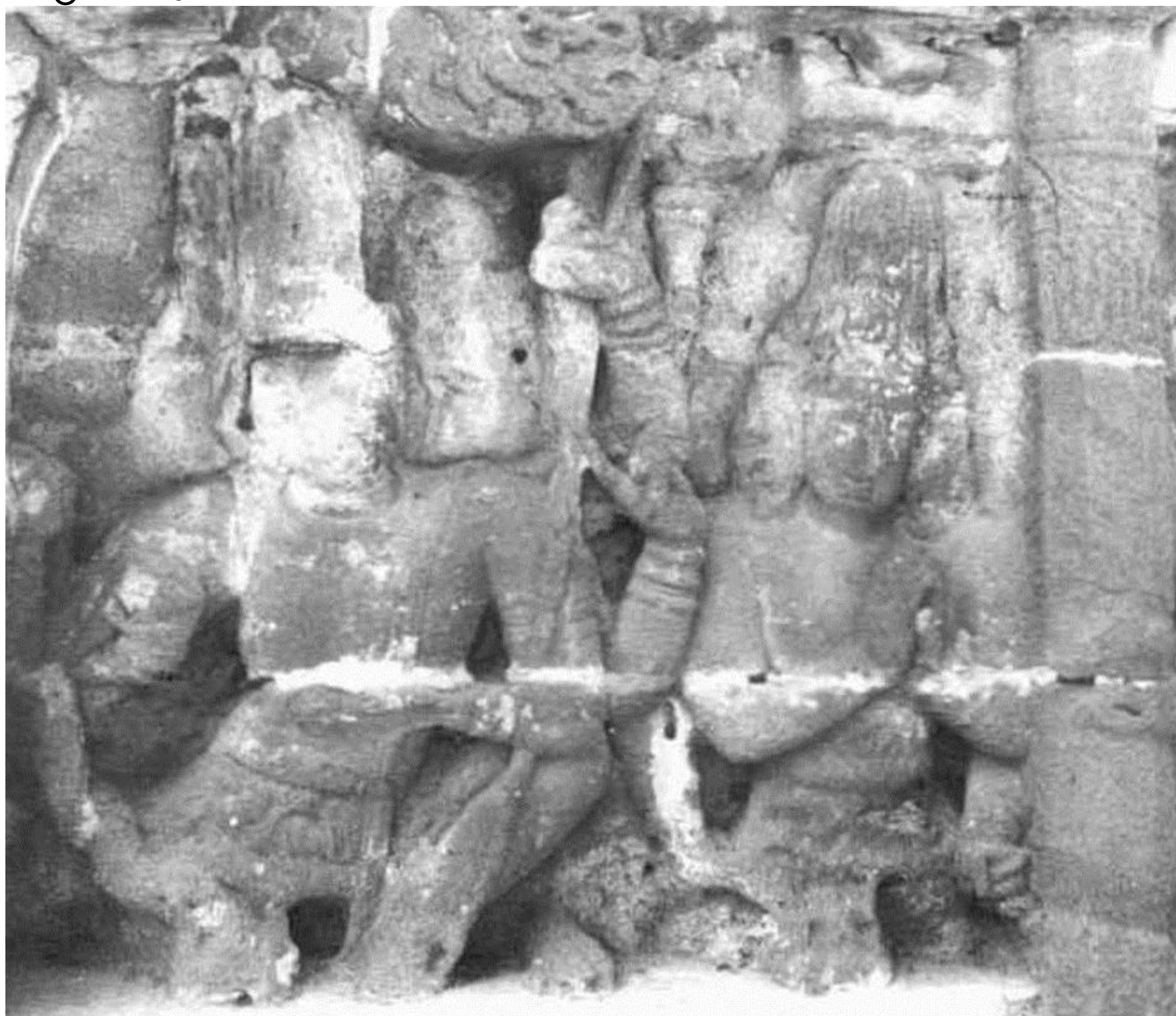

8. അതേ ക്ഷേത്രം പ്രാകാരത്തിനു പുറത്തെ തെക്കുകിഴക്ക് ഭാഗത്ത്. മാഹേന്ദ്രവർമ്മശ്വര ക്ഷേത്രത്തിന് വടക്കുവശത്തെ ദ്വാരത്തിനു (നാലാമത്തെ ഉപദേവതാക്ഷേത്രം) പിന്നിലെ പടിഞ്ഞാറെ ചുമരിലെ നടുവിലെ നിച്ചിൽ. വടക്കുപടിഞ്ഞാറ് മുന്നിലേക്ക് വലത്തോട്ട് ദിശ. വലത്തുകാലുയർത്തി. 6 കൈ. വിഷ്ണു വലത്തും ബ്രഹ്മാവ് ഇടത്തും രണ്ടുപേരും ചതുർഭുജം.

9. കാഞ്ചീപുരം ഐരാവതേശ്വരക്ഷേത്രം രാജസിംഹകാലം. പടിഞ്ഞാട്ട് അഭിമുഖമായ വിമാനത്തിന്റെ വടക്കേ ചുമരിലെ പടിഞ്ഞാറേ പ്രതിരഥനിച്ച്. 6 കൈ ഇടംകാലുയർത്തി. ഇടത്ത് ചതുർഭുജബ്രഹ്മാവ്.

സൂചീമുദ്ര.

10. തിരുവടികൈ വിരട്ടാണീശ്വരക്ഷേത്രം നൃപതുംഗവർമ്മ. കാലം (854-880)വിമാനത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കേ കർണ്ണം പുറംചുമരിൽ തെക്കുകിഴക്കോട്ട് ഇടത്തോട്ട് തിരിഞ്ഞ്. 12 കൈ.ചക്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഋഷഭം. ചതുർഭുജനായ ബ്രഹ്മാവ് സാരഥി. വില്ലിന് നാഗത്തല . ഇടത്തുവശത്ത് 3 വൃത്തമായി ത്രിപുരങ്ങളെ കാണാം.

ശിവനെ ഒറ്റക്കോ ത്രിമൂർത്തിയായോ അല്ലെങ്കിൽ ബ്രഹ്മാ, വിഷ്മു ഇവരിലൊരാളോടു കൂടിയോ ആണ് പല്ലവന്മാരുടെ ശിൽപ്പം. ശിവൻ ഏതു ഭാഗത്തേക്കാണോ കാലുയർത്തിയത് ആ ഭാഗത്തെ കൈ മാറത്ത് കൈത്തലം മുകളിലേക്കാക്കി വെച്ചി രിക്കയാണ്. ശംഖചക്രം വൈഷ്ണവചിഹ്നമാണ്. (10) ഇത് അംശുമദ്ഭേദാഗമത്തിലാണ് ഇങ്ങനെ ത്രിപുരാന്തകന് വിവരിക്കുന്നത്. രാജസിംഹന്റെ കാലത്തേതാണ് 9 എണ്ണം .അതിലെ 6 ഒഴികെ എല്ലാം വടക്കുപടിഞ്ഞാട്ടാണ്. 6 മാത്രം വടക്ക്കിഴ ക്കോട്ട്. ബദാമി,ഐഹോൾ ,പട്ടാടക്കൽ നഗരം ഭരി ക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ ചാലൂക്യരെയാണ് രാജസിംഹ ൻ പതിവായി ആക്രമിച്ചിരുന്നത്. 6 ബാദാമിയുടെ കിഴക്കുള്ള ആലംപൂരിലേക്കുള്ള ആക്രമണമാണ്. 10 രാജസിംഹകാലമല്ല. നൃപതുംഗകാലമാണ്. അത് പല വിധത്തിലും രാജസിംഹകാലത്തെ ത്രിപുരാന്ത കരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. അന്ന് ചാലൂക്യർ

പ്രബലശക്തിയല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പല്ലവരാജ്യം രണ്ടായി വിഭജിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നൃപതുംഗവർമ്മന് തെക്കുകിവക്ക് പാണ്ഡ്യരേയും തെക്ക് സിംഹളരേയുമാണ് ആക്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ആയ് വേൽ.

11, വിഴിഞ്ഞം

എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ വിഴിഞ്ഞത്തിലെ പാറഗുഹാക്ഷേത്രം.

കിഴക്കേ ചുമരിൽ വാതിലിനു തെക്കുവശം അപൂർണ്ണശിൽപ്പം. ചതുർബാഹു. തേരോ കുതിരയോ ഇല്ല. താഴെ 3 ഗണങ്ങളുണ്ട്. രണ്ടുപേർ ഇടം കാലിനു ചുവട്ടിലാണ്. അമ്പും വില്ലും മഴുവും.മൂന്നുപേർ ഇതിനെ കിരാതമൂർത്തി എന്ന് വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാൽച്ചുവട്ടിലെ ഗണരൂപം ത്രിപുരാന്തകമൂർത്തിയാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു. അംശുമദ്ഭേദാഗമത്തിലെ വിവരണത്തിനു തുല്യമായി ഇടം കാൽ അപസ്മാരപുരുഷന്മേൽ വെച്ച് നിൽക്കുന്ന പോലെ. പിന്നീടുണ്ടായ പല ചോളശിൽപ്പങ്ങളും ഇങ്ങനെയാണ്. 8ആം നൂറ്റാണ്ടും പല്ലവശിൽപ്പമെന്ന് പലരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. പല്ലവശിൽപ്പങ്ങളിൽ തേരുണ്ട്,ഇവിടെ ഇല്ല. പല്ലവശിൽപ്പങ്ങളിലെ വില്ല് മുകളിലും താഴത്തും വളഞ്ഞിരിക്കും. ശിവമുഖത്തെ പുഞ്ചിരിയും(സംഗമേശ്വരസദൃശം) അസ്ത്രം കൊണ്ട് ഞാണിൽ കളിക്കുന്ന വിധവും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു. ഗുഹയുടെ ഇടത്തുവശത്ത് ശിവനും ഗൌരിയും നൃത്തം വെക്കുന്ന ശിൽപ്പമുണ്ട്. മയമതപ്രകാരം ത്രിപുരാന്തകനോടൊപ്പം ശിവനെ നൃത്തം ചെയ്യുന്ന വിധം ആരാധിച്ചാൽ ശത്രു ഉടനെ മരിക്കും.വിഴിഞ്ഞത്തെ ത്രിപുരാന്തകൻ വടക്കുകിഴക്ക് മധുരയുടെ ദിശയിലാണ് നോക്കുന്നത്. ശിൽപ്പം പൂർത്തിയാക്കുംമുമ്പേ പാണ്ഡ്യൻ ആക്രമിച്ചു. വരഗുണവർമ്മപാണ്ഡ്യൻ (765-815) വേണാടിനെ ആക്രമിച്ചു. ഇതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ പല്ലവനന്ദിവർമ്മന്റെ(731-796) നേതൃത്വത്തിൽ കൊങ്ങുചേരരും മലബാറിലെ അതികമാന്മാരും തിരുവിതാംകൂറും ഒരുമിച്ച് ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചില്ല. ഇക്കാലത്താണ് ഇത് നിർമ്മിച്ചത്. (https://www.academia.edu/42994313/Thripuranthaka_temples_in

_Malabar_Kerala_State_A_historical_enquiry_Cover_Photo_Vizhinjam_cave_temple_of_Ay_Vel)

ഇരുക്കുവേൽ (കൊടുമ്പാലൂർ)

12. കൊടുമ്പാളൂർ മൂവർകോവിൽ ഭൂതിവിക്രമകേസരി (880-900)

തെക്കേ കോവിലിലെ ഗ്രീവത്തിന്റെ പിന്നിലെ കിഴക്കുവശം. ചതുർഭുജം. വലത്തോട്ട് തിരിഞ്ഞ്, ഇടത്തോട്ട് നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ച്. രഥമില്ല. ആവനാഴിയിൽനിന്ന് അസ്ത്രം എടുക്കുന്നു. മഴു, വില്ല്, സംദംശമുദ്ര. ഭൂതലിംഗം ഗസസംഹാരമൂർത്തി എന്നും ബാരറ്റ് , ഗേസ്റ്റൺ, ലെഗ്രാന്റ് മതലായവർ ത്രിപുരാന്തകനെന്നും ഷ്വിൻഡ്ലർ അന്ധകാസുരനെന്നും വിളിക്കുന്നു

13 ത്രിപുരാന്തകക്ഷേത്രം കൊടുമ്പാലൂർ മൂവർകോവിലിന് തെക്ക് (880-900) മുന്നിലേക്ക് ദിശ. ചതുർഭുജം അഭംഗം തേരോ

കുതിരയോ ഇല്ല. സൌമ്യരൂപം ത്രിപുരസുന്ദരിയും വീര ഭദ്രനുമുണ്ട് ഇത് ഇപ്പോൾ ചെന്നൈ മ്യൂസിയ ത്തിലാണ്. ഭദ്രത്തിലെ നിച്ചിലാണ് മൂന്നു ശിൽപ്പ വും ഉണ്ടായിരുന്നത്. വീരഭദ്രൻ ചതുർഭുജം, തെക്കേ നിച്ചിലായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ പുതുക്കോട്ട മ്യൂസിയം. വീരഭദ്രൻ മറ്റു രണ്ട് ശിൽപ്പത്തേ ക്കാളും അൽപ്പം ചെറുതാണ്. മുമ്പിലെ വലം കൈയിൽ വാളും ഇടംകയ്യിൽ പരിചയും, പിന്നി ലെ വലംകൈ ആവനാഴി, ഇടംകൈ വില്ല്. മറ്റു രണ്ടുപേരും പത്മപീഠത്തിലും വീരഭദ്രൻ രണ്ട് ചക്രമുള്ള പെട്ടിപോലുള്ള ഒന്നിലും നിൽക്കുന്നു. സമഭംഗമാണ്. ലിംഗപുരാണപ്രകാരം വീരഭദ്രൻ തേരിന്റെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറാണ് അനുഗമിക്കുക.

14. തിരുക്കട്ടളൈ സുന്ദരേശ്വരക്ഷേത്രം വിമാ

നാധിതലം തെക്കേ ഭദ്രം നിച്ച്. ചതുർഭുജം. അഭംഗം. തേരോ കുതിരയോ ഇല്ല..ഇരുക്കു വേൽ ത്രിപുരാന്തകർക്ക് തേരില്ല. ചോളക്ഷേ ത്രങ്ങളിലെ നിച്ചുകളില് കാണുന്നവയുമായാണ് സാമ്യം. ചോളക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം ഇരുക്കുവേ ൽക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് ശേഷം വന്നവയാണ്. (13, 14 ചിത്രങ്ങളിൽ അഭംഗമാണെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാ ണ്.) 9-10 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ഇരുക്കുവേൽ കോ നാട്ടിൽ ശക്തരാണ്. പാണ്ഡ്യനാടിനു വടക്കുള്ള ചോളനാടിനെ കോനാടെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. 878 ൽ തിരുപ്പുറമ്പിയം യുദ്ധത്തിൽ മൂവർകോവി ൽ നിർമ്മിച്ച വിക്രമകേസരി നിർണ്ണായകപങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാണ്ഡ്യരെ തുടച്ചുനീക്കി ചോ ളരെ ശക്തരാക്കിയ യുദ്ധമാണത്.

ഇരുക്കുവേൽ

ത്രിപുരാന്തകന്മാർക്ക് മറ്റ് ത്രിപു രാന്തകരുമായി സാമ്യം കുറവാണ്. മൂവർകോ വിലിലെ വീരമൂർത്തിക്കുപോലും മുഖത്ത് പു ഞ്ചിരിയാണ്. വില്ലെടുക്കുന്നതോ കുലക്കുന്നതോ അസ്ത്രം തൊടുക്കുന്നതോ ഈ ശിൽപ്പങ്ങളിലില്ല. ശിവന് ലീലാഭാവമാണ്. അസ്ത്രം കൊണ്ടല്ല മന്ദ ഹാസം കൊണ്ടാണ് ശിവൻ ത്രിപുരം ദഹിപ്പിച്ച തെന്ന് തമിഴ് പുരാണങ്ങൾ പലതും വിചാരിക്കു ന്നു. പല്ലവ, ആയ് വേൽ ത്രിപുരാന്തകനമാരിലും ഈ പുഞ്ചിരിയും അസ്ത്രപ്രയോഗം നടത്തായ്ക യും കാണാം. തെക്കുകിഴക്കും തെക്കും കാണു ന്ന

ത്രിപുരാന്തകന്മാർ അന്നത്തെ കോനാടിന്റെ ശത്രു പാണ്ഡ്യരാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

പടിഞ്ഞാറൻ ചാലൂക്യന്മാർ.

15. ആലംപൂർ സ്വർഗ്ഗബ്രഹ്മക്ഷേത്രം. 682-690 വിജയാദിത്യകാലം അഥവാ വിനയാദിത്യകാ ലം (681-696) മഹാമണ്ഡപത്തിന്റെ കിഴക്കെ ചുമർ വടക്കുഭാഗം വാതിലിനു വശത്ത്. അഷ്ട ഭുജം. തേരിൽ 29 അരമുള്ള ഒറ്റ ചക്രം. ആ ലീഢമായി.നിൽക്കുന്നു. ഇടത്ത് 2 കുതിര. ഇരുകരമുള്ള ബ്രഹ്മാവ് തേരു തെളിക്കുന്നു. കുതിരത്തലക്ക് മുന്നിലായി ത്രിപുരന്മാരിൽഒ രാളുടെ ചെറിയ മുഖം. വില്ല് പൊട്ടിയിരി ക്കുന്നു. ആവനാഴിയിൽ നിന്ന് അസ്ത്രം എടു

ക്കുന്നു.ത്രിശൂലം പൊട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നാഗം

കാണാം

16. പട്ടാടക്കൽ പാപനാഥക്ഷേത്രം ബാദാമി വിനയാദിത്യ, വിജയാദിത്യ കാലം .വടക്കേ പോർട്ടിക്കോ കിഴക്കേ തൂണിന്റെ കിഴക്കേ മുഖം. വടക്കുകിഴക്ക് മുന്നിലേക്ക് ഇടത്തോട്ട്ദി ശ.ചതുർഭുജം. ഇടംകാൽ ചാടുന്നപോലെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു ചെറിയ തേരിന് ഒരു ചക്രം. കുതിരയുണ്ട്. . താഴെ ചെറിയ ബ്രഹ്മാ വിന്റെ രൂപം.. ഒരു കൈ കടിഹസ്തം വില്ല്

ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

17. പട്ടാടക്കല് മല്ലികാർജ്ജുനക്ഷേത്രം വി ക്രമാദിത്യ രണ്ടാമന്റെ കാലം (734- 745) പ്രദ ക്ഷിണപഥത്തിലെ കിഴക്കോട്ട് അഭിമുഖീകരി ച്ച ചുമരിലെ നിച്ചിലുണ്ടായിരുന്നത്. ഇപ്പോ ൾ ബാദാമി മ്യൂസിയം. ദിശ വടക്കുകിഴക്ക് മുന്നിലേക്ക് ഇടത്തോട്ട്. അഷ്ടഭുജം.16 അരമു ള്ള ഒറ്റ ചക്രത്തോടുകൂടിയ തേരിൽ ആലീഢ മായി നിൽക്കുന്നു. ഇടത്ത് രണ്ട് കുതിര.ഇരുഭുജമുള്ള

ബ്രഹ്മാവ് സാരഥി. പാർവ്വതി തേരിലിരിക്കുന്നു. അസ്ത്രമുനയിൽ തെറിയ ത്രിവിമാനമായി ത്രിപുരം കാണിക്കു ന്നു. അമ്പെയ്യുന്ന രൂപം. അഭയം, വാൾ, പരി ച, നൃത്തരൂപം, നാഗം, വില്ല് അസ്ത്രത്തിന്റെ അഗ്രം ഇവ കാണാം.ഈ ചിത്രം കിട്ടിയിട്ടില്ല.

18. പട്ടാടക്കൽ വിരൂപാക്ഷക്ഷേത്രം വിക്രമാദി ത്യ 2 കാലം 734-745. നാഷണൽ മ്യൂസിയം ഡൽഹി. മുന്നിലേക്ക് ഇടത്തോട്ട്. 6 കൈ. 8 അഴിയുള്ള ഒറ്റച്ചക്രം. തേരിൽ ആലീഡം. ഇട ത്ത് 2 കുതിര. ചതുർഭുജമായ ബ്രഹ്മാവ് സാരഥി. രണ്ട് കുതിരകളുടെ ഇടയിൽ തേരി ന്റെ തണ്ട് താമരപോലെ ,അതിൽ അഞ്ജലിഹ സ്തമായ ഗണപതി ചതുർഭുജമായിരിക്കുന്നു. മൂന്ന് ഏകതലവിമാനം ത്രിപുരമായി കാണി ക്കുന്നു. വില്ലും ഗദയും ത്രിശൂലവും അസ്ത്രവും

19.മഹൂർ നന്ദേർ ജില്ല മഹാരാഷ്ട്ര. പാണ്ഡുലേനി ഗ്രൂപ്പ് ബ്രാഹ്മണിക്കൽ ഗുഹ. അകത്തെ തൂണുകളിലൊന്നിൽ അപൂർണ്ണം. 107 സെമീ

ഉയരം. ചാലൂക്യരുടേയും രാഷ്ട്ര കൂടരുടേയും ത്രിപുരാന്തകന്മാർ ആലീഢമാ യി നിൽക്കുന്നു. ഇടത്തെ മുട്ട് മുന്നോട്ട് ,വല ത്തേത് പിന്നാക്കം. ഒന്നുകിൽ വില്ല് കുലക്കുക യോ അല്ലെങ്കിൽ അമ്പ് തൊടുക്കുകയോ ആ വും. ശിവന് ഉഗ്രരൂപം ചിലപ്പോൾ ദംഷ്ട്ര ,കൂട്ടുപുരികം അടക്കം ഇവർക്കുണ്ട് കൈ 4,6, 8 വരെ ആവും. ഇവ ഇക്കണോഗ്രാഫിക്ക് നിയമം അനുസരിക്കയില്ല. പല്ലവ, ആയ്, ഇരുക്കു വേൽ രൂപങ്ങൾ ഇങ്ങനെയല്ല.,

തേരിന് ഒറ്റ ചക്രം, പെട്ടി ആകൃതി. ചെറുതാണ്, സാരഥിയായ ബ്രഹ്മാവും കുതിരകളും ചെറുതാണ്. മുകളിലെ മൂലക്ക് ത്രിപുരം വിമാനരൂപമായി കാണിക്കും. അസ്ത്രം അതിനെ പിളർക്കുന്നതും കാണാം.. 15,16 വിജയാദിത്യകാലമാണ്. രണ്ടും വടക്കുകിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യുവരാജാവായിരിക്കെ അദ്ദേഹം നടത്തിയ മിലിട്ടറി നീക്കം കാണിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യഭരണവർഷമായ 696ൽ കോപ്പർപ്ലേറ്റുകളിൽ ഇത് കാണുന്നുമുണ്ട്

രാഷ്ട്രകൂടർ

20. എല്ലോറ ദശാവതാരഗുഹ ദന്തിദുർഗ്ഗകാലം (733-756) കിഴക്കെ ചുമർ ഗർഭഗൃഹത്തിന് ഇടത്ത്. തെക്കു കിഴക്ക് മൂല വരെ. പടി ഞ്ഞാട്ട് മുന്നിലേക്കും ഇടത്തോട്ടും തെക്കുവ ടക്ക് ദിശ. അഷ്ടഭുജം. ആലീഢം. 2 ചക്രം അരമില്ല. 4 കുതിര ഇടത്ത്. ചതുർഭുജബ്രഹ്മാ വ് സാരഥി. ത്രിപുരന്മാരെ ചെറുതാക്കി മൂലക്കപ്പുറത്താണ് കാണിക്കുന്നത്. വില്ല് കുലക്കുന്നു. വില്ലും

ആവനാഴിയിൽനിന്ന് അസ്ത്രവും പൊട്ടിയ പരിചയും . വിസ്മയ ഭാവം. രണ്ട് ചക്രവും 4 കുതിരയും ഇതിലെ പ്രത്.േകതയാണ്. ചക്രം ചുറ്റുമുണ്ടെന്നതും കുതിര പാർശ്വച്ചുമരിലേക്കും കാണുന്നു എന്നതും പ്രത്യേകതയാണ്.

21.എല്ലോറ കൈലാസഗുഹ. 16. കൃഷ്ണ 1 (756-773) രണ്ടു കൈ. മൂന്ന് ചക്രമുള്ള തേർ. രണ്ട് കുതിര ഇടത്ത് . ചതുർഭുജബ്രഹ്മാവ് സാരഥി. മുകളിൽ പറക്കുന്നരൂപങ്ങൾ, യുദ്ധ രംഗങ്ങൾ. വില്ലിന്റെ ഞാൺ കുലക്കുന്നു, ആവനാഴി, അസ്ത്രം, ധ്വജം കാണാം. വല ത്തോട്ടുള്ള ചെരിവ് കൂടുതലാണ്.

22. എല്ലോറ കൈലാസഗുഹ.കൃഷ്ണ 2 കാലം (880-914)കിഴക്കുഭാഗത്ത് വടക്കെ പകുതിയിൽ

വടക്കേ മൂലക്കുനിന്ന് 3ആം നിച്ച്. പടിഞ്ഞാട്ടും തെക്കോട്ടും ഇടത്ത് മുന്നിലേക്ക്. 6 കൈ. ഇടംകാൽ ഉയർത്തി.സ്തംഭവും കലശ വും ഉള്ള തേരിൽ . ഒരു ചക്രം അഴിയില്ല. കുതിര ഇടത്ത് . 2 കൈ ഉള്ള ബ്രഹ്മാവ് സാരഥി. . ത്രിശൂലം, ആവനാഴിയിൽനിന്ന് അസ്ത്രമെടുക്കുന്നു, വില്ല് കുലച്ചിട്ടുണ്ട്. ഋഷ ഭധ്വജവും വാലും വില്ലും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

23. പൂന പാതാളീശ്വരഗുഹ (750-800) മണ്ഡപത്തിന്റെ കിഴക്കേ ഭാഗത്തെ തെക്കെ ചുമരിൽ . ദിശ വടക്കോട്ട്. വ്യക്തമല്ല.

24. ഭവനാശിസംഗം രൂപാല സംഗമേശ്വരക്ഷേ ത്രം (800) ഗോവിന്ദ 3 കാലം. അന്തരാളത്തി ന്റെ

തെക്കേ ചുമരിലെ ജാലത്തിൽ. തെക്കുകി ഴക്ക് മുന്നിലേക്കും ഇടത്തോട്ടും ദിശ. അഷ്ടഭു ജം. അഭംഗത്തിൽ ,അഴിയില്ലാത്ത ഒറ്റച്ചക്രമു ള്ള തേരിൽ. ഇടത്ത് ചെറിയ കുതിര. ബ്രഹ്മാ വിനെ കാണാം. തേരിനു പിന്നിൽ നൃത്തം വെക്കുന്ന രൂപം. പൊട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നാഗം അസ്ത്രം ത്രിശൂലം വജ്രം പതാകാഹസ്തം മണി വില്ല് ഇവ കാണാം . ഉത്തരദ്രാവിഡദേ ശത്ത് ത്രിപുരാന്തകശിവൻ പുഞ്ചിരിക്കുന്ന, വില്ല് മുകളിലേക്ക് പിടിക്കുന്ന ,തേര് വില്ലു പോലെ വളഞ്ഞ ഏകശിൽപ്പമാണിത്. ഇതെ ല്ലാം തമിഴ് ഗ്രന്ഥപ്രകാരമാണ്. തേരിനു പിന്നി ലെ നൃത്തരൂപം ചിലപ്പതികാരത്തിലെ ചെങ്കു ട്ടുവന്റെ തേരിനു പിന്നാലെ നൃത്തം വെക്കുന്ന കൂളിയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കും. മറ്റ് രാഷ്ട്രശി ൽപ്പങ്ങളിലെല്ലാം തേര് പെട്ടി പോലെയാണ്. ഇവ കൂടാതെ നിരവധി ചെറിയ രൂപങ്ങളും രാഷ്ട്രകൂടകാല ത്തേതായി കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. . പട്ടാടക്കൽ കാശി വിശ്വനാഥക്ഷേത്രം (756) മണ്ഡപത്തിന്റെ കിഴക്കു വശത്തെ രണ്ടാമത്തെ വലത്തെ തൂണിലുള്ളതും കുക്കനൂരിലെ തെക്കെ വരി നവലിംഗക്ഷേത്രങ്ങളുടെ നടുവി ലെ ക്ഷേത്രത്തിലെ അന്തരാലത്തിലുള്ളതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

രാഷ്ട്രകൂടരുടെ ത്രിപുരാന്തകന്മാർ ഇരുകൈകളോ 6 കൈകളോ 8 കൈകളോ ഉള്ളവരാണ്, ഇക്കണോ ഗ്രാഫിക്ക് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ വിവരണം അനുസരിച്ചല്ല സൃഷ്ടി.24ൽ മാത്രമാണ് ഘണ്ടാമണി കാണുന്നത്ഇത് വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ അപരാജിതപ്രിഛ എന്ന ഗ്രന്ഥമനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ത്രിപുരാന്തകന്

ദക്ഷിണേന്ത്യയിലേതുപോലെ 10 കൈ ഉണ്ട്. രാഷ്ട്ര കൂടശിൽപ്പത്തിൽ ഒറ്റച്ചക്രത്തേരിൽ നിൽക്കുന്ന രൂപമാണ്, പക്ഷേ 20ൽ തേരിന് രണ്ട് ചക്രമുണ്ട്. അത് അക്കാര്യത്തിൽ തിരുവടികൈ (പല്ലവ 10) കൊടുംബാലൂർ (13 ലെ വീരഭദ്ര), ഇവയെ അനു സ്മരിപ്പിക്കുന്നു. കുംഭകോണം ,തിരുപ്പുരമ്പിയം , തഞ്ചാവൂര്(സോപാനം) ഗംഗൈകൊണ്ടചോളപുരം ചോളറിലീഫുകളും കിഴക്കൻ ചാലൂക്യരുടെ ബാസ് റിലീഫുകളും (പ്രതക്കോട്ട) ഇപ്രകാരമാണ്. ഇല 9- 11 നൂറ്റാണ്ടുകളിലേതാണ്.

രാഷ്ട്രകൂടരുടെ ത്രിപുരാന്തകന്മാരുടെ ദിശ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ട ഒന്നാണ്. ദന്തിദുർഗ്ഗന്റെ ദശാവതാര ക്ഷേത്രത്തിലേത് (20) തെക്കുപടിഞ്ഞാട്ടാണ് ദിശ. കുതിര വടക്കോട്ട് മുഖമാണ്. നീങ്ങുന്നത് പടിഞ്ഞാ ട്ടും. എഡി 750ന് മുമ്പ് ദന്തിദുർഗ്ഗന്റെ തെക്കൻ ഗുജറാത്ത്, മാളവ, വിദർഭആക്രമണങ്ങളും, വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻ ഭാഗത്തേക്കുള്ള ആക്രമണവും ഉണ്ടായി. 753ൽ കീർത്തിവർമ്മൻ 2 (ചാലൂക്യ) നെ തെക്ക് പരാജയപ്പെടുത്തി. അതിനാലാണ് ഈ ത്രിപുരാന്തകൻ എല്ലാ ദിശകളിലും തേരോട്ടിയതാ യി കാണിക്കുന്നത് 21ലും ഇതോ മാതിരി പല ദിശകളിലാണ് തിരിവ്. അത് വടക്കുകിഴക്ക് ദിശ യിൽ കുതിര തെക്കോട്ട് അഭിമുഖമായി കിഴക്കോട്ട് നീങ്ങുന്നു. കൃഷ്ണ 1 കൈലാസം വരെയും എല്ലാ ദിശകളിലും സാമ്രാജ്യം വിസ്തൃതമാക്കിയതിനാ ലാണ് ഇത്. അദ്ദേഹം കർണ്ണാടകത്തിലെ ചാലൂക്യ ശക്തി പൂർണ്ണമായും നശിപ്പിച്ചു. തെക്കൻ കൊങ്ക ണം ,ഗംഗാവാടി ആക്രമിച്ചു, കാഞ്ചീപുരത്തെ പല്ലവരേയും വെങ്കിയിലെ കിഴക്കൻ ചാലൂക്യരേ യും തോൽപ്പിച്ചു. രാഷ്ട്രകൂടർ ഡെക്കാൻ അഥവാ

ദക്ഷിണാപഥം മുഴുവനും 200 കൊല്ലത്തോളം ഭരിച്ചു. പിന്നീട് വന്ന ത്രിപുരാന്തകശിൽപ്പങ്ങൾ തെക്കുപടിഞ്ഞാറ് (22) വടക്ക് (23) തെക്കുകിഴക്ക് (24) തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രകൂടർക്കുശേഷം ചോളന്മാരാണ് ഇതുപോലെ എല്ലാ ദിശയിലും തിരിഞ്ഞ ത്രിപുരാന്തകശിൽപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത്. അവരുടേത് കുറേക്കൂടി വിപുലമായ രീതിയിലുമായിരുന്നു.

ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള പോലെയല്ല ത്രിപുരാന്തകശിൽപ്പം കൊത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നെ കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. 2, 8, 10 ആണ് ഗ്രന്ഥപ്രകാരം . എന്നാൽ 2,4,6,8,10,12 വരെ കാണുന്നു. അഷ്ടഭുജമാണ് ഏറ്റവും പഴക്കം, അവയാണ് കൂടുതലുള്ളതും.ദ്വിഭുജവും പഴയതാണ്. 9 ആം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷമാണ് ചതുർഭുജത്രിപുരാന്തകനെ കൊത്താനാരംഭിച്ചത്. 10ആം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് വളരെ കുറച്ച് പേരേ വലിയ ത്രിപുരാന്തകബിംബം കൊത്തിയിരുന്നുള്ളു. പാണ്ഡ്യ,മുത്തരയ,പടിഞ്ഞാറൻഗംഗ, നോലംബ, വെങ്കി ചാലൂക്യർ ഇത് കൊത്തിയിരുന്നില്ല. വടക്കേഇന്ത്യയിൽ 10ആം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷമേ ത്രിപുരാന്തകബിബം പ്രചാരത്തിലായുള്ളു. ഏറ്റവും പ്രബലമായ രാജവംശങ്ങളിലെ അതാതു കാലത്തെ യുവരാജാക്കന്മാരായ ഇരുക്കുവേൽ ആണ് ഇത് കൂടുതലായി കൊത്തിയിരുന്നത്.

മേൽദ്രാവിഡദേശത്തെ ആദിമപടിഞ്ഞാറൻ ചാലൂക്യരും രാഷ്ട്രകൂടരും ആക്രമണത്തിനും വിജയത്തിനുമാണ് ഇവ കൊത്തിയിരുന്നത്. അവരുടേത് സൈനികനീക്കങ്ങളും അവയുടെ ദിശകളും കാണിക്കുന്ന മൂർത്തികളാണ്. താഴത്തെ ദ്രാവിഡദേശ

ത്തിലാകട്ടെ രക്ഷാരൂപമായിട്ടാണ് ഈ മൂർത്തി കൊത്തുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് സംരക്ഷിച്ച രാജകുമാരനു വേണ്ടിയുള്ള ക്ഷേത്ര ങ്ങളിലാണ് കാണുക. കുലക്കാത്ത വില്ലും പുഞ്ചി രിയും അവിടെയാണ് ഉള്ളത്. ത്രിപുരാന്തകമൂ ർത്തി ഒരു പൊളിറ്റിക്കൽ സിംബലായിട്ടാണ് കൊത്തിയിരുന്നത്. നർമ്മദക്ക് തെക്കാണ് കൂടുതൽ ത്രിപുരാന്തകബിംബങ്ങളുള്ളത്. അതിലും ഭൂരിഭാഗം കാവേരിക്ക് തെക്കാണ്. ഇവിടങ്ങളിൽ 43 ക്ഷേത്ര ത്തിലായി 98 ത്രിപുരാന്തകമൂർത്തികളെ ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മലബാറിലെ ത്രിപുരാന്തകർ

(ലിസ്റ്റ് സെൻസസ് ഓഫ് കേരള ടെംപിൾസ്)

മലപ്പുറം ജില്ല

1. .ത്രിപുരാന്തകക്ഷേത്രം കുന്നുമ്മൽ മലപ്പുറം. കൂട്ടിലങ്ങാടിപ്പുഴ (കടലുണ്ടി) തെക്കുവശത്ത്. കിഴക്കേ വെള്ളാട്ടിന്റെ പരദേവത. വളരെ പഴയത്. പടിഞ്ഞാട്ട് അഭിമുഖമാണ് ക്ഷേത്രം. മൂർത്തി ഇല്ല. കണ്ണാടിപ്രതിഷ്ഠ.

2. പാപ്പനൂർ മൂന്നിയൂർ പഞ്ചായത്ത്. തിരൂരിന് വടക്കുകിഴക്ക് ചെമ്മാട് പൂക്കോട്ടുപടി വഴി. കടലുണ്ടിപ്പുഴ 2 കിമീ തെക്ക് ഒഴുകുന്നു. വള രെ പുരാതനം. പരശുരാമപ്രതിഷ്ഠ.

3. എരിഞ്ഞിപുരാൻ ത്രിപുരാന്തകഉപദേവതാ ക്ഷേത്രം . പ്രധാനദേവതയായ ശിവന്റെ തെക്കു കിഴക്ക്. പടിഞ്ഞാട്ട് അഭിമുഖം. 30 സെമീ ഉയരം.

4. ആനക്കയം പഞ്ചായത്ത് പന്തലൂർ ദുർഗ്ഗാഭഗ വതി, വിഷ്ണുക്ഷേത്രം. വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിനു

തെക്കുപടിഞ്ഞാറ് അയ്യപ്പനും എരിഞ്ഞ്ർിപുരാനും (ത്രിപുരാന്തക) ക്ൽേത്രം പണിതത് സാമൂതിരി ക്ഷേത്രം കൈക്കലാക്കിയ ശേഷമാണ്. എരിഞ്ഞിപുരാന് ഇവിടെ കിരാ തമൂർത്തിസങ്കൽപ്പമാണ്, ത്രിപുരാന്തകസങ്കൽപ്പ മല്ല. വിഗ്രഹമില്ല. വിഷ്ണുവിനും ദേവിക്കും ഉള്ളപോലെ എരിഞ്ഞിപുരാനും ബലിക്കല്ലുണ്ട്.

5. മൂത്ത്യകുന്നത്ത് ദുർഗ്ഗ മഞ്ചേരി , പന്തലൂരമ്മ യുടെ അനുജത്തി. മഞ്ചേരി കോവിലകം വക. തെക്കുപടിഞ്ഞാറ് ശാസ്താ, ത്രിപുരാന്തകഉപ ദേവതാക്ഷേത്രങ്ങൾ. ത്രിപുരാന്തകന് ബിംബം ഇല്ല. സങ്കൽപ്പം മാത്രം..

പാലക്കാട് ജില്ല

6. തിരുവേഗപ്പുറ ശങ്കരനാരായണ, മഹാവിഷ്ണു ക്ഷേത്രം ഗരുഡപ്രതിഷ്ഠ, ശങ്കരാചാര്യർ പുന രുദ്ധരിച്ച ക്ഷേത്രം.പഴയ പേര് അശോകാലയം. വേഗവാഹിനി(തൂതപ്പുഴ) പിന്നിലുണ്ട്. ആഴ്വാ ഞ്ചേരി തമ്പ്രാക്കളുടെ ക്ഷേത്രമായിരുന്നു. 75 സെമീ ഉള്ള നില്ക്കുന്ന ത്രിപുരാന്തകനുണ്ട്. പ്രത്യേകം ഉപദേവതാക്ഷേത്രത്തിലാണ്.

7. എനാനിമംഗലം പയ്യനേടം കുമരംപുത്തൂർ കുന്തിപ്പുഴയുടെ തീരത്ത്. 200 മീ മുകളിലാണ് കുന്തീദേവി പാത്രം കഴുകിയ പാത്രക്കടവ്. ഉപദേവതാക്ഷേത്രത്തിലാണ് ബാലത്രിപുരാന്ത കൻ. വിഗ്രഹം ഇല്ല. പീഠം മാത്രം.

8. തൃപ്പല്ലാവൂർ ശിവക്ഷേത്രം. പല്ലശ്ശന. പ്രദക്ഷിണ വഴിക്ക് പുറത്ത് മര്യാദക്കടുത്തായി ത്രിപുരാ ന്തകശിവനുണ്ട്. തെക്കുകിഴക്ക് വശത്ത്. 15 സെമീ

ലിംഗപ്രതിഷ്ഠ. രൂപമില്ല. കേരളത്തിലെ പല്ലവകാലത്ത് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രമാ ണ്.

കോഴിക്കോട് ജില്ല.

9. അഴകൊടി ദേവീക്ഷേത്രം പണ്ട് പോർളാതിരി യുടെ ക്ഷേത്രമായിരുന്നു. അവർ പുരാതനവ ള്ളുവക്കോനാതിരി വംശമാണ്.. 1240ൽ സാമൂ തിരിയും മങ്ങാട്ടച്ചനും തളിക്ഷേത്രം കീഴടക്കി. തന്നെ സഹായിച്ചതിന്ന് സാമൂതിരി തിരുത്തി യാട് ദേശം കൊടുത്തു. സാമൂതിരി ദ്വാരകയി ൽനിന്ന് ബ്രഹ്മഹത്യാപാപം തീർക്കാൻ ഭുവ നേശ്വരീബിബം കൊണ്ടുവന്ന് ഇവിടെ പ്രതി ഷ്ഠിച്ചു. ടിപ്പു അതെടുത്ത് കിണറ്റിലെറിഞ്ഞു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്ക് ഉണ്ണിത്രിപുരാന്തകനെ പടിഞ്ഞാട്ട് അഭിമുഖമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ബിംബമില്ല. ചുരിക പീഠത്തിന്മേൽ വെച്ചിരിക്ക യാണ്. ഈ ഉപദേവതാക്ഷേത്രത്തിനുമുമ്പിൽ യുദ്ധവിജയം സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിജയസ്തംഭ വും ധ്വജവുമുണ്ട്.

തൃശ്ശൂർ ജില്ല

10. പീടികേശ്വരം പെങ്ങാമുക്ക് കാട്ടകാംപാൽ. ക്ഷേത്രം വളരെ പഴയതാണ്. ത്രിപുരാന്തകൻ പുതിയതും. 1755ൽ ചെറളയം (തലപ്പിള്ളി) രാജാവും വാക്കാട്ട് (വാക്കയിൽ കക്കാട്ട് നമ്പിടി. വാകയിൽ തിരുനാവാ തുറമുഖവും കക്കാട്ട് തലപ്പിള്ളിക്കാരണവരുമാണ്ഇതിന്റെ ചുരുക്കം വാക്കാട്ട്). നമ്പിടിയും മാമാങ്കത്തിനു പോയി. തുപ്രങ്ങോട്ട് മൃത്യുഞ്ജയ ഭജനയി രുന്നു. മൃത്യുഞ്ജയനെ ഇവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അതിന്റെ വടക്കുകിഴക്ക് പടിഞ്ഞാട്ട് അഭിമു ഖമായി ത്രിപുരാന്തകനെ ചെറളയം രാജാവ് മാമാങ്കത്തിലെ

വിജയത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. 1755ലെ ധനു 25നാണ് പ്രതിഷ്ഠ.

കണ്ണൂർ ജില്ല

11. തില്ലങ്കേരി. കൂത്തുപറമ്പിന് വടക്കുകിഴക്ക്. വളരെ പഴയത്. തിരുവെള്ളങ്കേരി ആദ്യനാമം. ആദ്യം കിഴക്കഭിമുഖമായിരുന്ന ക്ഷേത്രം ഇ പ്പോൾ പടിഞ്ഞാട്ട് അഭിമുഖമാണ്. ഊരാളനാമ വും അതിന്നനുസ്യതമായി ഇടവലത്തില്ലം. ഇട ത്തുനിന്ന് വലത്തോട്ട് തിരിഞ്ഞത്. 45 സെമീ ഉയരമുണ്ട് വിഗ്രഹത്തിന്.

വയനാട്, കാസർഗോഡ് ജില്ലകളിൽ ത്രിപുരാന്തക പ്രതിഷ്ഠ സെൻസസ്സിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

പഴയതെല്ലാം പരശുരാമന്റെ ക്ഷത്രിയനിഗ്രഹ കാലത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചവയാണ്. കുന്തി മക്കളെ ചക്രവർത്തിമാരാക്കാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച കാലത്ത് നിർമ്മിച്ചവയുമുണ്ട്. പല്ലാവൂരിലേത് പല്ലവ കാലമെന്ന് പറയുന്നുവെങ്കിലും സാധാരണ പല്ലവത്രിപുരാന്തകന്മാരുടെ രീതിയില്ല. സാമൂതി രി, തലപ്പള്ളി രാജാവ് എന്നിവരുടേത് താരത മ്യേനെ പുതിയതാണ്. കേരളത്തിലെ മലബാറിലെ ത്രിപുരാന്തകന്മാരെല്ലാം തന്നെ പടിഞ്ഞാട്ടാണ് അഭിമുഖം . പടിഞ്ഞാട്ടുനിന്നുള്ള വിദേശാക്ര മണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷയാണ് മുഖ്യാവശ്യം. വിഗ്രഹം വളരെ കുറച്ചേ ഉള്ളു. ലിംഗമോ പീഠപ്രതിഷ്ഠയോ ആണ് അധികം.

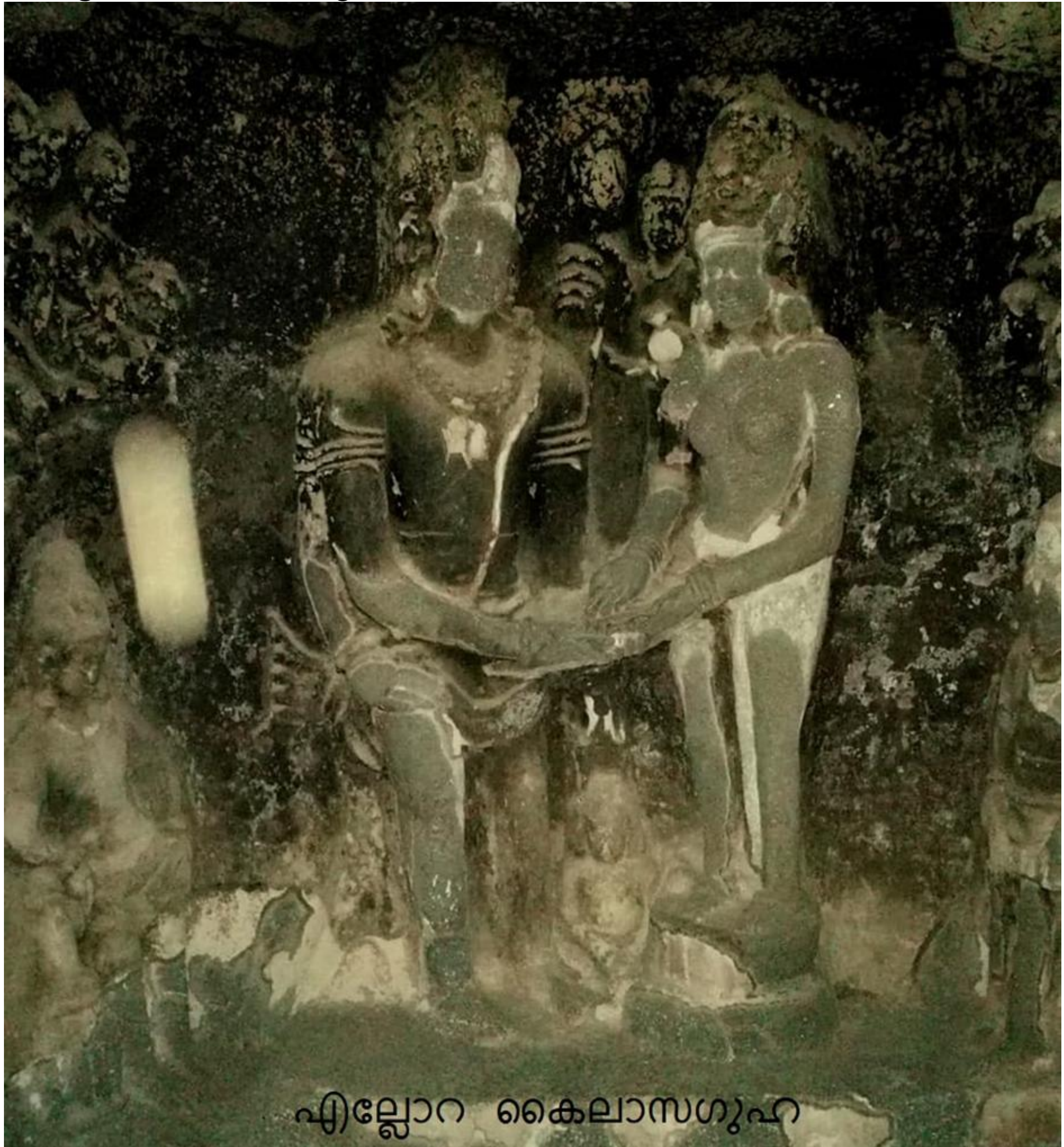
ചോളരിൽ ആദ്യത്തെ പരാന്തകന്റെ മകൻ വെള്ളൻ കുമരൻ ചതുരാനന്പണ്ഡിതന്റെ (തിരുവൊട്ടിയൂർ ലിഖിതം) മരുമകനാണ് അദ്ദേഹം കേരളത്തിലെ

വല്ലഭക്ഷോണിയിലെ വല്ലഭരാജാവാണ്. ഇദ്ദേഹ മാണ് ചോളരാജ്യത്ത് ആദ്യം ത്രിപുരാന്തകവി ഗ്രഹം കൊത്താനാരംഭിച്ചത്. ചോളരാജാദിത്യന്റെ അമ്മാമനായ ഇദ്ദേഹം തൃശൂരിനടുത്ത് നന്ദിക്ക രക്കാരനായിരുന്നു. വള്ളുവനാട്ടിലെ പണ്ഡിത നുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വല്ലഭന്റെ വംശം മുഴുവനായി നശിപ്പിച്ചത് 200 വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം രാജാദിത്യന്റെ പിൻതലമുറ തന്നെയാണ്. ചോളരാജ്യത്തെ നിരവധി ത്രിപുരാന്തകവിഗ്രഹ ങ്ങളും അവരുടെ യുദ്ധമുറകളും വല്ലഭവംശം തന്നെ നശിപ്പിച്ചു. ത്രിപുരാന്തകൻ ശത്രുവിനെ മാത്രമല്ല, സ്വന്തം വംശത്തെത്തന്നെയും നശിപ്പി ക്കുമെന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. യുദ്ധം ഒരുകാലത്തും ഒരാൾക്കും നല്ലത് വരു ത്തുന്നില്ല. താൽക്കാലികമായി വിജയം നേടിയ വരും കൂടി ആത്യന്തികമായി പരാജയപ്പെടുകയും നശിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നത്.

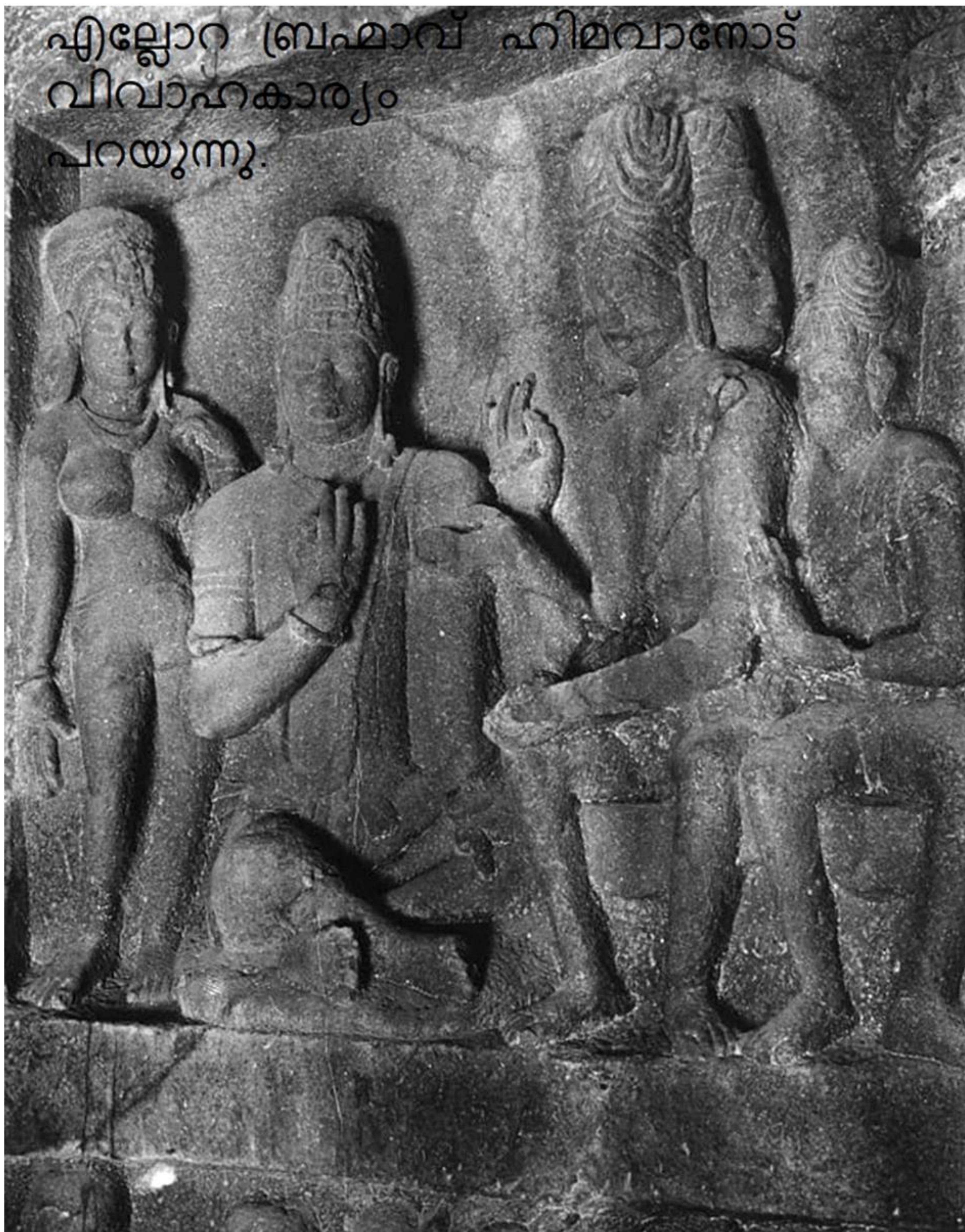
Studies on art archeology and Indology Ed Arundhathi Banerji Vol 1.

Early stone sculptures of Thripuranthaka in South India by Gerd J R Mevisson Kavery Books 2006 New Delhi

കല്യാണസുന്ദരമൂർത്തി.

എല്ലോറ
കൈലാസഗുഹ

എല്ലോറ ബ്രഹ്മാവ് ഹിമവാനോട്
വിവാഹകാര്യം
പറയുന്നു.

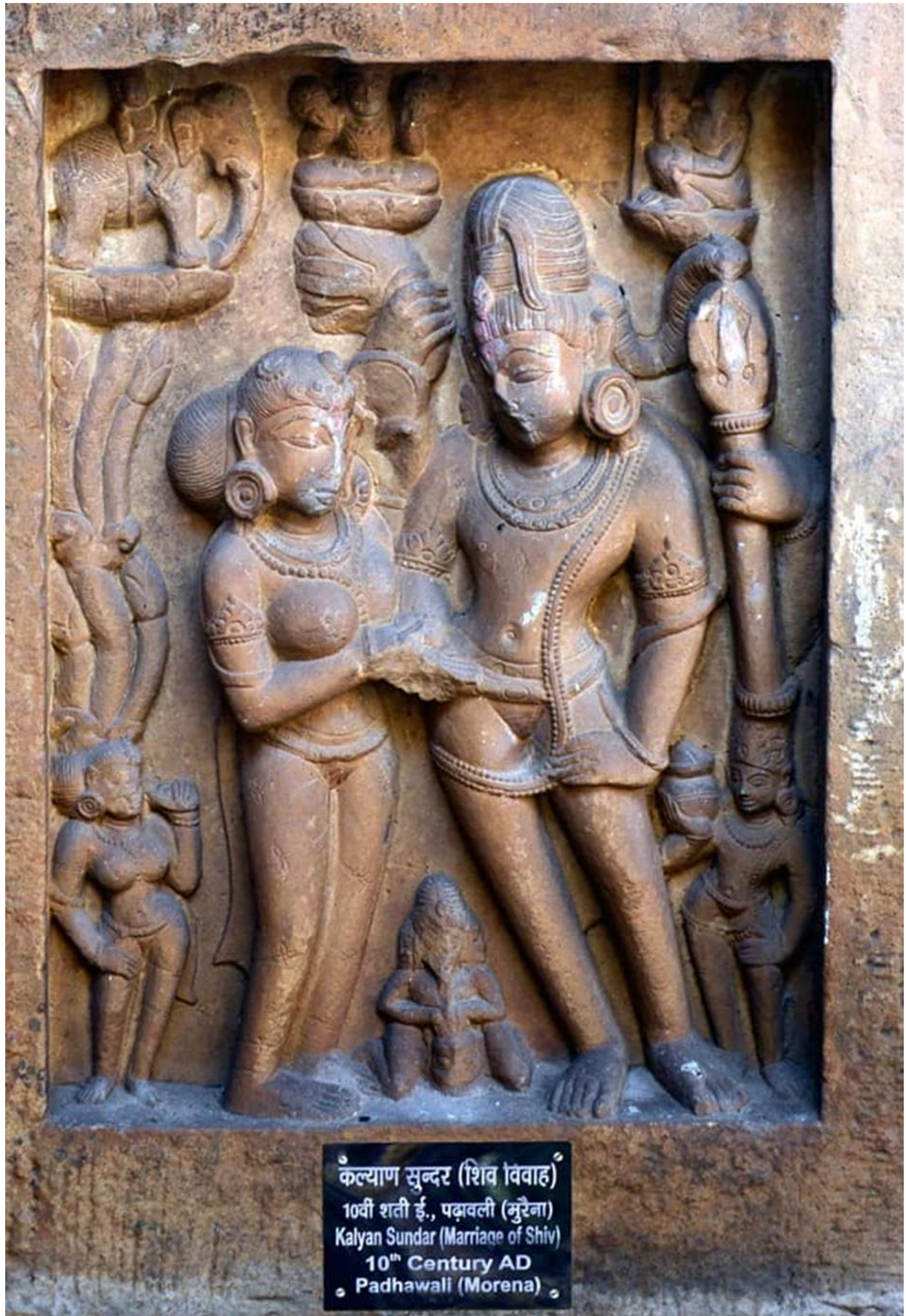

വിഷ്ണു,ലക്ഷ്മി,ഉമ,ശിവൻ,
ബ്രഹ്മാവ്
ഇന്ദ്ര

ചോള ബ്രോൺസ്

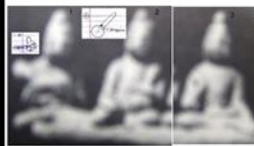
മധുരമീനാക്ഷിക്ഷേത്രം വിഷ്ണു കന്യാദാനം

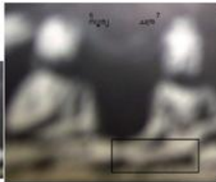
ചെയ്യുന്നു

कल्याण सुन्दर (शिव विवाह)
10वीं शती ई., पढ़ावली (मुरैना)
Kalyan Sundar (Marriage of Shiv)
10th Century AD
Padhawali (Morena)

KALYANASUNDARAMURTHY
KALYANAKACHERI OF 9 GRAHAS
11TH CENTURY WEST BENGAL

1 2 3 4 5 5 6 7 8 9

1.പുള്ളുവക്കുടവും തന്ത്രിവാദ്യവും ചേർന്ന ഉപകരണം.(ദാരബുക്കെ.) കഴുത്തിൽ തുണികെട്ടി വായിക്കുന്നു Goblet drum.
2.Folk harp , short necked harp
3. No instruments
4.Old type violin which resembles Karadhuni of Vedic Agastya .
5. Singer
6. Disciple with a Thambura kept in front (horizontally)
7 Yazh
8.Double bell, clapper type or the Dhanus of Villatichan pattu
9. Old musical instrument shaped like a bow , kept close to body to get extraeffect. with or without resonators.

എലിഫന്റെ എല്ലോറ ഗുഹകളിലെ കല്യാണസുന്ദരമൂർത്തി മുതൽ വിഷ്ണുവും ബ്രഹ്മാവും ശിവന്റെ കൂടെ ഉണ്ട്. ത്രിപുരാന്തകമൂർത്തിക്കും സാരഥി ബ്രഹ്മാവും സുഹൃത്ത് വിഷ്ണുവുമാണ്. ത്രിമൂർത്തിസങ്കൽപ്പം വളരെ പ്രാചീനമാണ്. 11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ ബംഗാളിലെ കല്യാണസുന്ദര മൂർത്തി ശിൽപ്പം മുകളിൽ നവഗ്രഹങ്ങളുടെ കച്ചേരി, ബ്രഹ്മാവിന്റെ പൌരോഹിത്യം ഗന്ധർവ്വാപ്സരസ്സുകളുടെ നൃത്തം ഭക്തയുടെ നമസ്കാരം ഇവ കൊണ്ട് പ്രത്യേകതകളുള്ളതാണ്.

പടിഞ്ഞാറൻ ബംഗാളിലെ 11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെ കല്യാണസുന്ദരമൂർത്തിയുടെ പ്രത്യേകത മുകളിൽ ഗായകസംഘവും വാദ്യക്കാരുമുണ്ട് എന്നതാണ്. ബ്രഹ്മവൈവർത്തപുരാണത്തിൽ ശിവൻ വധൂഗൃഹത്തിലേക്ക് വരുന്നത്, കൊമ്പും തുടിയും പറയും കുഴലും ധരിച്ച ഗായകസംഘത്തോടുകൂടിയാണ്. ശിവപുരാണത്തിൽ, രുദ്രസംഹിതയിൽ ഗൃഹ്യസൂത്രത്തിലെ നിയമമനുസരിച്ച്, ഞാനാണ് വിവാഹം നടത്തിച്ചുകൊടുത്തതെന്ന് ബ്രഹ്മാവ് നാരദനോട് പറയുന്നുണ്ട്. ആദ്യം വിഷ്ണുവാണ്

അവിടെ എത്തിയതെന്നും പാണിഗ്രഹണവും ഉത്സവവും താൻ വരാൻ വൈകിയാലും നടത്തി ക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞിരുന്നു എന്നും ബ്രഹ്മാവിന്റെ വാക്കുകളുണ്ട്. (ശിവപുരാണം) ശിവൻ ശക്തിയുടെ കൈപിടിച്ച് അഗ്നിയെ വലം വെക്കുമ്പോൾ, വാദ്യ ക്കാരും സംഗീതജ്ഞരും നർത്തകരും താന്താങ്ങ ളുടെ കലാവിഷ്കാരം നടത്തി. കാളികാപുരാണം 11ആം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഗന്ധർവ്വന്മാരും അപ്സ രസ്സുകളും കാമദേവനുമാണ് ശിവനെ വധൂഗൃഹ ത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചത്. അന്തരിക്ഷം സംഗീതം കൊണ്ടും അഗ്നിജിഹ്വ കൊണ്ടും പൂമഴ കൊണ്ടും സാന്ദ്രമായിരുന്നു. ശിവൻ പാമ്പും പുലിത്തോലും കലയും ത്യജിച്ച്, പകരം ആഭരണങ്ങളണിഞ്ഞു. വീര്യവാനും വേഗവാനുമായ ഋഷഭവാഹനത്തിൽ, ക്ഷണത്തിൽ വധൂഗൃഹത്തിലെത്തി. നാരദനും ബ്രഹ്മാവും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും വിഷ്ണു കൂടെയല്ല വന്നതെന്നും അവിടെ പറയുന്നു. ഏറ്റ വും നല്ല മുഹൂർത്തത്തിൽ, ശുഭലഗ്നത്തിൽ, നവഗ്ര ഹങ്ങൾ ശുഭസ്ഥാനത്ത് നിൽക്കവേ, സാമഗാനാലാപ ത്തോടെ വിവാഹകർമ്മം ബ്രഹ്മാവ് നടത്തിക്കൊ ടുത്തു. ഋക്ക്,യജുർവ്വേദമന്ത്രജപം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗണങ്ങൾ സംഗീതോപകരണങ്ങൾ വായിച്ചു. അപ്സരകൾ നൃത്തമാടി. വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾ അവസാനിക്കും മുമ്പ് വിഷ്ണു കമലയോടു കൂടി ഗരുഡാരൂഢനായി എത്തി വരനോട് സംസാരിച്ചു. തമിഴ് നാട്ടിലെ മീനാക്ഷീകല്യാണത്തിന് വിഷ്ണു വാണ് കൈപിടിച്ച് കന്യാദാനം ചെയ്യുന്നത്. ബംഗാളിലെ കാളികാസമ്പ്രദായത്തിലാണ് ശിൽപ്പി ഈ വിഗ്രഹം പണിതിരിക്കുന്നത്.

നവഗ്രഹങ്ങളുടെ കോസ്മിക്ക് സംഗീതം

മുകളിൽ 9 പേരാണ് ഗായകസംഘം. ഇടത്തു നിന്ന് വലത്തോട്ട് 1 തൊട്ട് 9 വരെ നമ്പറിട്ട് ഓരോരുത്ത രുടെയും കയ്യിലുള്ള ഉപകരണത്തിന്റെ രൂപം, അത് പിടിച്ച രീതി എന്നിവ വരച്ച് അവയെ താരതമ്യം ചെയ്താണ് ഉപകരണങ്ങളെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി യെടുത്തത്. ചിത്രം വളരെ ചെറിയതാകയാൽ,ഇത് വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു.

1, 2.

1. വലത്തെ അറ്റം വലത്ത് മാറത്ത്, മുക ൾഭാഗം വലത്തേ തോളിലേക്ക് ചേർത്തു പിടിച്ച് ഉപകരണം വായിക്കുന്നു. Goblet drum എന്ന പഴയ സംഗീതോപകരണമാ തൃകയാണിത്. മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ (Middle East) ദാരബുക്കെ എന്ന് പറയും. ഇന്ത്യയിൽ ഇത് രണ്ടുവിധമുണ്ട്. നീളം കുറഞ്ഞതും കൂടിയതും. തുണി (sling) കെട്ടി കഴുത്തി ലൂടെ ഇട്ട് മാറിൽ ചേർത്തു പിടിച്ചാണ് കൊട്ടുക. ഇന്നത്തെ ചർമ്മവാദ്യങ്ങളുടെ മുന്നോടിയായിരുന്നു, പണ്ട്. പുള്ളുവസ്ത്രീ കളുടെ പുള്ളുവക്കുടം ഘടവും തന്ത്രീവാ ദ്യവും ചേർന്ന ഒരുപകരണമാണ്. ഘടം, തന്ത്രീവാദ്യം, ചർമ്മവാദ്യം എന്ന് മൂന്നായി പിരിയും മുമ്പുള്ള ആദിമപ്രാചീനരൂപമാ യി കണക്കാക്കാം. നാഗ ഫണീശ്വരഗണ

ങ്ങളുടെ വാദ്യമാകയാൽ രാഹുകേതുക്ക ളിൽ ഒരാൾ.

2 നീണ്ട ഭാഗം ഇടത്തുതോളിലേക്ക് ചായ്ച്ച് പിടിച്ച് ഇടത്തുകൈ കൊണ്ട് വായിക്കുന്നു. കമ്പനത്തിന് റെസൊണേറ്റർ ആയി മത്തങ്ങ ഉപയോഗിക്കുന്ന കാലത്തെ ഫോക്ക് ഹാർപ്പ് ഈ വിധമാ ണ് വായിക്കുക. ഗബോൺ വലത്ത് തോളിലേക്ക് ചായ്ച്ച് വായിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സാദ്ധ്യത short-necked lute. ഗ്രഹം ശനി.

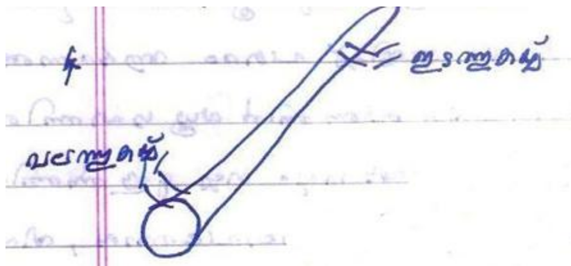
3.കയ്യിൽ ഉപകരണമില്ല. വലത്തുകൈ അഭയമുദ്ര. ധ്യാനയോഗത്തിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നാദാനുസന്ധാനയോഗലീനനായി ദേവഗുരു

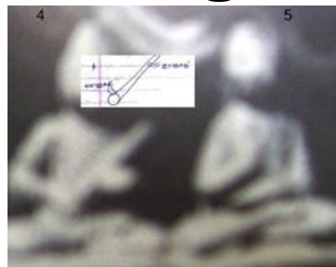
വ്യാഴം

4. രണ്ടുകൈകൊണ്ടും പിടിച്ചിട്ടാണ് വായിക്കുന്നത്. ഇടത്തുതോളിലേക്ക് ചെരിച്ച് പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ പ്രാചീനകാലം മുതലേ ഉള്ള ഫോക്ക് ലൂട്ട്, പഴയ സ്പൈക്ക് ഫിഡിലുകൾ ഇവപോലുള്ള തന്ത്രീവാദ്യം. ഒരു പഴയ തരം വയലിൻ. പഴയ സ്പൈക്ക് ഫിഡിലിൽനിന്നാണ് സാരംഗി ഉണ്ടായത്.

ഫോക്ക് ലൂട്ടിൽനിന്ന് സിത്താർ,തംബുരു,മായൂരി മുതലായവ ഉണ്ടായി. ഇവയുടെ പൂർവ്വീകൻ (ആദിരൂപം) കാരാധുനി എന്ന ഏകതന്ത്രീവീണ യാണ്. അഗസ്ത്യമുനി സാമവേദഗാനത്തിന് അകമ്പടിയായി കാരാധുനിയാണ് വായിച്ചിരുന്നതെന്ന് വേദം പറയുന്നു. 2,4 എന്നീ ഉപകരണങ്ങൾക്ക് സദൃശമായ ഉപകരണം പ്രാചീനഈജിപ്തിലും

ഉണ്ടായിരുന്നു. നവഗ്രഹഋഷി അസുരഗുരു

ശുക്രമുനി

5.കയ്യിൽ ഉപകരണമില്ല. വലത്തുകൈ താളമിടുന്നു. കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നു. വായ്പ്പാട്ടു പാടുന്ന സൂര്യനാരായണനെന്ന ദേവഗന്ധർവ്വൻ

6. കയ്യിൽ ഉപകരണമുണ്ട്. താഴെ മുന്നിൽ ഉപകരണം വെച്ച് രണ്ടു കൈ കൊണ്ടും മീട്ടുന്നു

തംബുരുവാണ്. . സൂര്യന്റെ ശിഷ്യസ്ഥാനത്തി രുന്ന് ഏറ്റുപാടുന്ന പ്രതിബംബം

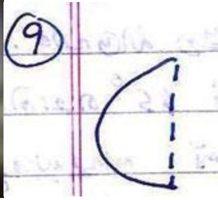
ചന്ദ്രൻ

7. ഇടത്തുതോളിൽ ചായ്ച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് വലത്തുകൈ കൊണ്ട് യാഴ് മീട്ടുന്ന ഏഴാമൻബുധഗ്രഹം

ണം. ഇത് കണ്ടുപിടിക്കാൻ അൽപ്പം വിഷമി ച്ചു. ഡബിൾബെൽ അഥവാ ഇരട്ടമണി എന്ന ഉപകരണം, ആദിവാസികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്ലാപ്പർ, വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടിലെ വില്ലിന്റെ പഴയ രൂപം, ഇവയൊന്നുമല്ലെങ്കിൽ ഹരപ്പ, മൊഹ ഞ്ജോദാരോ കാലത്തെ സീലുകളിൽ കാണുന്ന ഉപകരണം. ദേവസേനാപതിയും ഭൂമിപുത്രനു മായി യോദ്ധാവായ ചെവ്വായ്, കുജൻ

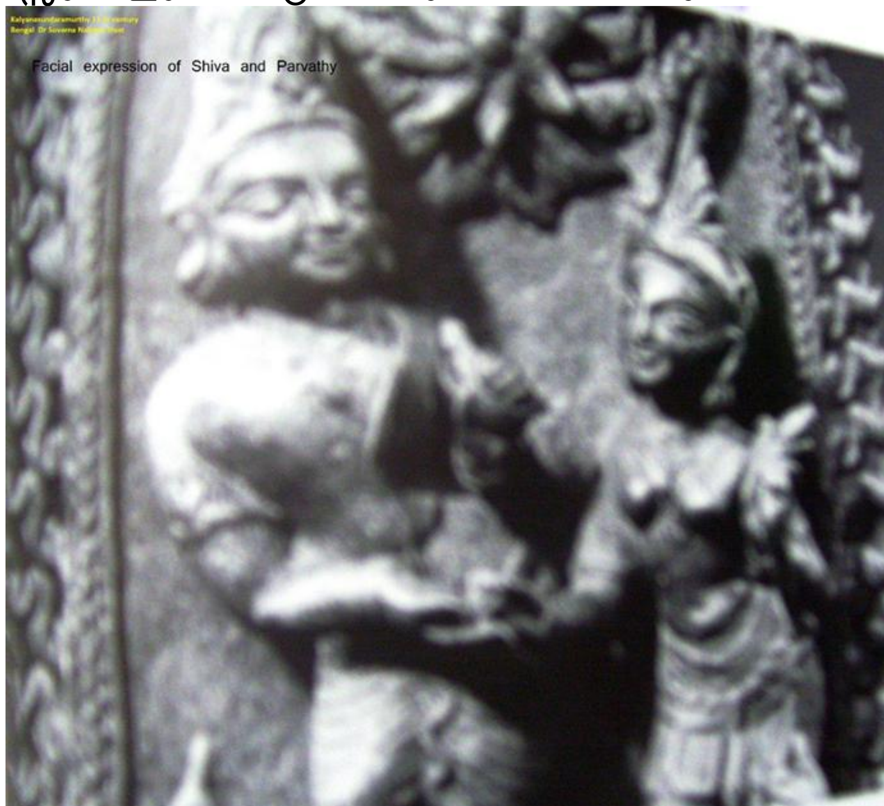

9. 1 മുതൽ 8 വരെ പുരുഷന്മാരാണ്. 9ആം ഋഷി(ക) സ്ത്രീയാണ്. 9 പേർക്കും ജടാമകുടമുണ്ട്. സ്ത്രീഗ്രഹം തല അൽപ്പം വലത്തോട്ട് ചെരിച്ച്പിടിച്ച് നിർവൃതിയുടെ രസഭാവം മുഖത്ത് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. വലത്തെ മാറത്ത് ശ്രുതിയിടാനുള്ള പഴയ സംഗീതോപകരണണായ ധനുസ്സ് ചേർത്തുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നെഞ്ചോട് ചേർത്തു പിടിച്ച് മീട്ടിയാൽ ഭാവരസം കൂടുതൽ സ്ഫുരിപ്പിക്കുന്ന ലളിതമായ തന്ത്രീവാദ്യമാണ് ധനുസ്സ്. ഭൂമീദേവിയാണ് 9ആം ഗ്രഹം.(old musical instruments like the bow, with or without resonators are held against the body for extra effect)

10. ശിവപാർവ്വതിമാരുടെ മുകളിലായി നിൽക്കുന്നവർ ഇന്ദ്രനോ വിഷ്ണുവോ അല്ല, ഇലത്താളം, ദാസരടി എന്നീ ഉപകരണങ്ങൾ ധരിച്ച ഗണങ്ങളാണ്. വിഷ്ണുവിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്, അഷ്ടദല, ഷോഡശദലപത്മങ്ങളും ഗരുഡച്ചിറകുള്ള വിമാനവുമാണ്. ശിവന്റെ ഇടംകയ്യിലെ ശംഖും വിഷ്ണുചിഹ്നമാണ്. മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന അപ്സരകളുടെ കാൽ നൃത്തച്ചുവട് വെക്കുന്നു. ഒരാൾ രംഗപൂജക്കുള്ള പൂപ്പാത്രവും മറ്റെ ആൾ അമ്മാനൈക്കളിക്കുള്ള പന്തും ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. പാത്രം അമൃത്,സോമം ഇവയും പന്ത് ഗോളാകൃതിയായ പ്രപഞ്ചം കൂവളക്കായ ഇവയുമാണ്.

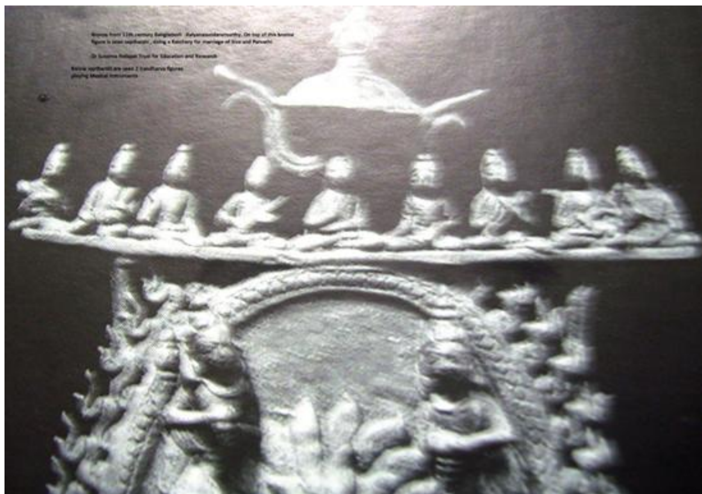
ശിൽപ്പി വളരെ അവധാനപൂർവ്വം വേദപുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞവയും പഞ്ചമവേദവും പഠിച്ചാണ് ഈ ശിൽപ്പം തീർത്തിരിക്കുന്നത്. താഴെ ബ്രഹ്മാവ് കർമ്മം ചെയ്യുന്നതും കൂടി തീർത്തിരിക്കുന്നു. ശിവപാർവ്വതിമാരുടെ മുഖഭാവം കാണുക. താഴെ പീഠത്തിന്മേൽ ബ്രഹ്മാവിന് ഇരുവശം നന്ദിയും സിംഹവും. വധൂവരന്മാരുടെ വാഹനങ്ങൾ. നൃത്തച്ചുവടു വെക്കുന്ന അപ്സരസ്സുകളും പൂജിക്കുന്ന ഭക്തയും താഴെ കാണാം.

നവഗ്രഹസംഗീതം

നവഗ്രഹങ്ങളും താഴെ രണ്ട് ഗന്ധർവ്വന്മാരും. ശിവപാർവ്വതിമാരുടെ കല്യാണക്കച്ചേരി .

11ആം നൂറ്റാണ്ടിലെയാണ് ഈ കല്യാണക്കച്ചേരി വിഗ്രഹം. അതായത് സംഗീതക്കച്ചേരിയും സംഗീതോപകരണങ്ങളും യൂറോപ്യന്മാരുടെ സംഭാവനയാണെന്ന പ്രചരണം തെറ്റാണ്.

നടരാജനും കാലാന്തക

(കാലസംഹാര)മൂർത്തിയും).

എഡി രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പേരൂർ പട്ടീശ്വരർ ക്ഷേത്രത്തിലെ കാലാന്തക മൂർത്തിയാണ് മുകളിൽ കാണിച്ചത്. 16 കൈകളിൽ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും അരികത്ത് കാണാം. മുയലകമെന്ന അപസ്മാരമൂർത്തിയുടെ മുകളിലാണ് ഇടത്തേ കാൽ. വലംകാൽ ഉയ ർത്തി പൊക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്നു താഴെ കാളിയുണ്ട്. തൂണിന്റെ താഴെ യക്ഷന്മാരാണ് താങ്ങുന്നത്. പട്ടീശ്വരത്തെ തൂണിലെ ശിവൻ പിൽക്കാല ബ്രോൺസ് നടരാജന്മാരിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തനാണ് എന്ന് കാണുക.

കൈലാസനാഥക്ഷേത്രം
കാഞ്ചീപുരം കാലാന്തകൻ

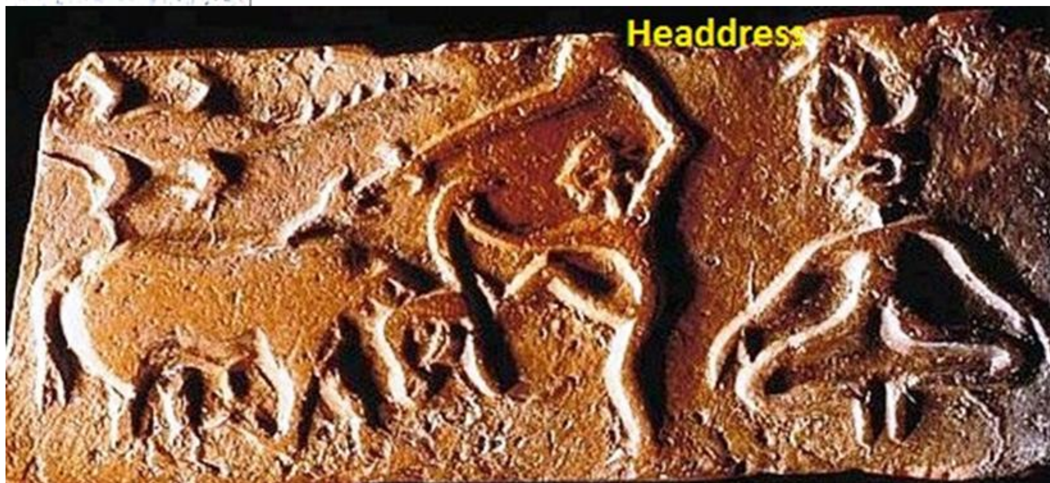

ലിംഗോത്ഭവമൂർത്തി
കാലാന്തകൻ
എല്ലോറ16(കൈലാസ)
8ആം നൂറ്റാണ്ട്.

എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ രണ്ട് കാലാന്തക മൂർത്തികളാണ് മുകളിലുള്ളത്. കാഞ്ചീ പുരത്തെ കാലാന്തരമൂർത്തിയുടെ മുഖം വളരെ സൌമ്യവും മന്ദസ്മിതാർദ്രവു മാണ്.നാലുകൈകളിൽ രണ്ടെണ്ണം ശൂലം ഉയർത്തിയിരിക്കയാണ്. ഇടംകൈയിൽ താഡനമുദ്രയുണ്ട്. ഇടംകാൽ യമന്റെ ശിരസ്സിലാണ്. വലംകാലുകൊണ്ട് യമനെ അമർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കയാണ്. എല്ലോറയിലേതിൽ കരണം വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ലിംഗോത്ഭവമൂർത്തിയായി മാർക്കണ്ഡേയനെ രക്ഷിക്കാനെത്തുന്ന രൂപമാണ്. രണ്ടുകൈകൊണ്ട് ശൂലം ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇടംകാൽ ഉയർത്തി മുകളിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന് ,നിൽക്കുന്ന യമനെ താഡിക്കുന്ന വിധമാണ്. വിഷ്ണുവിന്റെ ത്രിവിക്രമരൂപത്തിലേതുപോലെയാണ് കാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നത്. സൈന്ധവസംസ്കൃതിയിലെ ഒരു ചിത്രത്തിലും കാലുയർത്തി മഹിഷത്തെ താഡിക്കുന്ന രൂപം,ഉണ്ട്. അടുത്ത് ധ്യാനിക്കുന്ന രൂപവും മുതലയും കാണാം

തഞ്ചാവൂരിലെ രാജരാജേശ്വരക്ഷേത്രം തെക്കെ ചുമർ ഇടത്ത് നടരാജനും വലത്ത് കാലാന്തകനും (1010 എഡി)

നാട്യശാസ്ത്രത്തിലെ 108 കരണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഭുജംഗത്രസിതം. ശിവനടരാജൻ ഈ കരണത്തി ലാണ്. അൽപ്പം വളച്ച് വലംകാൽ മുയലക അപസ്മാരമൂർത്തിയുടെ മേൽവെച്ചാണ് നൃത്തം. ഇടംകാൽ ഉയർത്തി(ഉദ്ധൃതം) കുഞ്ചിത പാദമാ

ണ്.ഈ ഇടംകാൽ വലംകാലിനു മുകളിലൂടെ വല ത്തേക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.(ചിലപ്പോൾ വിപരീതദിശയിലുമാകാം) മുമ്പിലെ വലംകൈ അഭയ മുദ്ര. മുമ്പിലെ ഇടംകൈ ഗജ(ദണ്ഡ)മു ദ്രയിൽ വലത്തോട്ട് പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലെ കൈത്തലം ലളിതമായി തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റ് രണ്ട് കൈകളിൽ അഗ്നിയും ഡമരുവും കാണാം. ശിരസ്സിലെ കിരീടത്തിൽ വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ സാഹിത്യത്തിൽ തൂവലുകളും തമിഴ് സാഹിത്യ ത്തിൽ കൊന്നപ്പൂങ്കുലയും വിശറിപോലെ അണി ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കിരീടമില്ലാതെ ജടാഭാരം അണിഞ്ഞ തും, കപാലം അണിഞ്ഞതുമായി വകഭേദങ്ങളുണ്ട്. ഇടത്തുവശത്ത് ഉമ്മത്തുംപൂ ചൂടിയവയും ഉണ്ട്. (ചിലപ്പോൾ വലത്ത്). ഇടത്തോ വലത്തോ ചന്ദ്രക്ക ല ചൂടിക്കാണാം. ചിലതിൽ ശിരസ്സിൽ നാഗാഭര ണവും കാണാം. ശിരസ്സിന്റെ പിന്നിൽ ശിരശ്ചക്രം ചില വിഗ്രഹങ്ങളിലേ ഉള്ളു. ചിലതിൽ വലത്തു വശത്ത് ഒഴുകുന്ന മുടിയോടെ ഗംഗാനദി ചെറിയ ബിംബമായി കാണാം. വസ്ത്രം പുലിത്തോലോ സിംഹത്തോലോ ചിലപ്പോൾ ആനത്തോലോ ആകാം. മുമ്പിലെ വലം കൈയിൽ നാഗംപിണഞ്ഞു കാണാം. വാദ്യക്കാരും സംഗീതജ്ഞരും ശിലാ വിഗ്രഹങ്ങളിൽ കൂടെ കാണാറുണ്ട്. ലോഹവിഗ്ര ഹങ്ങളിൽ കണ്ടെന്നു വരില്ല. അരയിലെ കെട്ടിന്റെ രണ്ട് തല ഇടത്തോട്ട് പാറുന്ന വിധമാണ്.
ഇടംകാൽ എത്ര ഉയർത്തിയിട്ടുണ്ടോ അതനുസരി ച്ചാണ് ഇവയുടെ ദൈർഘ്യം. (സെന്റർ ഓഫ് ഗ്രാവിറ്റിയെ ബാലൻസ് ചെയ്യുന്ന വിധം)
നടരാജന്റെ മുഖത്തെ മന്ദഹാസം എല്ലാ വിഗ്രഹ ങ്ങളിലും കാണുന്നില്ല. മുയലകം അപസ്മാരമൂ

ർത്തി കമിഴ്ന്നു കിടക്കുന്നു. ഒരു കയ്യിൽ (സാധാരണയായി ഇടംകൈ) ഒരു പാമ്പിനെ പിടിച്ച് ലീലാലോലനായി കിടക്കും. മറ്റേ കൈ പാമ്പിന്റെ ഫണം പോലെ പിടിച്ചിരിക്കും. തല ശിവന്റെ ഉയർത്തിയ കാലിന്റെ ദിശയിലായിരിക്കും, ചിലപ്പോൾ ശിവനെ നോക്കിയും ചിലപ്പോൾ നമ്മെ നോക്കിയുമാവാം കിടക്കുന്നത്.

10ആം നൂറ്റാണ്ട്

9ആം നൂറ്റാണ്ട്

Mural showing Naṭarāja and Śivakāmasundarī installed in the sanctum,
Naṭarāja temple, Chidambaram, Tamil Nadu/India,
Śivakāmasundarī shrine,
ca. 17th–18th century.

Ceiling mural of Dancing Śiva with transverse leg position, Ellora 16 (Kailāsa), Maharashtra/India, main hall, near southern balcony, ca. third quarter of the eighth century.

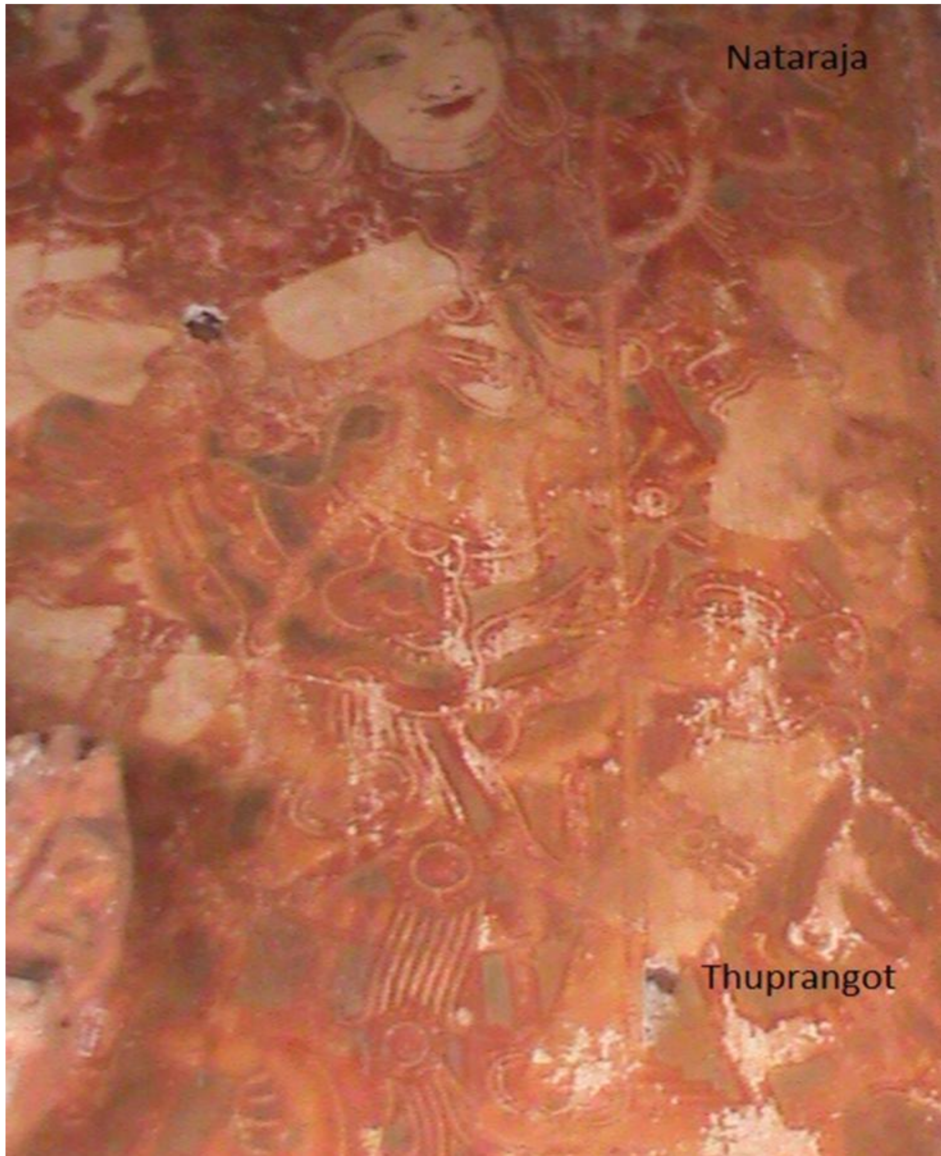

Mural in the circumambulation corridor, first floor, showing Naṭarāja's Hall in Chidambaram (detail), Great Temple (Rājarājeśvara), Tanjavur, Tamil Nadu/India, facing West, ca. slightly after 1010

മലബാറിലെ തുപ്രങ്ങോട്ട് കാലസംഹാരമൂർത്തി

പ്രദക്ഷിണപഥത്തിൽ

നൃത്തം വെക്കുന്ന നന്ദിപ്പുറത്താണ് ബംഗ്ലാദേശിലെ നടരാജനൃത്തം. മുകളിൽ ഏകാദശരുദ്രന്മാരും വിഷ്ണുവും ബ്രഹ്മാവും, വശങ്ങളിൽപാർവ്വതിയും കാളിയും. താഴെ നൃത്തം വെക്കുന്ന ദേവദാസി

രൂപങ്ങളുമുണ്ട്.

The snake on Lord Shiva denotes the Snake cult of the early Naga society. There is a debate among scholars about the origins of Saivism. One school claims it emerged from the lost continent of Lemuria. Other school argues that it came from Kashmiri Saivism.
Near Baroda there is a place called Karom, which is shortened form of Kayaroganam. It is from this place, a sect of Saivism Kayaroganam emerged. In Tamil Nadu Nagapattinam is called Thirunagai Kayaroganam., indicating the spread of that sect here. Kaya aroganam indicates we have to reach upwards to God. Kaya avaroganam means God descending to Earth. These two sects of Saivism differ on this point. From this sect the musical term aroganam and avaroganum came, says Dr.Vijayavenugopal. There is also an opinion that Chola emperor Rajarajan brought pasupatham sect of Saivism from North.

This Panel shows Shiva in middle. Vishnu as Varaha doing Avarohana to earth to see Feet of Shiva. Brahma as swan doing aarohana to sky to see his head. Both fails.

കൈലാസനാഥക്ഷേത്രത്തിലെ നൃത്തം വെക്കുന്ന സ്ത്രീരൂപം ചക്രവും ശംഖവും ധരിച്ച് പാർവ്വതീ, ശിവമോഹിനീരൂ പമാണ്. അഭയ,ധ്യാനമുദ്രകളുണ്ട്. മുഖ ത്തെ ധ്യാനലീനഭാവം പ്രകടമാണ്. ഇത് കാളിയുടെ രൂപത്തിൽനിന്ന് (ഐരാവതേശ്വരം) വ്യത്യസ്തമാണെന്ന്
കാണുക

കാളി
ഐരാവതേശ്വരം
12ആം നൂറ്റാണ്ട്

കൈലാസനാഥക്ഷേത്രം
8ആം നൂറ്റാണ്ട്.

Pradoshanrutha of Siva
see paada in
Rechithanikuttitha which is
imitated by Parvathi nearby

NATARAJA - GANGAIKONDACHOLAPURAM

Naṭeśa, with a serpent or noose (attribute of Kālāntaka) in the rear left hand, Kuram, Kanchipuram District, bronze, Government Museum, Chennai, ca. late seventh century or later.

Naṭeśa holding the attributes of Naṭarāja in tw o of his rear hands, Virūpākṣa temple, Pattadakal, stone relief, northern face, ca. middle of the eighth century

Eigh
Kail
port
of tl

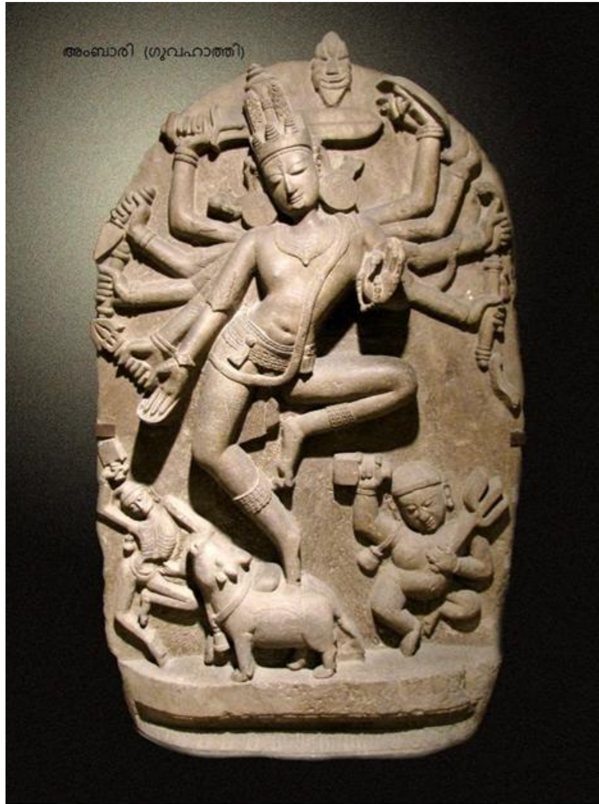
Śiva dancing with his right leg lifted vertically (with his b vehicle in therianthropomorphic form dancing on his left), Kailāsanātha temple, Kanchipuram, stone relief, northern portion of the western face (facing west), ca. first quarter the eighth century

എട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിലെ കാഞ്ചീപുരം നടരാജന്റെ കൂടെ നന്ദിയും വ്യാഘ്രപാദമുനിയും നൃത്തം വെക്കുന്നു ണ്ട്. അതിൽ ഊർദ്ധ്വപാദമാണ് ശിവന്ന്. (വലം കാൽ) കാലാന്തകശിവന്റെ സർപ്പപാശവുമായി നൃത്തം വെക്കുന്ന ശിവനും പട്ടാടക്കൽ നടരാജനും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ് എന്ന്

കാണുക.

The magnificent stone Nataraja in high relief from the Ambari (Guwahati) find presently in the Assam State Museum at Guwahati.

The magnificent stone Deopani Shiva in high relief. Discovered just a few years earlier in Deopani in the Golaghat-Karbi Anglong district border, a rare form identified as the Shivottama and in the nude.

ഗുവാഹാത്തിയിലെ ശിവരൂപം ഒരു വശത്ത് പാർവ്വതിയും മറുവശത്ത് കാളിയും (ഉയരം കുറഞ്ഞ് ത്രിശൂലം ഏന്തിയ രൂപം) നൃത്തം

വെക്കുന്നതാണ്. മുകളിലായി കപാലം കാണാം. ഓരോന്നിനും തനതായ ഭാവരസങ്ങളും സവിശേ ഷതകളും ഉണ്ട്. വിജയവാഡയിലെ ഒരു പുരാ തനഗുഹാക്ഷേത്രത്തിലെ നടരാജൻ മയിൽപ്പീലി കൊണ്ടുള്ള പ്രഭാവലയമാണ് അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കൃഷ്ണരൂപമാണോ എന്ന് സംശയം തോന്നും.

ബാദാമിയിലെ ലജ്ജാഗൌരി

ചാലൂക്യരുടെ തലസ്ഥാനമായ വാതാപിയാണ് ബാ ദാമി അയ്യാ ഹോലാലു ഹല്ലിയാണ് ഐഹോൾ. (പകാരം ഹകാരം ഇവയുടെ ഉച്ചാരണഭേദത്താൽ അയ്യാഹോളാലു പള്ളി. അയ്യാവോളുകളുടെ പ ള്ളി) ഇവയും പട്ടാടക്കലും ചാലൂക്യരുടെ പഴയ

കേന്ദ്രങ്ങളാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ദക്ഷിണേന്ത്യ മുഴുവനും അടക്കിഭരിച്ചവരാണ് ചാലൂക്യർ. കാഞ്ചീപുരം മുതൽ നർമ്മദ വരേയും ഒറീസ മുതൽ പശ്ചിമതീരം വരേയും അവരുടെ സാമ്രാജ്യമായിരുന്നു. വാതാപിയിലെ കോട്ട മൂന്നുവശം പർവ്വതമുള്ള ദുർഗ്ഗമാണ്. അത് പുലകേശി 1 തന്റെ കോട്ടയാക്കിയത് 543-44 ലാണ്. അതിനുമുമ്പും ശതവാഹനരുടെ ശക്തിദുർഗ്ഗമാണത്. ശക്തരും വിജയകാംക്ഷികളുമായ യോദ്ധാക്കന്മാർ മാത്രമല്ല ക്ഷേത്രനിർമ്മിതിയിൽ നിപുണരായ ശിൽപ്പികളുമാണ് ചാലൂക്യർ അവരുടെ പൂർവ്വികൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പൂർവ്വജന്മമായ ഓജസ്സ് എന്ന ശിൽപ്പിയാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു.തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ വിമാനം ശൈലി ചാലൂക്യസംഭാവനയാണ്. ബാദാമി, മഹാകൂടം, ഐഹോൾ, പട്ടാടക്കൽ ഗുഹാക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ഇക്കണോഗ്രാഫിയുടെ പഠനകേന്ദ്രങ്ങളാണ്. കർണ്ണാടകസംസ്ഥാനത്തിന്റെ ശിൽപ്പശാസ്ത്രത്തിന് ഉദാഹരണങ്ങളും. ബാഗൽക്കോട്ട് ജില്ലയിലെ ഈ ഗുഹാക്ഷേത്രങ്ങൾ വടക്കുകിഴക്കായി ഒഴുകി കൃഷ്ണാനദിയിൽ ചേരുന്ന മലപ്രഭാനദിയുടെ തീരത്താണ്. 20 കിലോമീ നീളം ഉണ്ട് ഈ താഴ്വരയ്ക്ക്.

ഐഹോൾഗ്രാമം:-ഹനുഗുണ്ട താലൂക്കിൽ ബാഗൽകോട്ട് ജില്ലയിലെ ഈ സ്ഥലം ആര്യപുരം എന്നാണ് അറിയുന്നത്.ശരഭപുരീയന്മാർ പലരും അമരാര്യകുലമാണ് എന്ന് പറയുമ്പോൾ അവർ കേരളകർണ്ണാടകവംശമാണെന്ന് പലരും ധരിക്കാറില്ല. അവരുടെ മൂലസ്ഥാനം ആര്യപുരം എന്ന ഐഹോൾ ആണ്. മെഗാലിത്തിക്ക് കാലത്തെ നിരവധി ശിലാഡോൾമെനുകളും മെഗുത്തി ക്ഷേത്രവും ഇവിടെയാണ്. 634 എഡിയിൽ പുലകേശിയുടെ ആസ്ഥാ

നകവി രവികീർത്തിയാണ് ഈ ക്ഷേത്രം പണിതത്. ഐഹോളിൽ മാത്രം 70 ക്ഷേത്രങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യൻക്ഷേത്രവാസ്തുവിന്റെ പിള്ളത്തൊട്ടി എന്നാണ് ഇതിനെ വിളിക്കുന്നത്. ഹച്ചിമല്ലി, മോഗുതി, ചിക്കി, ലഡ്ഖൻ, ദുർഗ്ഗ, ഗൌദരഗുഡി, കൊന്തിഗുഡി, ഹച്ചപ്പയ്യ,ഹച്ചപ്പയ്യമാതാ, മല്ലികാർജ്ജുന, ഗലഗനാഥ, രാവലപ്പടിഗുഹ, കൂടാതെ ബുദ്ധിസ്റ്റ്, ജൈന ഗുഹകളും പ്രസിദ്ധമാണ്. ശൈവ,വൈഷ്ണവ, ശക്തി, ജൈന,ബുദ്ധമതം, ശിൽപ്പങ്ങളെല്ലാം ഇവിടെ ഉണ്ട്. ശിവപാർവ്വതി, ഗംഗാധര,നന്ദിവാഹന, ഗജസംഹാര, നടരാജ, വി,ഷ്ണു, വരാഹ, നരസിംഹ, ത്രിവിക്രമ, അനന്ത, ഗരുഡാരൂഢവിഷ്ണു, സപ്ത മാതൃക, മഹിഷമർദ്ദിനി ഗണേശ, കാർത്തികേയ, ബ്രഹ്മാ, ഹരിഹര, അർദ്ധനാരീശ്വരശിൽപ്പങ്ങളുടെയെല്ലാം ആദിമമാതൃകകൾ ഇവിടെ ഉണ്ട്

ചാലൂക്യ ചരിത്രം മറ്റൊരിടത്ത് പറയാം.